

Uitgave
in de Nederlandse taal

Wetgeving

Inhoud

I Besluiten waarvan de publicatie voorwaarde is voor de toepassing

- ★ Verordening (EG, Euratom) nr. 64/2004 van de Raad van 9 januari 2004 houdende vaststelling van de aanpassingscoëfficiënten die met ingang van 1 juli 2003 van toepassing zijn op de bezoldigingen van de ambtenaren van de Europese Gemeenschappen die in derde landen tewerkgesteld zijn 1
- ★ Verordening (EG) nr. 65/2004 van de Commissie van 14 januari 2004 tot vaststelling van een systeem voor de ontwikkeling en toekenning van eenduidige identificatienummers voor genetisch gemodificeerde organismen 5
- Verordening (EG) nr. 66/2004 van de Commissie van 15 januari 2004 tot vaststelling van forfaitaire invoerwaarden voor de bepaling van de invoerprijzen van bepaalde soorten groenten en fruit 11
- ★ Verordening (EG) nr. 67/2004 van de Commissie van 15 januari 2004 houdende afwijking van Verordening (EG) nr. 174/1999 met betrekking tot de geldigheidsduur van de uitvoercertificaten in de sector melk en zuivelproducten 13
- ★ Verordening (EG) nr. 68/2004 van de Commissie van 15 januari 2004 tot wijziging van Verordening (EG) nr. 622/2003 van de Commissie tot vaststelling van maatregelen voor de tenuitvoerlegging van de gemeenschappelijke basisnormen op het gebied van de beveiliging van de luchtvaart ⁽¹⁾ 14
- ★ Verordening (EG) nr. 69/2004 van de Commissie van 15 januari 2004 tot goedkeuring van afwijkingen van bepaalde voorschriften van Richtlijn 1999/105/EG van de Raad betreffende het in de handel brengen van bosbouwkundig teeltmateriaal dat afgeleid is van bepaald uitgangsmateriaal 16
- Verordening (EG) nr. 70/2004 van de Commissie van 15 januari 2004 tot vaststelling van de restituties bij uitvoer in de sector melk en zuivelproducten 18
- Verordening (EG) nr. 71/2004 van de Commissie van 15 januari 2004 tot vaststelling van de invoerrechten in de sector granen 24
- Verordening (EG) nr. 72/2004 van de Commissie van 15 januari 2004 betreffende de offertes voor de invoer van maïs die zijn meegedeeld in het kader van de openbare inschrijving bedoeld in Verordening (EG) nr. 2315/2003 27

⁽¹⁾ Voor de EER relevante tekst

Prijs: 18 EUR

(Vervolg z.o.z.)

NL

Besluiten waarvan de titels mager zijn gedrukt, zijn besluiten van dagelijks beheer die in het kader van het landbouwbeleid zijn genomen en die in het algemeen een beperkte geldigheidsduur hebben.

Besluiten waarvan de titels vet zijn gedrukt en die worden voorafgegaan door een sterretje, zijn alle andere besluiten.

Verordening (EG) nr. 73/2004 van de Commissie van 15 januari 2004 tot vaststelling van de maximumrestitutie bij uitvoer van haver in het kader van de inschrijving bedoeld in Verordening (EG) nr. 1814/2003	28
★ Richtlijn 2003/127/EG van de Commissie van 23 december 2003 tot wijziging van Richtlijn 1999/37/EG van de Raad inzake de kentekenbewijzen van motorvoertuigen ⁽¹⁾	29

II Besluiten waarvan de publicatie niet voorwaarde is voor de toepassing

Commissie

2004/50/EG:

★ Beschikking van de Commissie van 17 september 2003 betreffende de vrijstelling van de klimaatwijzigingsheffing die het Verenigd Koninkrijk van plan is ten uitvoer te leggen voor mijn gas ⁽¹⁾ (kennisgeving geschied onder nummer C(2003) 3242)	54

2004/51/EG:

★ Beschikking van de Commissie van 23 december 2003 inzake de financiële bijdrage van de Gemeenschap in de subsidiabele kosten van de uitroeiing van aviaire influenza in Duitsland in 2003 ⁽¹⁾ (kennisgeving geschied onder nummer C(2003) 5009)	60

2004/52/EG:

★ Beschikking van de Commissie van 9 januari 2004 tot wijziging van de Beschikkingen 90/14/EEG, 91/270/EEG, 92/471/EEG, 94/63/EG, 94/577/EG en 2002/613/EG wat de eisen betreft die worden gesteld aan de invoer van sperma van runderen (huisdieren), eicellen en embryo's van runderen en varkens (huisdieren) en sperma van varkens (huisdieren) en tot intrekking van Beschikking 93/693/EG ⁽¹⁾ (kennisgeving geschied onder nummer C(2003) 5401)	67

I

(Besluiten waarvan de publicatie voorwaarde is voor de toepassing)

VERORDENING (EG, EURATOM) Nr. 64/2004 VAN DE RAAD

van 9 januari 2004

houdende vaststelling van de aanpassingscoëfficiënten die met ingang van 1 juli 2003 van toepassing zijn op de bezoldigingen van de ambtenaren van de Europese Gemeenschappen die in derde landen tewerkgesteld zijn

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op het Statuut van de ambtenaren van de Europese Gemeenschappen en de Regeling welke van toepassing is op de andere personeelsleden van de Europese Gemeenschappen, vastgesteld bij Verordening (EEG, Euratom, EGKS) nr. 259/68 ⁽¹⁾, inzonderheid op artikel 13, eerste alinea, van bijlage X,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Er moet rekening worden gehouden met de stijging van de kosten van levensonderhoud in de landen buiten de Gemeenschap en bijgevolg moeten de aanpassingscoëfficiënten worden vastgesteld die met ingang van 1 juli 2003 van toepassing zijn op de bezoldigingen die in de valuta van het land van tewerkstelling worden uitbetaald aan de ambtenaren die in derde landen zijn tewerkgesteld.
- (2) De aanpassingscoëfficiënten die aanleiding geven tot betalingen berekend op grond van Verordening (EG, Euratom) nr. 1338/2003 ⁽²⁾ kunnen een positieve of negatieve aanpassing met terugwerkende kracht van de bezoldiging met zich brengen.
- (3) Er moet worden voorzien in een nabetaling in geval van een stijging van de bezoldigingen ingevolge de nieuwe aanpassingscoëfficiënten.
- (4) In geval van een daling van de bezoldigingen ingevolge de nieuwe aanpassingscoëfficiënten moet worden voorzien in de terugvordering van onverschuldigd betaalde bedragen over de periode tussen 1 juli 2003 en de datum van inwerkingtreding van deze verordening.
- (5) Een eventuele terugvordering mag slechts betrekking hebben op een periode van ten hoogste zes maanden vóór de datum van dit besluit en moet kunnen worden gespreid over een periode van ten hoogste twaalf maanden na deze datum, naar analogie van de regeling betreffende de aanpassingscoëfficiënten die binnen de

Gemeenschap wordt toegepast op de bezoldigingen en pensioenen van ambtenaren en andere personeelsleden van de Europese Gemeenschappen,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Met ingang van 1 juli 2003 worden de in de bijlage aangegeven aanpassingscoëfficiënten toegepast op de bezoldigingen van in derde landen tewerkgestelde ambtenaren van de Europese Gemeenschappen die in de valuta van het land van tewerkstelling worden uitbetaald.

De voor de berekening van deze bezoldigingen toegepaste wisselkoersen zijn die welke worden gebruikt voor de uitvoering van de algemene begroting van de Europese Unie voor de maand die voorafgaat aan de in de eerste alinea bedoelde datum.

Artikel 2

1. De instellingen gaan over tot nabetalingen ingeval de bezoldigingen ingevolge de in de bijlage aangegeven aanpassingscoëfficiënten worden verhoogd.

2. Ingeval de bezoldigingen ingevolge de in de bijlage aangegeven aanpassingscoëfficiënten worden verlaagd, gaan de instellingen over tot een negatieve aanpassing van de bezoldigingen, met terugwerkende kracht over de periode van 1 juli 2003 tot de datum van inwerkingtreding van deze verordening.

De terugvordering van onverschuldigd betaalde bedragen die uit deze aanpassing voortvloeit, hebben slechts betrekking op een periode van ten hoogste zes maanden vóór de datum van inwerkingtreding van deze verordening. De terugvordering wordt gespreid over een periode van ten hoogste twaalf maanden na dezelfde datum.

Artikel 3

Deze verordening treedt in werking op de dag van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

⁽¹⁾ PB L 56 van 4.3.1968, blz. 1. Verordening laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG, Euratom) nr. 2182/2003 (PB L 327 van 16.12.2003, blz. 1).

⁽²⁾ PB L 189 van 29.7.2003, blz. 1.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 9 januari 2004.

Voor de Raad

De voorzitter

B. COWEN

BIJLAGE

Land van tewerkstelling	Aanpassingscoëfficiënten juli 2003
Afghanistan (*)	0,0
Albanië	79,5
Algerije	77,1
Angola	109,6
Argentinië	61,1
Australië	89,7
Bangladesh	56,7
Barbados	105,8
Belize	78,9
Benin	87,7
Bolivia	51,2
Bosnië en Herzegovina	74,5
Botswana	68,7
Brazilië	58,0
Bulgarije	71,4
Burkina Faso	82,4
Burundi (*)	0,0
Cambodja	65,2
Canada	75,8
Centraal-Afrikaanse Republiek	111,4
Chili	65,2
China	76,8
Westelijke Jordaanoever en de Gazastrook	87,7
Colombia	53,7
Comoren	109,9
Congo	130,2
Costa Rica	75,2
Cuba (*)	0,0
Cyprus	100,1
Democratische Republiek Congo	138,7
Djibouti	97,6
Dominicaanse Republiek	51,7
Ecuador (*)	0,0
Egypte	45,7
Equatoriaal-Guinea	108,7

Land van tewerkstelling	Aanpassingscoëfficiënten juli 2003
Eritrea	38,8
Estland	75,5
Ethiopië	70,0
Fiji	70,5
Filipijnen	51,5
Gabon	113,3
Gambia	38,0
Georgië	82,0
Ghana	70,0
Guatemala	73,3
Guinee	71,3
Guinee-Bissau	136,6
Guyana	59,5
Haïti	82,7
Hongarije	73,3
Hongkong	87,5
India	48,2
Indonesië	86,6
Israël	93,8
Ivoorkust	106,3
Jamaica	77,4
Japan (Naka)	121,3
Japan (Tokio)	129,2
Jordanië	75,5
Kaapverdië	75,9
Kameroen	99,0
Kazachstan	90,8
Kenia	83,0
Kroatië	95,5
Laos	70,1
Lesotho	55,0
Letland	69,9

Land van tewerkstelling	Aanpassingscoëfficiënten juli 2003
Libanon	92,6
Liberia (*)	0,0
Litouwen	75,5
Madagaskar	78,6
Malawi	78,7
Maleisië	74,8
Mali	90,4
Malta	94,9
Marokko	84,0
Mauritanië	65,4
Mauritius	76,4
Mexico	80,4
Mozambique	69,6
Namibië	64,2
Nederlandse Antillen	89,2
Nepal	63,5
Nicaragua	69,1
Nieuw-Caledonië	119,9
Niger	87,5
Nigeria	75,3
Noorwegen	134,5
Oekraïne	92,1
Pakistan	52,6
Papoea-Nieuw-Guinea	68,4
Paraguay	60,8
Peru	80,8
Polen	70,8
Roemenië	49,5
Rusland	104,0
Rwanda	80,8
Salomonseilanden	81,0
São Tomé en Príncipe	55,2
Saudi-Arabië (*)	0,0
Senegal	79,3

(*) Niet beschikbaar.

Land van tewerkstelling	Aanpassingscoëfficiënten juli 2003
Servië en Montenegro	60,7
Sierra Leone	72,9
Singapore (*)	0,0
Slovenië	85,3
Slowakije	79,0
Somalië (*)	0,0
Sri Lanka	57,2
Sudan	36,7
Suriname	50,2
Swaziland	55,0
Syrië	56,6
Taiwan (*)	0,0
Tanzania	58,6
Thailand	58,7
Togo	97,2
Trinidad en Tobago	69,5
Tsjaad	114,5
Tsjechië	82,7
Tunesië	74,8
Turkije	79,7
Uganda	66,2
Uruguay	57,1
Vanuatu	115,2
Venezuela	67,5
Verenigde Staten (New York)	104,7
Verenigde Staten (Washington)	101,3
Vietnam	52,9
Voormalige Joegoslavische Republiek Macedonië	75,7
Zambia	45,5
Zimbabwe (*)	0,0
Zuid-Afrika	54,3
Zuid-Korea	88,9
Zwitserland	119,2

VERORDENING (EG) Nr. 65/2004 VAN DE COMMISSIE**van 14 januari 2004****tot vaststelling van een systeem voor de ontwikkeling en toekenning van eenduidige identificatienummers voor genetisch gemodificeerde organismen**

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 1830/2003 van het Europees Parlement en de Raad van 22 september 2003 betreffende de traceerbaarheid en etikettering van genetisch gemodificeerde organismen en de traceerbaarheid van met genetisch gemodificeerde organismen geproduceerde levensmiddelen en diervoeders en tot wijziging van Richtlijn 2001/18/EG⁽¹⁾, en met name op artikel 8,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Bij Verordening (EG) nr. 1830/2003 wordt een geharmoniseerd kader gecreëerd voor de traceerbaarheid van genetisch gemodificeerde organismen, hierna GGO's genoemd, en met GGO's geproduceerde levensmiddelen en diervoeders, via het doorgeven en bewaren door de betrokken exploitanten van relevante informatie voor dergelijke producten in alle stadia van het in de handel brengen.
- (2) Exploitanten die geheel of gedeeltelijk uit GGO's bestaande producten in de handel brengen, dienen krachtens deze verordening, als onderdeel van die relevante informatie, het aan ieder GGO toegekende eenduidige identificatienummer te vermelden, om aan te geven dat van dit GGO aanwezig is en voor welke specifieke modificatie de toestemming of vergunning voor het in de handel brengen van dat GGO werd verleend.
- (3) Eenduidige identificatienummers moeten worden ontwikkeld in overeenstemming met een bepaald formaat om consistentie op zowel communautair als internationaal niveau te kunnen verzekeren.
- (4) Bij de uit hoofde van Richtlijn 2001/18/EG van het Europees Parlement en de Raad van 12 maart 2001 inzake de doelbewuste introductie van genetisch gemodificeerde organismen in het milieu en tot intrekking van Richtlijn 90/220/EEG van de Raad⁽²⁾ of andere communautaire wetgeving voor het in de handel brengen van een bepaald GGO verleende toestemming of vergunning moet melding worden gemaakt van het voor dat GGO vastgestelde identificatienummer. Voorts moet de indiener van de aanvraag voor een dergelijke toestemming ervoor zorgen dat in de aanvraag het desbetreffende eenduidige identificatienummer wordt vermeld.
- (5) Wanneer, voordat deze verordening in werking treedt, toestemming werd verleend voor het in de handel brengen van GGO's uit hoofde van Richtlijn 90/220/EEG van de Raad van 23 april 1990 inzake de doelbewuste introductie van genetisch gemodificeerde organismen in het milieu⁽³⁾, moet erop worden toegezien

dat er voor ieder GGO waarvoor een dergelijke toestemming wordt verleend, een eenduidig identificatienummer ontwikkeld, toegekend en naar behoren opgetekend wordt of is.

- (6) Om op één lijn te kunnen blijven met de ontwikkelingen in internationale fora, doet men er goed aan rekening te houden met de door de Organisatie voor Economische Samenwerking en Ontwikkeling (OESO) vastgestelde formaten voor eenduidige identificatienummers voor gebruik in de context van haar BioTrack Product Database en in de context van het Biosafety Clearing House, opgericht bij het aan het Verdrag inzake biodiversiteit gehechte Protocol van Cartagena inzake bioveiligheid.
- (7) Met het oog op de volledige tenuitvoerlegging van Verordening (EG) nr. 1830/2003 is het van essentieel belang dat deze verordening met spoed van toepassing wordt.
- (8) De in deze verordening vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van het bij artikel 30 van Richtlijn 2001/18/EG ingestelde comité,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

HOOFDSTUK I

TOEPASSINGSGBIED

Artikel 1

1. Deze verordening is van toepassing op genetisch gemodificeerde organismen, hierna GGO's genoemd, waarvoor een vergunning voor het in de handel brengen is verleend overeenkomstig Richtlijn 2001/18/EG of andere communautaire wetgeving en aanvragen voor het in de handel brengen uit hoofde van deze wetgeving.

2. Deze verordening is niet van toepassing op geneesmiddelen voor geneeskundig of diergeneeskundig gebruik waarvoor een vergunning is verleend overeenkomstig Verordening (EEG) nr. 2309/93 van de Raad⁽⁴⁾ of aanvragen voor een vergunning uit hoofde van die verordening zijn ingediend.

HOOFDSTUK II

AANVRAGEN VOOR HET IN DE HANDEL BRENGEN VAN GGO's

Artikel 2

1. Aanvragen voor het in de handel brengen van GGO's gaan vergezeld van een eenduidig identificatienummer voor elk GGO in kwestie.

⁽⁴⁾ PB L 214 van 24.8.1993, blz. 1.

⁽¹⁾ PB L 268 van 18.10.2003, blz. 24.

⁽²⁾ PB L 106 van 17.4.2001, blz. 1. Richtlijn laatstelijk gewijzigd door Verordening (EG) nr. 1830/2003.

⁽³⁾ PB L 117 van 8.5.1990, blz. 15. Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 2001/18/EG.

2. Aanvragers dienen, overeenkomstig de in de bijlage opgenomen formaten, het eenduidige identificatienummer voor ieder GGO in kwestie te ontwikkelen, na raadpleging van de BioTrack Product Database van de OESO en van het Biosafety Clearing House, om na te gaan of voor dat GGO al een eenduidig identificatienummer overeenkomstig deze formaten is ontwikkeld.

Artikel 3

Wanneer toestemming of vergunning voor het in de handel brengen van een GGO wordt verleend:

- a) wordt bij de toestemming of vergunning het eenduidige identificatienummer voor dat GGO gespecificeerd;
- b) ziet de Commissie, namens de Gemeenschap, of in voorkomend geval de bevoegde instantie die het definitieve besluit over de originele aanvraag heeft genomen erop toe dat het eenduidige identificatienummer voor dat GGO zo spoedig mogelijk schriftelijk aan het Biosafety Clearing House wordt medegedeeld;
- c) wordt het eenduidige identificatienummer voor elk GGO in kwestie in de relevante registers van de Commissie opgenomen.

HOOFDSTUK III

GGO's WAARVOOR TOESTEMMING VOOR HET IN DE HANDEL BRENGEN IS VERLEEND VOORDAT DEZE VERORDENING IN WERKING TREEDT

Artikel 4

1. Eenduidige identificatienummers worden toegekend aan alle GGO's waarvoor, voordat deze verordening in werking treedt, overeenkomstig Richtlijn 90/220/EEG toestemming is verleend voor het in de handel brengen.

2. Houders van een dergelijke toestemming of waar passend de bevoegde instantie die het definitieve besluit met betrekking tot de oorspronkelijke aanvraag heeft genomen raadplegen de BioTrack Product Database van de OESO en het Biosafety Clearing House om na te gaan of voor dat GGO al een eenduidig identificatienummer overeenkomstig de in de bijlage opgenomen formaten is ontwikkeld.

Artikel 5

1. Wanneer, voordat deze verordening in werking treedt, toestemming wordt verleend voor het in de handel brengen van een GGO en wanneer een eenduidig identificatienummer voor dat GGO overeenkomstig de in de bijlage opgenomen formaten is ontwikkeld, zijn de leden 2, 3 en 4 van toepassing.

2. Iedere houder van een toestemming of waar passend de bevoegde instantie die het definitieve besluit met betrekking tot de oorspronkelijke aanvraag heeft genomen, stelt de Commissie binnen 90 dagen na het in werking treden van deze verordening schriftelijk in kennis van het volgende:

- a) het feit dat het eenduidige identificatienummer overeenkomstig de in de bijlage opgenomen formaten al is ontwikkeld;
- b) de details van het eenduidige identificatienummer.

3. Het eenduidige identificatienummer voor elk GGO in kwestie wordt in de relevante registers van de Commissie opgenomen.

4. De Commissie, namens de Gemeenschap, of in voorkomend geval de bevoegde instantie die het definitieve besluit over de originele aanvraag heeft genomen, ziet erop toe dat het eenduidige identificatienummer voor dat GGO zo spoedig mogelijk schriftelijk aan het Biosafety Clearing House wordt medegedeeld.

Artikel 6

1. Wanneer, voordat deze verordening in werking treedt, toestemming wordt verleend voor het in de handel brengen van een GGO waarvoor echter geen eenduidig identificatienummer overeenkomstig de in de bijlage opgenomen formaten is ontwikkeld, zijn de leden 2, 3, 4 en 5 van toepassing.

2. Iedere houder van een toestemming of waar passend de bevoegde instantie die het definitieve besluit met betrekking tot de oorspronkelijke aanvraag heeft genomen, ontwikkelt een eenduidig identificatienummer voor het GGO in kwestie overeenkomstig de in de bijlage opgenomen formaten.

3. Houders van een dergelijke toestemming delen binnen 90 dagen na het in werking treden van deze verordening de bijzonderheden van het eenduidige identificatienummer schriftelijk mede aan de bevoegde autoriteit die de toestemming heeft verleend, die deze gegevens onmiddellijk aan de Commissie doorgeeft.

4. Het eenduidige identificatienummer voor ieder GGO in kwestie wordt in de relevante registers van de Commissie opgenomen.

5. De Commissie, namens de Gemeenschap, of in voorkomend geval de bevoegde instantie die het definitieve besluit over de originele aanvraag heeft genomen, ziet erop toe dat het eenduidige identificatienummer voor dat GGO zo spoedig mogelijk schriftelijk aan het Biosafety Clearing House wordt medegedeeld.

HOOFDSTUK IV

SLOTBEPALINGEN

Artikel 7

Deze verordening treedt in werking op de dag van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 14 januari 2004.

Voor de Commissie
Margot WALLSTRÖM
Lid van de Commissie

BIJLAGE

FORMATEN VOOR EENDUIDIGE IDENTIFICATIENUMMERS

In deze bijlage wordt het formaat omschreven voor het eenduidige identificatienummer voor planten in deel A en voor micro-organismen en dieren in deel B.

DEEL A

1. De algemene structuur van het formaat

Deze bijlage bevat gedetailleerde informatie over het formaat van het eenduidige identificatienummer voor GGO's voor het in de handel brengen waarvan krachtens de communautaire wetgeving toestemming is aangevraagd of verleend. Het formaat omvat drie componenten met een aantal alfanumerieke tekens: een voor de aanvrager/houder van de toestemming, een voor de modificatie en een ter verificatie van de juistheid van het identificatienummer.

Het formaat omvat in totaal 9 alfanumerieke tekens. Het eerste onderdeel staat voor de aanvrager/houder van de toestemming en bestaat uit 2 of 3 alfanumerieke tekens. Het tweede onderdeel bestaat uit 5 of 6 alfanumerieke tekens en staat voor de specifieke modificatie. Het derde onderdeel, het laatste numerieke teken, dient ter controle.

Hieronder volgt een voorbeeld van een overeenkomstig dit formaat ontwikkeld eenduidig identificatienummer.

C	E	D	-	A	B	8	9	1	-	6
---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---

of

C	E	-	A	B	C	8	9	1	-	5
---	---	---	---	---	---	---	---	---	---	---

Hieronder wordt een leidraad gegeven voor de ontwikkeling van de drie afzonderlijke componenten van het eenduidige identificatienummer.

2. Aanvrager/houder van de toestemming

De eerste twee of drie alfanumerieke tekens staan voor de aanvrager/houder van de toestemming (bijvoorbeeld de eerste twee of drie letters van de naam van de organisatie van de aanvrager/houder van de toestemming), gevolgd door een streepje:

C	E	D	-
---	---	---	---

of

C	E	-
---	---	---

Het is mogelijk dat een aanvrager reeds alfanumerieke tekens voor de vermelding van haar identiteit toegewezen heeft gekregen; deze zijn dan vermeld in de codetabel voor aanvragers in de BioTrack Product Database van de OESO. Deze aanvragers moeten dan deze tekens blijven gebruiken.

Een nieuwe aanvrager, die niet in de database is vermeld, mag geen bestaande codes gebruiken die zijn vermeld in de codetabel voor organisaties in de database. De nieuwe aanvrager moet de nationale instanties van zijn aanvraag in kennis stellen en deze moeten dan in de BioTrack Product Database van de OESO een nieuwe code (tekens) opnemen die wordt gebruikt om de nieuwe aanvrager in de codetabel te vermelden.

3. Modificatie

De tweede reeks van vijf of zes alfanumerieke tekens staat voor de specifieke modificatie(s) waarop de aanvraag voor toestemming voor het in de handel brengen en/of de toestemming betrekking heeft:

A	B	8	9	1	-
---	---	---	---	---	---

of

A	B	C	8	9	1	-
---	---	---	---	---	---	---

Uiteraard kan een modificatie plaatshebben in verschillende organismen, soorten en variëteiten en de code moet representatief zijn voor de desbetreffende specifieke modificatie. Ook in dit geval moet de aanvrager, alvorens een eenduidig identificatienummer te genereren, de BioTrack Product Database van de OESO raadplegen om te kijken of er al eenduidige identificatienummers aan vergelijkbare modificaties bij hetzelfde organisme c.q. dezelfde soort zijn toegekend teneinde de samenhang te bevorderen en het gebruik van dubbele codes te vermijden.

De aanvragers dienen hun eigen interne mechanisme te ontwikkelen om te voorkomen dat dezelfde aanduiding (tekens) wordt gebruikt voor een modificatie bij een ander organisme. Wanneer door twee of meer organisaties vergelijkbare modificaties worden ontwikkeld, stelt de „informatie voor de aanvrager” (zie hoofdstuk 2) hen in staat een eenduidig identificatienummer voor hun eigen product te ontwikkelen dat gegarandeerd verschillend is van door andere aanvragers gegenereerde identificatienummers.

Voor nieuwe GGO's met meer dan één modificatie (vaak „stacked-gene”-modificaties genoemd) moeten aanvragers of houders van een toestemming een nieuw eenduidig identificatienummer voor deze GGO's genereren.

4. Controlecomponent

Het laatste teken van het eenduidige identificatienummer is een controlecijfer, dat door een streepje van de rest van het eenduidige identificatienummer wordt gescheiden:

-

6

of

-

5

Het controlecijfer is bedoeld om fouten zo veel mogelijk te voorkomen door te zorgen dat de gebruikers van de database een correct alfanumeriek identificatienummer invoeren.

Het controlecijfer wordt als volgt berekend. Het controlecijfer bestaat uit één cijfer. Het wordt berekend door de numerieke waarde van alle alfanumerieke tekens in het eenduidige identificatienummer bij elkaar op te tellen. De cijfers (0 tot en met 9) hebben als numerieke waarde 0 tot en met 9 en de letters (A tot en met Z) hebben als numerieke waarde 1 tot en met 26 (zie de punten 5 en 6). Als de totale som bestaat uit meer dan één cijfer, worden deze opnieuw op dezelfde wijze bij elkaar opgeteld en zo gaat men door totdat de uiteindelijke som uit één cijfer bestaat. Het controlecijfer voor de code CED-AB891 wordt bijvoorbeeld als volgt berekend:

Stap één: $3 + 5 + 4 + 1 + 2 + 8 + 9 + 1 = 33$;

Stap twee: $3 + 3 = 6$; het controlecijfer is dus 6.

Het uiteindelijke eenduidige identificatienummer wordt dus: CED-AB891-6.

5. Vorm van de in het eenduidige identificatienummer te gebruiken cijfers

0
1
2
3
4
5
6
7
8
9

6. Vorm van de te gebruiken letters met hun numerieke waarde voor de berekening van het controlecijfer

A=1
B=2
C=3
D=4
E=5
F=6
G=7
H=8
I=9
J=10
K=11
L=12
M=13
N=14
O=15
P=16
Q=17
R=18
S=19
T=20
U=21
V=22
W=23
X=24
Y=25
Z=26

Het cijfer nul dient met het symbool 0 te worden aangegeven om verwarring met de letter O te voorkomen.

DEEL B

Het bepaalde in deel A van deze bijlage is van toepassing op micro-organismen en dieren, tenzij een ander formaat voor een eenduidig identificatienummer op internationaal niveau wordt vastgesteld en op communautair niveau wordt onderschreven.

VERORDENING (EG) Nr. 66/2004 VAN DE COMMISSIE
van 15 januari 2004
tot vaststelling van forfaitaire invoerwaarden voor de bepaling van de invoerprijzen van bepaalde
soorten groenten en fruit

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 3223/94 van de Commissie van 21 december 1994 houdende uitvoeringsbepalingen van de invoerregeling voor groenten en fruit ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1947/2002 ⁽²⁾, en met name op artikel 4, lid 1,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) In Verordening (EG) nr. 3223/94 zijn op grond van de multilaterale handelsbesprekingen in het kader van de Uruguayronde de criteria vastgesteld aan de hand waarvan de Commissie voor de producten en de periodes die in de bijlage bij die verordening zijn vermeld, de forfaitaire waarden bij invoer uit derde landen vaststelt.

- (2) Op grond van de bovenvermelde criteria moeten de forfaitaire invoerwaarden worden vastgesteld op de in de bijlage bij deze verordening vermelde niveaus,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

De in artikel 4 van Verordening (EG) nr. 3223/94 bedoelde forfaitaire invoerwaarden worden vastgesteld zoals aangegeven in de tabel in de bijlage bij deze verordening.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 16 januari 2004.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 15 januari 2004.

Voor de Commissie

J. M. SILVA RODRÍGUEZ

Directeur-generaal Landbouw

⁽¹⁾ PB L 337 van 24.12.1994, blz. 66.

⁽²⁾ PB L 299 van 1.11.2002, blz. 17.

BIJLAGE

bij de verordening van de Commissie van 15 januari 2004 tot vaststelling van forfaitaire invoerwaarden voor de bepaling van de invoerprijzen van bepaalde soorten groenten en fruit

(in EUR/100 kg)		
GN-code	Code derde landen ⁽¹⁾	Forfaitaire invoerwaarde
0702 00 00	052	84,2
	204	39,5
	212	137,2
	999	87,0
0707 00 05	052	129,4
	204	122,9
	220	244,4
	999	165,6
0709 90 70	052	102,4
	204	58,1
	999	80,3
0805 10 10, 0805 10 30, 0805 10 50	052	49,6
	204	54,1
	212	58,9
	220	31,5
	421	33,9
	999	45,6
0805 20 10	052	77,9
	204	94,2
	999	86,1
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	052	81,6
	204	86,3
	464	86,4
	600	69,6
	624	73,1
	999	79,4
0805 50 10	052	74,6
	600	75,8
	999	75,2
0808 10 20, 0808 10 50, 0808 10 90	052	63,0
	060	39,9
	400	102,4
	404	96,9
	720	68,6
	999	74,2
0808 20 50	052	41,8
	060	61,1
	064	60,0
	400	90,0
	528	96,9
	720	34,5
	999	64,1

⁽¹⁾ Landennomenclatuur vastgesteld bij Verordening (EG) nr. 2020/2001 van de Commissie (PB L 273 van 16.10.2001, blz. 6). De code „999” staat voor „andere oorsprong”.

VERORDENING (EG) Nr. 67/2004 VAN DE COMMISSIE**van 15 januari 2004****houdende afwijking van Verordening (EG) nr. 174/1999 met betrekking tot de geldigheidsduur van de uitvoercertificaten in de sector melk en zuivelproducten**

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 1255/1999 van de Raad van 17 mei houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector melk en zuivelproducten ⁽¹⁾, en met name op artikel 31, lid 14,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) In artikel 6 van Verordening (EG) nr. 174/1999 van de Commissie ⁽²⁾ is de geldigheidsduur van de uitvoercertificaten vastgesteld.
- (2) Met de toetreding van Tsjechië, Estland, Cyprus, Letland, Litouwen, Hongarije, Malta, Polen, Slovenië en Slowakije tot de Gemeenschap op 1 mei 2004 wordt een nieuwe situatie gecreëerd voor de markt voor melk en zuivelproducten, waardoor passende maatregelen inzake het beheer van de uitvoerrestituties noodzakelijk worden.
- (3) Om ervoor te zorgen dat de nieuwe beheersmaatregelen inzake uitvoerrestituties op de datum van toetreding in werking kunnen treden, moet de geldigheidsduur van de uitvoercertificaten voor melk en zuivelproducten waarvoor tot en met 31 maart 2004 een aanvraag wordt ingediend, worden beperkt tot 30 april 2004.

(4) Derhalve moet van Verordening (EG) nr. 174/1999 worden afgeweken.

(5) De in deze verordening vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van het Comité van beheer voor melk en zuivelproducten,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

In afwijking van artikel 6 van Verordening (EG) nr. 174/1999 loopt de geldigheidsduur van de uitvoercertificaten met voorfixatie van de restitutie, waarvoor tot en met 31 maart 2004 een aanvraag wordt ingediend voor de onder a) tot en met d) van dat artikel bedoelde producten, af op 30 april 2004.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op de dag van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Zij is van toepassing op de uitvoercertificaten die vanaf de datum van haar inwerkingtreding worden aangevraagd.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 15 januari 2004.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB L 160 van 26.6.1999, blz. 48. Verordening laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1787/2003 (PB L 270 van 21.10.2003, blz. 121).

⁽²⁾ PB L 20 van 27.1.1999, blz. 8. Verordening laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1948/2003 (PB L 287 van 5.11.2003, blz. 13).

VERORDENING (EG) Nr. 68/2004 VAN DE COMMISSIE
van 15 januari 2004

tot wijziging van Verordening (EG) nr. 622/2003 van de Commissie tot vaststelling van maatregelen voor de tenuitvoerlegging van de gemeenschappelijke basisnormen op het gebied van de beveiliging van de luchtvaart

(Voor de EER relevante tekst)

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 2320/2002 van het Europees Parlement en de Raad van 16 december 2002 tot vaststelling van gemeenschappelijke regels op het gebied van de beveiliging van de burgerluchtvaart ⁽¹⁾, en met name op artikel 4, lid 2,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Krachtens Verordening (EG) nr. 2320/2002 dient de Commissie maatregelen vast te stellen voor de uitvoering van gemeenschappelijke basisnormen op het gebied van de beveiliging van de burgerluchtvaart in de gehele Europese Unie. Verordening (EG) nr. 622/2003 van de Commissie van 4 april 2003 tot vaststelling van maatregelen voor de tenuitvoerlegging van de gemeenschappelijke basisnormen op het gebied van de beveiliging van de luchtvaart ⁽²⁾ was het eerste besluit dat dergelijke maatregelen bevatte.
- (2) Overeenkomstig Verordening (EG) nr. 2320/2002 en teneinde onrechtmatige daden te voorkomen, dienen de in de bijlage bij Verordening (EG) nr. 622/2003 vermelde maatregelen geheim te zijn en mogen zij niet worden gepubliceerd. Dezelfde regel is uiteraard ook van toepassing voor besluiten tot wijziging daarvan.
- (3) Er is evenwel behoefte aan een geharmoniseerde en voor het publiek toegankelijke lijst van de artikelen die door passagiers niet mogen worden meegenomen in zones met beperkte toegang en de cabine van een vliegtuig en van de artikelen die niet mogen worden meegenomen in bagage die bestemd is om in het ruim van het vliegtuig te worden geladen.

- (4) Het is algemeen erkend dat een dergelijke lijst nooit volledig kan zijn. De bevoegde autoriteit moet dan ook andere artikelen dat die welke in de lijst zijn opgenomen, kunnen verbieden. Het is wenselijk dat de passagiers vóór en tijdens het inchecken duidelijk worden ingelicht over alle artikelen die verboden zijn.
- (5) Ook dienen er geharmoniseerde regels te zijn ten aanzien van het personeel, met inbegrip van de vliegtuigbemanning, en het meenemen van voor passagiers verboden artikelen die zij nodig hebben om hun taken uit te voeren.
- (6) Verordening (EG) nr. 622/2003 dient dienovereenkomstig te worden gewijzigd.
- (7) De in deze verordening vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van het Comité voor de beveiliging van de burgerluchtvaart,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Doel

De bijlage bij Verordening (EG) nr. 622/2003 wordt gewijzigd zoals uiteengezet in de bijlage bij deze verordening.

Artikel 3 van die verordening is van toepassing met betrekking tot de vertrouwelijke aard van de bijlage.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op de twintigste dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Zij is van toepassing met ingang van 1 februari 2004.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 15 januari 2004.

Voor de Commissie
Loyola DE PALACIO
Vice-voorzitter

⁽¹⁾ PB L 355 van 30.12.2002, blz. 1.

⁽²⁾ PB L 89 van 5.4.2003, blz. 9.

BIJLAGE

Overeenkomstig artikel 1 is de bijlage geheim en wordt deze niet gepubliceerd in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

VERORDENING (EG) Nr. 69/2004 VAN DE COMMISSIE
van 15 januari 2004

tot goedkeuring van afwijkingen van bepaalde voorschriften van Richtlijn 1999/105/EG van de Raad betreffende het in de handel brengen van bosbouwkundig teeltmateriaal dat afgeleid is van bepaald uitgangsmateriaal

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Richtlijn 1999/105/EG van de Raad van 22 december 1999 betreffende het in de handel brengen van bosbouwkundig teeltmateriaal ⁽¹⁾, en met name op artikel 6, lid 7,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Overeenkomstig Richtlijn 1999/105/EG moet bosbouwkundig teeltmateriaal dat in de handel wordt gebracht worden afgeleid van uitgangsmateriaal dat voldoet aan de eisen van de bijlagen bij die richtlijn.
- (2) Bosbouwkundig teeltmateriaal dat is afgeleid van toegelaten uitgangsmateriaal kan onder diverse categorieën in de handel worden gebracht, inclusief de categorie „gekeurd”.
- (3) Van bepaald uitgangsmateriaal van een soort die tot dusver niet door Richtlijn 66/404/EEG van de Raad ⁽²⁾ is bestreken, wordt bosbouwkundig teeltmateriaal afgeleid dat niet voldoet aan alle eisen van Richtlijn 1999/105/EG en ten gevolge van zijn lange levenscyclus daaraan ook niet binnen een redelijke termijn kan voldoen.
- (4) Om te vermijden dat een tekort aan uitgangsmateriaal ontstaat dat bedoeld is voor de productie van teeltmateriaal, moeten derhalve voor een beperkte periode en onder specifieke voorwaarden afwijkingen worden toegestaan.
- (5) De in deze verordening vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van het Permanent Comité voor teeltmateriaal voor land-, tuin- en bosbouw,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

1. Deze verordening heeft betrekking op uitgangsmateriaal van *Pinus pinaster* Ait. dat voldoet aan de eisen van Richtlijn 1999/105/EG, met uitzondering van punt 1, onder c), van bijlage IV bij die richtlijn.

⁽¹⁾ PB L 11 van 15.1.2000, blz. 17.

⁽²⁾ PB 125 van 11.7.1966, blz. 2326/66.

2. Indien teeltmateriaal is afgeleid van uitgangsmateriaal van het type als bedoeld in lid 1, kunnen de lidstaten het in de handel brengen van zulk teeltmateriaal onder de categorie „gekeurd” toestaan.

Voor de doeleinden van deze verordening zijn de definities van „uitgangsmateriaal”, „teeltmateriaal”, „gekeurd” en „officiële instantie” volgens artikel 2 van Richtlijn 1999/105/EG van toepassing.

Artikel 2

1. De lidstaten brengen de Commissie en de andere lidstaten op de hoogte indien overeenkomstig deze verordening uitgangsmateriaal voor de productie van bosbouwkundig teeltmateriaal wordt goedgekeurd.

2. De opname in het nationale register van toegelaten uitgangsmateriaal als bedoeld in artikel 10 van Richtlijn 1999/105/EG met de vermelding „artikel 6, lid 7, van Richtlijn 1999/105/EG” betekent dat het uitgangsmateriaal niet aan alle eisen van die richtlijn voldoet.

3. De opname in de communautaire lijst van toegelaten uitgangsmateriaal voor de productie van bosbouwkundig teeltmateriaal als bedoeld in artikel 11 van Richtlijn 1999/105/EG met de vermelding „artikel 6, lid 7, van Richtlijn 1999/105/EG” betekent dat het uitgangsmateriaal niet aan alle eisen van die richtlijn voldoet.

4. De opname in het basiscertificaat als bedoeld in artikel 12, lid 1, van Richtlijn 1999/105/EG met de vermelding „artikel 6, lid 7, van Richtlijn 1999/105/EG” betekent dat het uitgangsmateriaal niet aan alle eisen van die richtlijn voldoet. Gedetailleerde informatie is te vinden in de bijlage bij deze verordening.

Artikel 3

Bij het in de handel brengen van bosbouwkundig teeltmateriaal dat is afgeleid van uitgangsmateriaal dat krachtens artikel 1 is toegelaten, bevat het etiket of document van de leverancier overeenkomstig artikel 14, lid 1, van Richtlijn 1999/105/EG de volgende vermelding: „Het materiaal voldoet aan de eisen van Verordening (EG) nr. 69/2004 van de Commissie”.

Artikel 4

Deze verordening treedt in werking op de zevende dag na haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Deze verordening loopt af 15 jaar na haar inwerkingtreding.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 15 januari 2004.

Voor de Commissie

David BYRNE

Lid van de Commissie

BIJLAGE

Gegevens op te nemen in het basiscertificaat volgens bijlage VIII, deel B

1. In lid 1, onder b), wordt de vermelding „artikel 6, lid 7, van Richtlijn 1999/105/EG” en de correcte naam van het uitgangsmateriaal aangebracht.
 2. In lid 6 wordt de vermelding „artikel 6, lid 7, van Richtlijn 1999/105/EG” en de verwijzing naar het register aangebracht.
 3. In lid 20 wordt de vermelding „artikel 6, lid 7, van Richtlijn 1999/105/EG” aangebracht.
-

VERORDENING (EG) Nr. 70/2004 VAN DE COMMISSIE
van 15 januari 2004
tot vaststelling van de restituties bij uitvoer in de sector melk en zuivelproducten

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EG) nr. 1255/1999 van de Raad van 17 mei 1999 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector melk en zuivelproducten ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1787/2003 ⁽²⁾, inzonderheid op artikel 31, lid 3,

Overwegende hetgeen volgt:

(1) Krachtens artikel 31 van Verordening (EG) nr. 1255/1999 kan het verschil tussen de in de internationale handel geldende prijzen van de producten als bedoeld in artikel 1 van genoemde verordening en de prijzen van deze producten in de Gemeenschap overbrugd worden door een restitutie bij de uitvoer voorzover de akkoorden gesloten overeenkomstig artikel 300 van het Verdrag dat toestaan.

(2) Krachtens Verordening (EG) nr. 1255/1999 moeten de restituties voor de producten als bedoeld in artikel 1 van die verordening, die als zodanig worden uitgevoerd, worden vastgesteld rekening houdend met:

- de situatie en de verwachte ontwikkeling op de markt van de Gemeenschap met betrekking tot de prijzen voor melk en zuivelproducten en de beschikbare hoeveelheden, evenals met de prijzen voor melk en zuivelproducten in de internationale handel,
- de afzetkosten en de meest gunstige vervoerskosten, berekend vanaf de markten van de Gemeenschap tot aan de havens of andere plaatsen van uitvoer van de Gemeenschap, evenals met de aanvoerkosten tot aan de landen van bestemming,
- de doelstellingen van de gemeenschappelijke ordening der markten in de sector melk en zuivelproducten, zijnde het verzekeren van een evenwichtige en een natuurlijke ontwikkeling van de prijzen en het handelsverkeer op deze markten,
- de beperkingen die resulteren uit de akkoorden gesloten overeenkomstig artikel 300 van het Verdrag,
- het belang dat erin gelegen is om verstoringen op de markt van de Gemeenschap te voorkomen,
- het economisch aspect van de beoogde uitvoer.

(3) Krachtens artikel 31, lid 5, van Verordening (EG) nr. 1255/1999 worden de prijzen in de Gemeenschap bepaald met inachtneming van de toegepaste prijzen die met het oog op de uitvoer het gunstigst blijken te zijn. Bij de bepaling van de prijzen in de internationale handel wordt met name rekening gehouden met:

- a) de prijzen die op de markten in derde landen worden toegepast,

- b) de gunstigste prijzen bij invoer in de derde landen van bestemming uit andere derde landen,

- c) de producentenprijzen die in de uitvoerende derde landen worden geconstateerd en, in voorkomend geval, met inachtneming van de subsidies die door deze landen worden toegekend,

- d) de aanbiedingsprijzen franco grens van de Gemeenschap.

(4) Krachtens artikel 31, lid 3, van Verordening (EG) nr. 1255/1999 kunnen de situatie op de wereldmarkt of de specifieke eisen van bepaalde markten het noodzakelijk maken dat voor de producten als bedoeld in artikel 1 van genoemde verordening naar gelang van hun bestemming een verschillend restitutiebedrag wordt vastgesteld.

(5) Artikel 31, lid 3, van Verordening (EG) nr. 1255/1999 voorziet erin dat de lijst van producten waarvoor een restitutie wordt verleend bij uitvoer, en het bedrag van deze restitutie ten minste eenmaal per vier weken worden vastgesteld. Het bedrag van de restitutie kan echter gedurende meer dan vier weken op hetzelfde niveau gehandhaafd blijven.

(6) Krachtens artikel 16 van Verordening (EG) nr. 174/1999 van de Commissie van 26 januari 1999 tot vaststelling van de specifieke uitvoeringsbepalingen van Verordening (EG) nr. 804/68 van de Raad inzake de uitvoercertificaten en de invoerrestituties in de sector melk en zuivelproducten ⁽³⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1948/2003 ⁽⁴⁾, is de verleende restitutie voor zuivelproducten met toegevoegde suiker gelijk aan de som van twee elementen. Het ene element dient om rekening te houden met de hoeveelheid zuivelproducten en wordt berekend door het basisbedrag te vermenigvuldigen met het gehalte aan zuivelproducten van het betrokken product, het andere element dient om rekening te houden met de hoeveelheid toegevoegde sacharose en wordt berekend door het basisbedrag van de restitutie die op de dag van uitvoer geldt voor de producten als bedoeld in artikel 1, lid 1, onder d), van Verordening (EG) nr. 1260/2001 van de Raad van 19 juni 2001 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector suiker ⁽⁵⁾, gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 680/2002 van de Commissie ⁽⁶⁾, te vermenigvuldigen met het sacharosegehalte van het gehele product. Dit laatste element evenwel wordt uitsluitend in aanmerking genomen als de sacharose is geproduceerd uit in de Gemeenschap geteelde suikerbieten of in de Gemeenschap geteeld suikerriet.

⁽³⁾ PB L 20 van 27.1.1999, blz. 8.

⁽⁴⁾ PB L 287 van 5.11.2003, blz. 13.

⁽⁵⁾ PB L 178 van 30.6.2001, blz. 1.

⁽⁶⁾ PB L 104 van 20.4.2002, blz. 26.

⁽¹⁾ PB L 160 van 26.6.1999, blz. 48.

⁽²⁾ PB L 270 van 21.10.2003, blz. 121.

- (7) Bij Verordening (EEG) nr. 896/84 van de Commissie ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 222/88 ⁽²⁾, zijn aanvullende bepalingen ingesteld inzake de toekenning van de restituties in geval van wijziging van het verkoopseizoen. Deze bepalingen voorzien in de mogelijkheid de restituties naar gelang van de datum waarop de producten zijn vervaardigd te differentiëren.
- (8) Voor de berekening van het restitutiebedrag voor smeltpaas moet worden bepaald dat de eventueel toegevoegde hoeveelheid aan caseïne en/of caseïnaten niet in aanmerking wordt genomen.
- (9) De toepassing van deze regels op de huidige marktsituatie in de zuivelsector, in het bijzonder op de prijzen van deze producten in de Gemeenschap en op de wereldmarkt, leidt tot het vaststellen van de restitutie voor de producten op de bedragen aangegeven in de bijlage.

- (10) De in deze verordening vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van het Comité van beheer voor melk en zuivelproducten,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

De restituties bedoeld in artikel 31 van Verordening (EG) nr. 1255/1999 voor de uitgevoerde producten in ongewijzigde staat worden vastgesteld op de bedragen als aangegeven in de bijlage.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 16 januari 2004.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 15 januari 2004.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB L 91 van 1.4.1984, blz. 71.

⁽²⁾ PB L 28 van 1.2.1988, blz. 1.

BIJLAGE

bij de verordening van de Commissie van 15 januari 2004 tot vaststelling van de restituties bij uitvoer in de sector melk en zuivelproducten

Productcode	Bestemming	Meeteenheid	Bedrag van de restitutie	Productcode	Bestemming	Meeteenheid	Bedrag van de restitutie
0401 10 10 9000	970	EUR/100 kg	1,911	0402 91 39 9300	L07	EUR/100 kg	8,058
0401 10 90 9000	970	EUR/100 kg	1,911	0402 91 99 9000	L07	EUR/100 kg	37,96
0401 20 11 9100	970	EUR/100 kg	0,000	0402 99 11 9350	L07	EUR/kg	0,1734
0401 20 11 9500	970	EUR/100 kg	2,953	0402 99 19 9350	L07	EUR/kg	0,1734
0401 20 19 9100	970	EUR/100 kg	0,000	0402 99 31 9150	L07	EUR/kg	0,1816
0401 20 19 9500	970	EUR/100 kg	2,953	0402 99 31 9300	L07	EUR/kg	0,2271
0401 20 91 9000	970	EUR/100 kg	3,737	0402 99 31 9500	L07	EUR/kg	0,0000
0401 20 99 9000	970	EUR/100 kg	0,000	0402 99 39 9150	L07	EUR/kg	0,1816
0401 30 11 9400	970	EUR/100 kg	8,624	0403 90 11 9000	L07	EUR/100 kg	63,59
0401 30 11 9700	970	EUR/100 kg	12,95	0403 90 13 9200	L07	EUR/100 kg	63,59
0401 30 19 9700	970	EUR/100 kg	0,00	0403 90 13 9300	L07	EUR/100 kg	92,23
0401 30 31 9100	L06	EUR/100 kg	31,46	0403 90 13 9500	L07	EUR/100 kg	96,26
0401 30 31 9400	L06	EUR/100 kg	49,14	0403 90 13 9900	L07	EUR/100 kg	102,58
0401 30 31 9700	L06	EUR/100 kg	54,20	0403 90 19 9000	L07	EUR/100 kg	103,20
0401 30 39 9100	L06	EUR/100 kg	31,46	0403 90 33 9400	L07	EUR/kg	0,9223
0401 30 39 9400	L06	EUR/100 kg	49,14	0403 90 33 9900	L07	EUR/kg	1,0258
0401 30 39 9700	L06	EUR/100 kg	54,20	0403 90 51 9100	970	EUR/100 kg	1,911
0401 30 91 9100	L06	EUR/100 kg	61,77	0403 90 59 9170	970	EUR/100 kg	12,95
0401 30 91 9500	L06	EUR/100 kg	0,00	0403 90 59 9310	L07	EUR/100 kg	31,46
0401 30 99 9100	L06	EUR/100 kg	61,77	0403 90 59 9340	L07	EUR/100 kg	46,03
0401 30 99 9500	L06	EUR/100 kg	90,78	0403 90 59 9370	L07	EUR/100 kg	46,03
0402 10 11 9000	L07	EUR/100 kg	64,50	0403 90 59 9510	L07	EUR/100 kg	46,03
0402 10 19 9000	L07	EUR/100 kg	64,50	0404 90 21 9120	L07	EUR/100 kg	55,02
0402 10 91 9000	L07	EUR/kg	0,6450	0404 90 21 9160	L07	EUR/100 kg	64,50
0402 10 99 9000	L07	EUR/kg	0,6450	0404 90 23 9120	L07	EUR/100 kg	64,50
0402 21 11 9200	L07	EUR/100 kg	64,50	0404 90 23 9130	L07	EUR/100 kg	93,05
0402 21 11 9300	L07	EUR/100 kg	93,05	0404 90 23 9140	L07	EUR/100 kg	97,12
0402 21 11 9500	L07	EUR/100 kg	97,12	0404 90 23 9150	L07	EUR/100 kg	103,50
0402 21 11 9900	L07	EUR/100 kg	103,50	0404 90 29 9110	L07	EUR/100 kg	104,14
0402 21 17 9000	L07	EUR/100 kg	64,50	0404 90 29 9115	L07	EUR/100 kg	104,76
0402 21 19 9300	L07	EUR/100 kg	93,05	0404 90 29 9125	L07	EUR/100 kg	105,83
0402 21 19 9500	L07	EUR/100 kg	97,12	0404 90 29 9140	L07	EUR/100 kg	113,74
0402 21 19 9900	L07	EUR/100 kg	103,50	0404 90 81 9100	L07	EUR/kg	0,6450
0402 21 91 9100	L07	EUR/100 kg	104,14	0404 90 83 9110	L07	EUR/kg	0,6450
0402 21 91 9200	L07	EUR/100 kg	104,76	0404 90 83 9130	L07	EUR/kg	0,9305
0402 21 91 9350	L07	EUR/100 kg	105,83	0404 90 83 9150	L07	EUR/kg	0,9712
0402 21 91 9500	L07	EUR/100 kg	113,74	0404 90 83 9170	L07	EUR/kg	1,0350
0402 21 99 9100	L07	EUR/100 kg	104,14	0404 90 83 9936	L07	EUR/kg	0,1734
0402 21 99 9200	L07	EUR/100 kg	104,76	0405 10 11 9500	L05	EUR/100 kg	173,66
0402 21 99 9300	L07	EUR/100 kg	105,83	0405 10 11 9700	L05	EUR/100 kg	178,00
0402 21 99 9400	L07	EUR/100 kg	111,70	0405 10 19 9500	L05	EUR/100 kg	173,66
0402 21 99 9500	L07	EUR/100 kg	113,74	0405 10 19 9700	L05	EUR/100 kg	178,00
0402 21 99 9600	L07	EUR/100 kg	121,76	0405 10 30 9100	L05	EUR/100 kg	173,66
0402 21 99 9700	L07	EUR/100 kg	126,30	0405 10 30 9300	L05	EUR/100 kg	178,00
0402 21 99 9900	L07	EUR/100 kg	131,56	0405 10 30 9700	L05	EUR/100 kg	178,00
0402 29 15 9200	L07	EUR/kg	0,6450	0405 10 50 9300	L05	EUR/100 kg	178,00
0402 29 15 9300	L07	EUR/kg	0,9305	0405 10 50 9500	L05	EUR/100 kg	173,66
0402 29 15 9500	L07	EUR/kg	0,9712	0405 10 50 9700	L05	EUR/100 kg	178,00
0402 29 15 9900	L07	EUR/kg	1,0350	0405 10 90 9000	L05	EUR/100 kg	184,52
0402 29 19 9300	L07	EUR/kg	0,9305	0405 20 90 9500	L05	EUR/100 kg	162,82
0402 29 19 9500	L07	EUR/kg	0,9712	0405 20 90 9700	L05	EUR/100 kg	169,32
0402 29 19 9900	L07	EUR/kg	1,0350	0405 90 10 9000	L05	EUR/100 kg	222,55
0402 29 91 9000	L07	EUR/kg	1,0414	0405 90 90 9000	L05	EUR/100 kg	178,00
0402 29 99 9100	L07	EUR/kg	1,0414	0406 10 20 9100	A00	EUR/100 kg	—
0402 29 99 9500	L07	EUR/kg	1,1170	0406 10 20 9230	L03	EUR/100 kg	—
0402 91 11 9370	L07	EUR/100 kg	6,804		L04	EUR/100 kg	27,02
0402 91 19 9370	L07	EUR/100 kg	6,804		075	EUR/100 kg	28,71
0402 91 31 9300	L07	EUR/100 kg	8,058		400	EUR/100 kg	—
					A01	EUR/100 kg	33,77

Productcode	Bestemming	Meeteenheid	Bedrag van de restitutie	Productcode	Bestemming	Meeteenheid	Bedrag van de restitutie
0406 10 20 9290	L03	EUR/100 kg	—	0406 20 90 9919	L03	EUR/100 kg	—
	L04	EUR/100 kg	25,14		L04	EUR/100 kg	66,03
	075	EUR/100 kg	26,70		075	EUR/100 kg	70,18
	400	EUR/100 kg	—		400	EUR/100 kg	24,32
	A01	EUR/100 kg	31,42		A01	EUR/100 kg	82,56
0406 10 20 9300	L03	EUR/100 kg	—	0406 20 90 9990	A00	EUR/100 kg	—
	L04	EUR/100 kg	11,03		L03	EUR/100 kg	—
	075	EUR/100 kg	11,71		L04	EUR/100 kg	5,56
	400	EUR/100 kg	—		075	EUR/100 kg	11,05
	A01	EUR/100 kg	13,78		400	EUR/100 kg	—
0406 10 20 9610	L03	EUR/100 kg	—	0406 30 31 9730	A01	EUR/100 kg	13,00
	L04	EUR/100 kg	36,65		L03	EUR/100 kg	—
	075	EUR/100 kg	38,94		L04	EUR/100 kg	8,14
	400	EUR/100 kg	—		075	EUR/100 kg	16,22
	A01	EUR/100 kg	45,81		400	EUR/100 kg	—
0406 10 20 9620	L03	EUR/100 kg	—	0406 30 31 9910	A01	EUR/100 kg	19,08
	L04	EUR/100 kg	37,17		L03	EUR/100 kg	—
	075	EUR/100 kg	39,49		L04	EUR/100 kg	5,56
	400	EUR/100 kg	—		075	EUR/100 kg	11,05
	A01	EUR/100 kg	46,46		400	EUR/100 kg	—
0406 10 20 9630	L03	EUR/100 kg	—	0406 30 31 9930	A01	EUR/100 kg	13,00
	L04	EUR/100 kg	41,50		L03	EUR/100 kg	—
	075	EUR/100 kg	44,08		L04	EUR/100 kg	8,14
	400	EUR/100 kg	—		075	EUR/100 kg	16,22
	A01	EUR/100 kg	51,86		400	EUR/100 kg	—
0406 10 20 9640	L03	EUR/100 kg	—	0406 30 31 9950	A01	EUR/100 kg	19,08
	L04	EUR/100 kg	60,97		L03	EUR/100 kg	—
	075	EUR/100 kg	64,79		L04	EUR/100 kg	11,84
	400	EUR/100 kg	—		075	EUR/100 kg	23,59
	A01	EUR/100 kg	76,22		400	EUR/100 kg	—
0406 10 20 9650	L03	EUR/100 kg	—	0406 30 39 9500	A01	EUR/100 kg	27,75
	L04	EUR/100 kg	50,81		L03	EUR/100 kg	—
	075	EUR/100 kg	53,98		L04	EUR/100 kg	8,14
	400	EUR/100 kg	—		075	EUR/100 kg	16,22
	A01	EUR/100 kg	63,51		400	EUR/100 kg	—
0406 10 20 9660	A00	EUR/100 kg	—	0406 30 39 9700	A01	EUR/100 kg	19,08
0406 10 20 9830	L03	EUR/100 kg	—		L03	EUR/100 kg	—
	L04	EUR/100 kg	18,85		L04	EUR/100 kg	11,84
	075	EUR/100 kg	20,03		075	EUR/100 kg	23,59
	400	EUR/100 kg	—		400	EUR/100 kg	—
0406 10 20 9850	A01	EUR/100 kg	23,56		A01	EUR/100 kg	27,75
	L03	EUR/100 kg	—	0406 30 39 9930	L03	EUR/100 kg	—
	L04	EUR/100 kg	22,85		L04	EUR/100 kg	11,84
	075	EUR/100 kg	24,28		075	EUR/100 kg	23,59
	400	EUR/100 kg	—		400	EUR/100 kg	—
0406 10 20 9870	A01	EUR/100 kg	28,57	0406 30 39 9950	A01	EUR/100 kg	27,75
	A00	EUR/100 kg	—		L03	EUR/100 kg	—
	A00	EUR/100 kg	—		L04	EUR/100 kg	13,39
	A00	EUR/100 kg	—		075	EUR/100 kg	26,67
	L03	EUR/100 kg	—		400	EUR/100 kg	—
0406 20 90 9100	A00	EUR/100 kg	—	0406 30 90 9000	A01	EUR/100 kg	31,37
0406 20 90 9913	L04	EUR/100 kg	42,13		L03	EUR/100 kg	—
	075	EUR/100 kg	44,76		L04	EUR/100 kg	14,04
	400	EUR/100 kg	15,39		075	EUR/100 kg	27,97
	A01	EUR/100 kg	52,67		400	EUR/100 kg	—
0406 20 90 9915	L03	EUR/100 kg	—	0406 40 50 9000	A01	EUR/100 kg	32,91
	L04	EUR/100 kg	55,61		L03	EUR/100 kg	—
	075	EUR/100 kg	59,09		L04	EUR/100 kg	64,53
	400	EUR/100 kg	20,51		075	EUR/100 kg	68,57
	A01	EUR/100 kg	69,52		400	EUR/100 kg	—
0406 20 90 9917	L03	EUR/100 kg	—	0406 40 90 9000	A01	EUR/100 kg	80,67
	L04	EUR/100 kg	59,10		L03	EUR/100 kg	—
	075	EUR/100 kg	62,80		L04	EUR/100 kg	66,27
	400	EUR/100 kg	21,80		075	EUR/100 kg	70,40
	A01	EUR/100 kg	73,87		400	EUR/100 kg	—
				0406 90 13 9000	A01	EUR/100 kg	82,83
					L03	EUR/100 kg	—
					L04	EUR/100 kg	72,87
					075	EUR/100 kg	88,65
					400	EUR/100 kg	29,31
					A01	EUR/100 kg	104,30

Productcode	Bestemming	Meeteenheid	Bedrag van de restitutie	Productcode	Bestemming	Meeteenheid	Bedrag van de restitutie	
0406 90 15 9100	L03	EUR/100 kg	—	0406 90 63 9100	L03	EUR/100 kg	—	
	L04	EUR/100 kg	75,30		L04	EUR/100 kg	79,89	
	075	EUR/100 kg	91,61		075	EUR/100 kg	97,95	
	400	EUR/100 kg	30,21		400	EUR/100 kg	31,11	
	A01	EUR/100 kg	107,78		A01	EUR/100 kg	115,23	
0406 90 17 9100	L03	EUR/100 kg	—	0406 90 63 9900	L03	EUR/100 kg	—	
	L04	EUR/100 kg	75,30		L04	EUR/100 kg	76,80	
	075	EUR/100 kg	91,61		075	EUR/100 kg	94,61	
	400	EUR/100 kg	30,21		400	EUR/100 kg	23,80	
	A01	EUR/100 kg	107,78		A01	EUR/100 kg	111,30	
0406 90 21 9900	L03	EUR/100 kg	—	0406 90 69 9100	A00	EUR/100 kg	—	
	L04	EUR/100 kg	73,79		0406 90 69 9910	L03	EUR/100 kg	—
	075	EUR/100 kg	89,56			L04	EUR/100 kg	76,80
	400	EUR/100 kg	21,67			075	EUR/100 kg	94,61
	A01	EUR/100 kg	105,36			400	EUR/100 kg	23,80
0406 90 23 9900	L03	EUR/100 kg	—	0406 90 73 9900		A01	EUR/100 kg	111,30
	L04	EUR/100 kg	64,80		L03	EUR/100 kg	—	
	075	EUR/100 kg	79,17		L04	EUR/100 kg	66,89	
	400	EUR/100 kg	—		075	EUR/100 kg	81,45	
	A01	EUR/100 kg	93,15		400	EUR/100 kg	25,61	
0406 90 25 9900	L03	EUR/100 kg	—	0406 90 75 9900	A01	EUR/100 kg	95,83	
	L04	EUR/100 kg	64,36		L03	EUR/100 kg	—	
	075	EUR/100 kg	78,32		L04	EUR/100 kg	67,34	
	400	EUR/100 kg	—		075	EUR/100 kg	82,34	
	A01	EUR/100 kg	92,14		400	EUR/100 kg	10,81	
0406 90 27 9900	L03	EUR/100 kg	—	0406 90 76 9300	A01	EUR/100 kg	96,86	
	L04	EUR/100 kg	58,30		L03	EUR/100 kg	—	
	075	EUR/100 kg	70,93		L04	EUR/100 kg	60,72	
	400	EUR/100 kg	—		075	EUR/100 kg	73,89	
	A01	EUR/100 kg	83,45		400	EUR/100 kg	—	
0406 90 31 9119	L03	EUR/100 kg	—	0406 90 76 9400	A01	EUR/100 kg	86,93	
	L04	EUR/100 kg	53,58		L03	EUR/100 kg	—	
	075	EUR/100 kg	65,29		L04	EUR/100 kg	68,01	
	400	EUR/100 kg	12,43		075	EUR/100 kg	82,75	
	A01	EUR/100 kg	76,82		400	EUR/100 kg	11,25	
0406 90 33 9119	L03	EUR/100 kg	—	0406 90 76 9500	A01	EUR/100 kg	97,36	
	L04	EUR/100 kg	53,58		L03	EUR/100 kg	—	
	075	EUR/100 kg	65,29		L04	EUR/100 kg	64,70	
	400	EUR/100 kg	12,43		075	EUR/100 kg	78,05	
	A01	EUR/100 kg	76,82		400	EUR/100 kg	11,25	
0406 90 33 9919	L03	EUR/100 kg	—	0406 90 78 9100	A01	EUR/100 kg	91,83	
	L04	EUR/100 kg	48,96		L03	EUR/100 kg	—	
	075	EUR/100 kg	59,89		L04	EUR/100 kg	62,75	
	400	EUR/100 kg	—		075	EUR/100 kg	77,91	
	A01	EUR/100 kg	70,45		400	EUR/100 kg	—	
0406 90 33 9951	L03	EUR/100 kg	—	0406 90 78 9300	A01	EUR/100 kg	91,66	
	L04	EUR/100 kg	49,46		L03	EUR/100 kg	—	
	075	EUR/100 kg	59,93		L04	EUR/100 kg	66,53	
	400	EUR/100 kg	—		075	EUR/100 kg	80,74	
	A01	EUR/100 kg	70,50		400	EUR/100 kg	—	
0406 90 35 9190	L03	EUR/100 kg	—	0406 90 78 9500	A01	EUR/100 kg	94,99	
	L04	EUR/100 kg	75,80		L03	EUR/100 kg	—	
	075	EUR/100 kg	92,63		L04	EUR/100 kg	65,90	
	400	EUR/100 kg	29,89		075	EUR/100 kg	79,51	
	A01	EUR/100 kg	108,97		400	EUR/100 kg	—	
0406 90 35 9990	L03	EUR/100 kg	—	0406 90 78 9500	A01	EUR/100 kg	93,54	
	L04	EUR/100 kg	75,80		L04	EUR/100 kg	65,90	
	075	EUR/100 kg	92,63		075	EUR/100 kg	79,51	
	400	EUR/100 kg	19,54		400	EUR/100 kg	—	
	A01	EUR/100 kg	108,97		A01	EUR/100 kg	93,54	
0406 90 37 9000	L03	EUR/100 kg	—					
	L04	EUR/100 kg	72,87					
	075	EUR/100 kg	88,65					
	400	EUR/100 kg	29,31					
	A01	EUR/100 kg	104,30					
0406 90 61 9000	L03	EUR/100 kg	—					
	L04	EUR/100 kg	80,30					
	075	EUR/100 kg	98,76					
	400	EUR/100 kg	27,82					
	A01	EUR/100 kg	116,19					

Productcode	Bestemming	Meeteenheid	Bedrag van de restitutie	Productcode	Bestemming	Meeteenheid	Bedrag van de restitutie
0406 90 79 9900	L03	EUR/100 kg	—	0406 90 87 9400	L03	EUR/100 kg	—
	L04	EUR/100 kg	53,80		L04	EUR/100 kg	59,06
	075	EUR/100 kg	65,72		075	EUR/100 kg	73,39
	400	EUR/100 kg	—		400	EUR/100 kg	16,76
	A01	EUR/100 kg	77,32		A01	EUR/100 kg	86,34
0406 90 81 9900	L03	EUR/100 kg	—	0406 90 87 9951	L03	EUR/100 kg	—
	L04	EUR/100 kg	68,01		L04	EUR/100 kg	66,79
	075	EUR/100 kg	82,75		075	EUR/100 kg	81,27
	400	EUR/100 kg	23,15		400	EUR/100 kg	23,16
	A01	EUR/100 kg	97,36		A01	EUR/100 kg	95,62
0406 90 85 9930	L03	EUR/100 kg	—	0406 90 87 9971	L03	EUR/100 kg	—
	L04	EUR/100 kg	73,45		L04	EUR/100 kg	66,79
	075	EUR/100 kg	89,82		075	EUR/100 kg	81,27
	400	EUR/100 kg	28,85		400	EUR/100 kg	18,79
	A01	EUR/100 kg	105,68		A01	EUR/100 kg	95,62
0406 90 85 9970	L03	EUR/100 kg	—	0406 90 87 9972	L03	EUR/100 kg	—
	L04	EUR/100 kg	67,34		L04	EUR/100 kg	28,46
	075	EUR/100 kg	82,34		075	EUR/100 kg	34,77
	400	EUR/100 kg	25,24		400	EUR/100 kg	—
	A01	EUR/100 kg	96,86		A01	EUR/100 kg	40,91
0406 90 85 9999	A00	EUR/100 kg	—	0406 90 87 9973	L03	EUR/100 kg	—
0406 90 86 9100	A00	EUR/100 kg	—		L04	EUR/100 kg	65,59
0406 90 86 9200	L03	EUR/100 kg	—		075	EUR/100 kg	79,80
	L04	EUR/100 kg	61,79		400	EUR/100 kg	13,19
	075	EUR/100 kg	77,90		A01	EUR/100 kg	93,88
	400	EUR/100 kg	15,15	0406 90 87 9974	L03	EUR/100 kg	—
	A01	EUR/100 kg	91,65		L04	EUR/100 kg	71,18
0406 90 86 9300	L03	EUR/100 kg	—		075	EUR/100 kg	86,23
	L04	EUR/100 kg	62,68		400	EUR/100 kg	13,19
	075	EUR/100 kg	78,72		A01	EUR/100 kg	101,45
	400	EUR/100 kg	16,61	0406 90 87 9975	L03	EUR/100 kg	—
	A01	EUR/100 kg	92,61		L04	EUR/100 kg	72,60
0406 90 86 9400	L03	EUR/100 kg	—		075	EUR/100 kg	87,19
	L04	EUR/100 kg	66,59		400	EUR/100 kg	17,48
	075	EUR/100 kg	82,75		A01	EUR/100 kg	102,58
	400	EUR/100 kg	18,79	0406 90 87 9979	L03	EUR/100 kg	—
	A01	EUR/100 kg	97,36		L04	EUR/100 kg	64,80
0406 90 86 9900	L03	EUR/100 kg	—		075	EUR/100 kg	79,17
	L04	EUR/100 kg	73,45		400	EUR/100 kg	13,19
	075	EUR/100 kg	89,82		A01	EUR/100 kg	93,15
	400	EUR/100 kg	22,00	0406 90 88 9100	A00	EUR/100 kg	—
	A01	EUR/100 kg	105,68		L03	EUR/100 kg	—
0406 90 87 9100	A00	EUR/100 kg	—		L04	EUR/100 kg	50,84
0406 90 87 9200	L03	EUR/100 kg	—		075	EUR/100 kg	63,62
	L04	EUR/100 kg	51,50		400	EUR/100 kg	16,61
	075	EUR/100 kg	64,89	0406 90 88 9300	A01	EUR/100 kg	74,85
	400	EUR/100 kg	13,55				
	A01	EUR/100 kg	76,35				
0406 90 87 9300	L03	EUR/100 kg	—				
	L04	EUR/100 kg	57,55				
	075	EUR/100 kg	72,30				
	400	EUR/100 kg	15,30				
	A01	EUR/100 kg	85,05				

NB: De codes van de producten en de codes van de bestemmingen serie „A” zijn vastgesteld in Verordening (EEG) nr. 3846/87 van de Commissie (PB L 366 van 24.12.1987, blz. 1), zoals gewijzigd.

De numerieke codes voor de bestemmingen zijn vastgesteld in Verordening (EG) nr. 2081/2003 van de Commissie (PB L 313 van 28.11.2003, blz. 11).

De andere bestemmingen worden als volgt vastgesteld:

L03 Ceuta, Melilla, IJsland, Noorwegen, Zwitserland, Liechtenstein, Kroatië, Andorra, Gibraltar, Heilige Stoel (gebruikelijke naam: Vaticaanstad), Malta, Turkije, Estland, Letland, Litouwen, Polen, Tsjechië, Slowakije, Hongarije, Roemenië, Bulgarije, Kroatië, Canada, Cyprus, Australië en Nieuw-Zeeland.

L04 Albanië, Slovenië, Bosnië-Herzegovina, Servië en Montenegro en de Voormalige Joegoslavische Republiek Macedonië.

L05 Alle bestemmingen met uitzondering van Polen, Estland, Letland, Litouwen, Hongarije, Tsjechië, Slowakije en de Verenigde Staten van Amerika.

L06 Alle bestemmingen met uitzondering van Estland, Letland, Litouwen, Hongarije en de Verenigde Staten van Amerika.

L07 Alle bestemmingen met uitzondering van Estland, Letland, Litouwen, Hongarije, Tsjechië, Slowakije en de Verenigde Staten van Amerika.

„970” omvat de uitvoer zoals bedoeld in artikel 36, lid 1, onder a) en c), en artikel 44, lid 1, onder a) en b), van Verordening (EG) nr. 800/1999 van de Commissie (PB L 102 van 17.4.1999, blz. 11) en de uitvoer op basis van contracten met op het grondgebied van een lidstaat gestationeerde maar niet onder zijn gezag vallende strijdkrachten.

VERORDENING (EG) Nr. 71/2004 VAN DE COMMISSIE
van 15 januari 2004
tot vaststelling van de invoerrechten in de sector granen

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 1766/92 van de Raad van 30 juni 1992 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector granen ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1104/2003 ⁽²⁾,

Gelet op Verordening (EG) nr. 1249/96 van de Commissie van 28 juni 1996 tot vaststelling van uitvoeringsbepalingen van Verordening (EEG) nr. 1766/92 van de Raad ten aanzien van de invoerrechten in de sector granen ⁽³⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1110/2003 ⁽⁴⁾, en met name op artikel 2, lid 1,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) In artikel 10 van Verordening (EEG) nr. 1766/92 is bepaald dat bij de invoer van de in artikel 1 van die verordening bedoelde producten de rechten van het gemeenschappelijk douanetarief worden geheven. Voor de producten als bedoeld in lid 2 van dat artikel is het invoerrecht echter gelijk aan de interventieprijs voor deze producten bij de invoer, verhoogd met 55 % en verminderd met de cif-invoerprijs van de betrokken zending. Dit invoerrecht mag echter niet hoger zijn dan het recht van het gemeenschappelijk douanetarief.
- (2) In artikel 10, lid 3, van Verordening (EEG) nr. 1766/92 is bepaald dat de cif-invoerprijzen worden berekend aan de hand van de representatieve prijzen voor het betrokken product op de wereldmarkt.

- (3) Bij Verordening (EG) nr. 1249/96 zijn bepalingen vastgesteld voor de uitvoering van Verordening (EEG) nr. 1766/92 ten aanzien van de invoerrechten in de sector granen.
- (4) De vastgestelde invoerrechten zijn van toepassing totdat een nieuwe vaststelling in werking treedt. De invoerrechten blijven ook van kracht als in de twee weken die aan de volgende periodieke vaststelling voorafgaan geen enkele notering beschikbaar is voor de in bijlage II bij Verordening (EG) nr. 1249/96 bedoelde referentiebeurs.
- (5) Voor het normaal functioneren van het stelsel van invoerrechten moeten deze rechten voor de zwevende valuta's worden berekend aan de hand van de in een referentieperiode geconstateerde representatieve marktkoersen.
- (6) De toepassing van Verordening (EG) nr. 1249/96 leidt ertoe de invoerrechten vast te stellen zoals vermeld in de bijlagen bij deze verordening.

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

De in artikel 10, lid 2, van Verordening (EEG) nr. 1766/92 bedoelde invoerrechten in de sector granen worden vastgesteld in bijlage I bij deze verordening en zijn bepaald aan de hand van de in bijlage II vermelde elementen.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 16 januari 2004.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 15 januari 2004.

Voor de Commissie

J. M. SILVA RODRÍGUEZ

Directeur-generaal Landbouw

⁽¹⁾ PB L 181 van 1.7.1992, blz. 21.

⁽²⁾ PB L 158 van 27.6.2003, blz. 1.

⁽³⁾ PB L 161 van 29.6.1996, blz. 125.

⁽⁴⁾ PB L 158 van 27.6.2003, blz. 12.

BIJLAGE I

Invoerrechten voor de in artikel 10, lid 2, van Verordening (EEG) nr. 1766/92 bedoelde producten

GN-code	Omschrijving	Invoerrecht ⁽¹⁾ (in EUR/ton)
1001 10 00	Harde tarwe van hoge kwaliteit	0,00
	van gemiddelde kwaliteit	0,00
	van lage kwaliteit	2,57
1001 90 91	Zachte tarwe, zaaigoed	0,00
ex 1001 90 99	Zachte tarwe van hoge kwaliteit, andere dan voor zaaidoeleinden	0,00
1002 00 00	Rogge	24,93
1005 10 90	Maïs, zaaigoed, andere dan hybriden	42,76
1005 90 00	Maïs, andere dan zaaigoed ⁽²⁾	42,76
1007 00 90	Graansorgho, andere dan hybriden bestemd voor zaaidoeleinden	24,93

⁽¹⁾ Voor producten die via de Atlantische Oceaan of het Suezkanaal in de Gemeenschap worden aangevoerd (artikel 2, lid 4, van Verordening (EG) nr. 1249/96) komt de importeur in aanmerking voor een verlaging van het invoerrecht met:

— 3 EUR/t, als de loshaven aan de Middellandse Zee ligt, of

— 2 EUR/t, als de loshaven in Ierland, het Verenigd Koninkrijk, Denemarken, Zweden, Finland of aan de Atlantische kust van het Iberisch Schiereiland ligt.

⁽²⁾ De importeur komt in aanmerking voor een forfaitaire verlaging van het invoerrecht met 24 EUR/t, als aan de in artikel 2, lid 5, van Verordening (EG) nr. 1249/96 vastgestelde voorwaarden is voldaan.

BIJLAGE II

Berekeningselementen

(periode van 31 december 2003 tot en met 14 januari 2004)

1. Gemiddelden over de twee weken vóór de dag van de vaststelling:

Beursnotering	Minneapolis	Chicago	Minneapolis	Minneapolis	Minneapolis	Minneapolis
Product (eiwitgehalte bij 12 % vocht)	HRS2. 14 %	YC3	HAD2	van gemiddelde kwaliteit (*)	van lage kwaliteit (**)	US barley 2
Notering (EUR/t)	131,81 (***)	79,36	162,25	152,25	132,25	109,89
Golfpremie (EUR/t)	27,08	12,69	—	—	—	—
Grote-Merenpremie (EUR/t)	—	—	—	—	—	—

(*) Een korting van 10 EUR/t (artikel 4, lid 3, van Verordening (EG) nr. 1249/96).

(**) Een korting van 30 EUR/t (artikel 4, lid 3, van Verordening (EG) nr. 1249/96).

(***) Premie van 14 EUR/t inbegrepen (artikel 4, lid 3, van Verordening (EG) nr. 1249/96).

2. Gemiddelden over de twee weken vóór de dag van de vaststelling:

Vrachttarieven/kosten: Golf van Mexico-Rotterdam: 25,87 EUR/t; Grote Meren-Rotterdam: 36,74 EUR/t.

3. Subsidies bedoeld in artikel 4, lid 2, derde alinea, van Verordening (EG) nr. 1249/96: 0,00 EUR/t (HRW2)
-
- 0,00 EUR/t (SRW2).

VERORDENING (EG) Nr. 72/2004 VAN DE COMMISSIE**van 15 januari 2004****betreffende de offertes voor de invoer van maïs die zijn meegedeeld in het kader van de openbare inschrijving bedoeld in Verordening (EG) nr. 2315/2003**

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 1766/92 van de Raad van 30 juni 1992 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector granen ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1666/2000 ⁽²⁾, inzonderheid op artikel 12, lid 1,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Er is een inschrijving voor de maximumverlaging van het recht bij invoer van maïs, van herkomst uit derde landen, in Portugal opengesteld bij Verordening (EG) nr. 2315/2003 van de Commissie ⁽³⁾.
- (2) Overeenkomstig artikel 5 van Verordening (EG) nr. 1839/95 van de Commissie ⁽⁴⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 2235/2000 ⁽⁵⁾, kan de Commissie volgens de procedure van artikel 23 van Verordening (EEG) nr. 1766/92 op grond van de meegedeelde offertes besluiten niet tot toewijzing over te gaan.

- (3) Met name rekening houdend met de in de artikelen 6 en 7 van Verordening (EG) nr. 1839/95 genoemde criteria, is het niet wenselijk een maximumverlaging van het recht vast te stellen.

- (4) De in deze verordening vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van het Comité van beheer voor granen,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Er wordt geen gevolg gegeven aan de offertes die van 9 tot en met 15 januari 2004 zijn meegedeeld in het kader van de in Verordening (EG) nr. 2315/2003 bedoelde inschrijving voor de verlaging van het recht bij invoer van maïs.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 16 januari 2004.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 15 januari 2004.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB L 181 van 1.7.1992, blz. 21.

⁽²⁾ PB L 193 van 29.7.2000, blz. 1.

⁽³⁾ PB L 342 van 30.12.2003, blz. 34.

⁽⁴⁾ PB L 177 van 28.7.1995, blz. 4.

⁽⁵⁾ PB L 256 van 10.10.2000, blz. 13.

VERORDENING (EG) Nr. 73/2004 VAN DE COMMISSIE
van 15 januari 2004
tot vaststelling van de maximumrestitutie bij uitvoer van haver in het kader van de inschrijving
bedoeld in Verordening (EG) nr. 1814/2003

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 1766/92 van de Raad van 30 juni 1992 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector granen ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1104/2003 ⁽²⁾,

Gelet op Verordening (EG) nr. 1501/95 van de Commissie van 29 juni 1995 tot vaststelling van enkele toepassingsbepalingen van Verordening (EEG) nr. 1766/92 van de Raad voor wat de toekenning, in de graansector, van uitvoerrestituties en van bij verstoring van de graanmarkt te treffen maatregelen betreft ⁽³⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1431/2003 ⁽⁴⁾, en met name op artikel 4,

Gelet op Verordening (EG) nr. 1814/2003 van de Commissie van 15 oktober 2003 betreffende een bijzondere interventie-maatregel voor granen in Finland en Zweden voor het verkoopseizoen 2003/2004 ⁽⁵⁾, en met name op artikel 9,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Er is een openbare inschrijving voor de vaststelling van de restitutie bij uitvoer uit Finland en Zweden van in die landen geproduceerde haver naar alle derde landen, met uitzondering van Bulgarije, Cyprus, Estland, Hongarije, Letland, Litouwen, Malta, Polen, de Tsjechische Republiek, Roemenië, Slowakije en Slovenië, opengesteld bij Verordening (EG) nr. 1814/2003.

- (2) In artikel 9 van Verordening (EG) nr. 1814/2003 is bepaald dat de Commissie, op grond van de meegedeelde offertes, volgens de procedure van artikel 23 van Verordening (EEG) nr. 1766/92 kan besluiten een maximumrestitutie bij uitvoer vast te stellen, daarbij rekening houdend met de in artikel 1 van Verordening (EG) nr. 1501/95 bedoelde criteria. In dat geval wordt gegund aan de inschrijver(s) wiens (wier) offerte niet hoger is dan de vastgestelde maximumrestitutie.
- (3) De toepassing van de bovenbedoelde criteria op de huidige marktsituatie leidt voor de betrokken graansoort tot de vaststelling van de maximumrestitutie bij uitvoer op het in artikel 1 vermelde bedrag.
- (4) De in deze verordening vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van het Comité van beheer voor granen,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Voor de offertes die van 9 tot en met 15 januari 2004 in het kader van de inschrijving bedoeld in Verordening (EG) nr. 1814/2003 werden meegedeeld, wordt de maximumrestitutie bij uitvoer van haver vastgesteld op 16,95 EUR/t.

Artikel 2

Deze verordening treedt in werking op 16 januari 2004.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel, 15 januari 2004.

Voor de Commissie

Franz FISCHLER

Lid van de Commissie

⁽¹⁾ PB L 181 van 1.7.1992, blz. 21.

⁽²⁾ PB L 158 van 27.6.2003, blz. 1.

⁽³⁾ PB L 147 van 30.6.1995, blz. 7.

⁽⁴⁾ PB L 203 van 12.8.2003, blz. 16.

⁽⁵⁾ PB L 265 van 16.10.2003, blz. 25.

RICHTLIJN 2003/127/EG VAN DE COMMISSIE**van 23 december 2003****tot wijziging van Richtlijn 1999/37/EG van de Raad inzake de kentekenbewijzen van motorvoertuigen****(Voor de EER relevante tekst)**

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Richtlijn 1999/37/EG van de Raad van 29 april 1999 inzake de kentekenbewijzen van motorvoertuigen ⁽¹⁾, en met name op artikel 6,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Met Richtlijn 1999/37/EG zijn geharmoniseerde voorschriften vastgesteld voor de kentekenbewijzen van voertuigen die in de Gemeenschap moeten worden ingeschreven.
- (2) Gezien de steeds frequentere toepassing van elektronica en telematica-apparatuur in voertuigen, dienen de bijlagen bij Richtlijn 1999/37/EG aan de vooruitgang van wetenschap en techniek te worden aangepast teneinde de lidstaten de mogelijkheid te bieden het kentekenbewijs van voertuigen niet als papieren document, maar in de vorm van een chipkaart te verstrekken.
- (3) Bijgevolg moet Richtlijn 1999/37/EG dienovereenkomstig worden gewijzigd.
- (4) De in deze richtlijn vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van het uit hoofde van artikel 8 van Richtlijn 96/96/EG van de Raad ⁽²⁾ opgerichte comité.
- (5) De lidstaten dienen de nodige maatregelen te treffen om ervoor te zorgen dat de inzameling en de verwerking van persoonsgegevens ten behoeve van de afgifte van kentekenbewijzen in de vorm van chipkaarten in overeenstemming zijn met Richtlijn 95/46/EG van het Europees Parlement en de Raad van 24 oktober 1995 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens ⁽³⁾,

HEEFT DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:

Artikel 1

De bijlagen van Richtlijn 1999/37/EG wordt vervangen door de tekst in de bijlage van deze richtlijn.

Artikel 2

1. De lidstaten doen de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in werking treden om uiterlijk op 15 januari 2005 aan deze richtlijn te voldoen. Zij stellen de Commissie onverwijld in kennis van de tekst van deze bepalingen, alsmede van een concordantietabel waarin het verband tussen de desbetreffende bepalingen en deze richtlijn wordt aangegeven.

Wanneer de lidstaten deze bepalingen aannemen, wordt in die bepalingen naar deze richtlijn verwezen of wordt hiernaar verwezen bij de officiële bekendmaking van de bepalingen. De regels voor deze verwijzing worden vastgesteld door de lidstaten.

2. De lidstaten delen de Commissie de tekst van de belangrijkste bepalingen van intern recht mede die zij op het onder deze richtlijn vallende gebied vaststellen.

*Artikel 3*Deze richtlijn treedt in werking op de twintigste dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.*Artikel 4*

Deze richtlijn is gericht tot de lidstaten.

Gedaan te Brussel, 23 december 2003.

Voor de Commissie
Loyola DE PALACIO
Vice-voorzitter

⁽¹⁾ PB L 138 van 1.6.1999, blz. 57.

⁽²⁾ PB L 46 van 17.2.1997, blz. 1.

⁽³⁾ PB L 281 van 23.11.1995, blz. 31.

BIJLAGE

„BIJLAGE I

DEEL I VAN HET KENTEBEWIJS ⁽¹⁾

- I. Dit deel mag in één van twee formaten worden verstrekt: op papier of als chipkaart. De kenmerken van het papieren document worden gespecificeerd in hoofdstuk II, die van de chipkaart in hoofdstuk III.

II. Specificaties van deel I van het kentekenbewijs in papieren vorm

- II.1. Deel I van het kentekenbewijs mag niet groter zijn dan formaat A4 (210 × 297 mm) of wordt tot dat formaat gevouwen.
- II.2. Het voor deel I van het kentekenbewijs gebruikte papier wordt beveiligd tegen vervalsing door ten minste twee van de volgende technieken toe te passen:
- grafische technieken,
 - watermerk,
 - fluorescerende vezels, of
 - fluorescerende opdrukken.

Het staat de lidstaten vrij aanvullende veiligheidskenmerken in te voeren.

- II.3. Deel I van het kentekenbewijs kan verscheidene bladzijden omvatten. De lidstaten stellen het aantal bladzijden vast op grond van de in het document vermelde informatie en de opmaak.

- II.4. Op de eerste bladzijde van deel I van het kentekenbewijs staan vermeld:

- de naam van de lidstaat die deel I van het kentekenbewijs afgeeft;
- het onderscheidingssteken van de lidstaat die deel I van het kentekenbewijs afgeeft, zijnde:

B België
DK Denemarken
D Duitsland
GR Griekenland
E Spanje
F Frankrijk
IRL Ierland
I Italië
L Luxemburg
NL Nederland
A Oostenrijk
P Portugal
FIN Finland
S Zweden
UK Verenigd Koninkrijk;

- de naam van de bevoegde instantie;
- de woorden „Kentekenbewijs deel I” of, indien het uit één deel bestaat, „Kentekenbewijs”, in grote letters afgedrukt in de taal of talen van de lidstaat die het kentekenbewijs afgeeft; deze vermelding dient tevens na een passende tussenruimte in kleine letters in de overige talen van de Europese Gemeenschappen te worden aangebracht;
- de woorden „Europese Gemeenschap” in de taal of talen van de lidstaat die deel I van het kentekenbewijs afgeeft;
- het nummer van het document.

⁽¹⁾ Het kentekenbewijs dat uit één deel bestaat, draagt de vermelding „Kentekenbewijs” en in de tekst wordt geen melding gemaakt van „deel I”.

- II.5. Deel I van het kentekenbewijs moet ook de volgende gegevens bevatten, die worden voorafgegaan door de bijbehorende geharmoniseerde communautaire codes:
- (A) inschrijvingsnummer;
 - (B) datum van eerste inschrijving van het voertuig;
 - (C) persoonsgegevens:
 - (C.1) houder van het kentekenbewijs:
 - (C.1.1) achternaam of firmanaam,
 - (C.1.2) voornamen of initialen (indien van toepassing),
 - (C.1.3) adres in de lidstaat van inschrijving op de datum van afgifte van het document;
 - (C.4) indien de gegevens van punt II.6, code C.2, niet op het kentekenbewijs worden vermeld, de vermelding dat de houder van het kentekenbewijs:
 - a) de eigenaar van het voertuig is,
 - b) niet de eigenaar van het voertuig is,
 - c) door het kentekenbewijs niet wordt aangeduid als de eigenaar van het voertuig;
 - (D) voertuig:
 - (D.1) merk,
 - (D.2) type:
 - variant (indien van toepassing),
 - versie (indien van toepassing);
 - (D.3) handelsnaam of -namen;
 - (E) voertuigidentificatienummer;
 - (F) massa:
 - (F.1) technisch toelaatbare maximummassa in beladen toestand, behalve voor motorfietsen;
 - (G) massa van het voertuig met carrosserie in rijklare toestand en, in geval van een trekker van een andere categorie dan categorie M1, met koppelinrichting;
 - (H) geldigheidsduur van de inschrijving, indien niet onbeperkt;
 - (I) datum van de inschrijving waarop dit kentekenbewijs betrekking heeft;
 - (K) nummer van de typegoedkeuring (indien beschikbaar);
 - (P) motor:
 - (P.1) inhoud (in cm³),
 - (P.2) nettomaximumvermogen (in kW) (indien beschikbaar),
 - (P.3) brandstoftype of vermogensbron;
 - (Q) verhouding vermogen/massa (in kW/kg) (uitsluitend voor motorfietsen);
 - (S) aantal zitplaatsen:
 - (S.1) aantal zitplaatsen, inclusief zitplaats van de bestuurder,
 - (S.2) aantal staanplaatsen (indien van toepassing).
- II.6. Deel I van het kentekenbewijs kan bovendien de volgende gegevens bevatten, die worden voorafgegaan door de bijbehorende geharmoniseerde communautaire codes:
- (C) persoonsgegevens:
 - (C.2) eigenaar van het voertuig (voor elk van de eigenaars):
 - (C.2.1) achternaam of firmanaam,
 - (C.2.2) voornamen of initialen (indien van toepassing),
 - (C.2.3) adres in de lidstaat van inschrijving op de datum van afgifte van het document;

- (C.3) natuurlijke persoon of rechtspersoon die in een andere juridische hoedanigheid dan die van eigenaar over het voertuig mag beschikken:
- (C.3.1) achternaam of firmanaam,
- (C.3.2) voornamen of initialen (indien van toepassing),
- (C.3.3) adres in de lidstaat van inschrijving op de datum van afgifte van het document;
- (C.5), (C.6), (C.7), (C.8) Wanneer een wijziging van de persoonsgegevens onder punt II.5, code C.1, punt II.6, code C.2, en/of punt II.6, code C.3, niet leidt tot de afgifte van een nieuw kentekenbewijs, kunnen de bij die punten behorende nieuwe persoonsgegevens worden opgenomen onder de codes C.5, C.6, C.7 of C.8, met dezelfde onderverdeling als in punt II.5, code C.1, punt II.6, code C.2, punt II.6, code C.3, en punt II.5, code C.4;
- (F) massa:
- (F.2) toelaatbare maximummassa in beladen toestand van het voertuig in gebruik in de lidstaat van inschrijving,
- (F.3) toelaatbare maximummassa in beladen toestand van de combinatie in gebruik in de lidstaat van inschrijving;
- (J) voertuigcategorie;
- (L) aantal assen;
- (M) wielbasis (in mm);
- (N) voor voertuigen met een totale massa van meer dan 3 500 kg de verdeling van de technisch toelaatbare maximummassa in beladen toestand over de assen:
- (N.1) as 1 (in kg),
- (N.2) as 2 (in kg), indien van toepassing,
- (N.3) as 3 (in kg), indien van toepassing,
- (N.4) as 4 (in kg), indien van toepassing,
- (N.5) as 5 (in kg), indien van toepassing;
- (O) technisch toelaatbare getrokken maximummassa van de aanhangwagen:
- (O.1) geremd (in kg),
- (O.2) ongeremd (in kg);
- (P) motor:
- (P.4) nominaal toerental (in min⁻¹),
- (P.5) identificatienummer van de motor;
- (R) kleur van het voertuig;
- (T) maximumsnelheid (in km/h);
- (U) geluidsniveau:
- (U.1) stationair (in dB(A)),
- (U.2) toerental van de motor (in min⁻¹)
- (U.3) rijdend (in dB(A))
- (V) uitlaatgassen:
- (V.1) CO (in g/km of g/kWh),
- (V.2) HC (in g/km of g/kWh),
- (V.3) NO_x (in g/km of g/kWh),

(V.4) HC + NO_x (in g/km),

(V.5) deeltjes, voor diesel (in g/km of g/kWh),

(V.6) gecorrigeerde absorptiecoëfficiënt voor diesel (in min⁻¹),

(V.7) CO₂ (in g/km),

(V.8) gecombineerd brandstofverbruik (in l/100 km),

(V.9) vermelding van de milieuklasse van de EG-goedkeuring:

vermelding van de toepasselijke versie overeenkomstig Richtlijn 70/220/EEG ⁽¹⁾ en Richtlijn 88/77/EEG ⁽²⁾

(W) inhoud van de brandstoftank(s) (in l).

II.7 De lidstaten kunnen extra gegevens (op deel I van het kentekenbewijs) vermelden; zij kunnen met name ook nationale codes tussen haakjes toevoegen aan de identificatiecodes die in de punten II.5 en II.6 zijn vastgesteld.

III. **Specificaties van deel I van het kentekenbewijs in de vorm van een chipkaart** (Alternatief voor het in punt II beschreven papieren model)

III.1 *Kaartformaat en met het oog leesbare gegevens*

De chipkaart is een kaart met microprocessor, die aan de in hoofdstuk III.5 vermelde normen dient te voldoen. De op de kaart opgeslagen gegevens dienen voor normale leesapparatuur (zoals die voor de tachograafkaarten worden gebruikt) leesbaar te zijn.

Op de voor- en achterzijde van de kaart dienen ten minste de in de punten II.4 en II.5 gespecificeerde gegevens te worden vermeld; deze gegevens dienen met het oog leesbaar te zijn (letterkorps minimaal 6 punten) en op onderstaande wijze te worden aangebracht. (Lay-outvoorbeelden worden getoond in figuur 1 aan het einde van dit punt.)

A. Standaardopdruk

De basisgegevens omvatten het volgende:

Voorzijde

a) Rechts van de plaats waar de chip is aangebracht:

in de taal of talen van de lidstaat die het kentekenbewijs afgeeft:

- de woorden „Europese Gemeenschap”,
- de naam van de lidstaat die het kentekenbewijs afgeeft,
- de woorden „Kentekenbewijs deel I” of, indien het kentekenbewijs uit één deel bestaat, „Kentekenbewijs”, in grote letters afgedrukt,
- een andere (bijvoorbeeld. oude nationale) aanduiding van het betrokken document (facultatief),
- de naam van de bevoegde instantie (eventueel ook in de vorm van een gepersonaliseerde opdruk als bedoeld onder B),
- het eenduidige volgnummer van het document zoals dat binnen de lidstaat wordt gebruikt (eventueel ook in de vorm van een gepersonaliseerde opdruk als bedoeld onder B).

b) Boven de plaats waar de chip is aangebracht:

het onderscheidingsteken van de lidstaat die het kentekenbewijs afgeeft, in wit afgedrukt en door twaalf gele sterren omringd in een blauwe rechthoek:

- B België
- DK Denemarken
- D Duitsland
- GR Griekenland
- E Spanje
- F Frankrijk

⁽¹⁾ Richtlijn 70/220/EEG van de Raad van 20 maart 1970 inzake de onderlinge aanpassing van de wetgevingen der lidstaten met betrekking tot de maatregelen die moeten worden genomen tegen de luchtverontreiniging door gassen afkomstig van motoren met elektrische ontsteking in motorvoertuigen (PB L 76 van 6.4.1970, blz. 1). Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 2002/80/EG van de Commissie (PB L 291 van 28.10.2002, blz. 20).

⁽²⁾ Richtlijn 88/77/EEG van de Raad van 3 december 1987 inzake de onderlinge aanpassing van de wetgevingen der lidstaten met betrekking tot de maatregelen die moeten worden genomen tegen de emissie van gasvormige verontreinigingen door dieselmotoren, bestemd voor het aandrijven van voertuigen (PB L 36 van 9.2.1988, blz. 33). Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 2001/27/EG van de Commissie (PB L 107 van 18.4.2001, blz. 10).

IRL Ierland

I Italië

L Luxemburg

NL Nederland

A Oostenrijk

P Portugal

FIN Finland

S Zweden

UK Verenigd Koninkrijk.

- c) De lidstaten kunnen overwegen om in de onderhoek in kleine letters in hun eigen nationale taal of talen de opmerking „Dit document dient op verzoek te worden getoond aan bevoegde personen.”
- d) De basiskleur van de kaart is groen (Pantone 362); eventueel mag ook een groen-witte kleurgradiënt worden gebruikt.
- e) Een symbool in de vorm van een wiel (zie het lay-outvoorbeeld in figuur 1) dient op de voorzijde van de kaart in de linkeronderhoek van het afdrukgebied te worden afgedrukt.

Voor het overige zijn de voorschriften van punt III.1 3 van toepassing.

B. Gepersonaliseerde opdruk

De gepersonaliseerde opdruk dient de volgende gegevens te bevatten:

Voorzijde

- a) de naam van de bevoegde instantie — zie ook onder A a);
- b) de naam van de instantie die het kentekenbewijs afgeeft (facultatief);
- c) het eenduidige volgnummer van het document dat binnen de lidstaat wordt gebruikt — zie ook onder A a);
- d) de volgende gegevens van punt II.5; overeenkomstig punt II.7 mogen de geharmoniseerde communautaire codes worden voorafgegaan door eigen nationale codes:

Code	Betekenis
(A)	inschrijvingsnummer (officieel kenteken);
(B)	datum van eerste inschrijving van het voertuig;
(I)	datum van de inschrijving waarop dit kentekenbewijs betrekking heeft.

Persoonsgegevens

- (C.1) houder van het kentekenbewijs:
 - (C.1.1) achternaam of firmanaam,
 - (C.1.2) voornamen of initialen (indien van toepassing),
 - (C.1.3) adres in de lidstaat van inschrijving op de datum van afgifte van het document;
- (C.4) indien de gegevens van punt II.6, code C.2, niet zijn opgenomen in de opdruk van het kentekenbewijs als gedefinieerd onder A en B, de vermelding dat de houder van het kentekenbewijs:
 - a) de eigenaar van het voertuig is;
 - b) niet de eigenaar van het voertuig is;
 - c) door het kentekenbewijs niet wordt aangeduid als de eigenaar van het voertuig.

Achterzijde

Op de achterzijde dienen ten minste de overige in punt II.5 gespecificeerde gegevens te worden vermeld; overeenkomstig punt II.7 mogen de geharmoniseerde communautaire codes worden voorafgegaan door eigen nationale codes.

Het betreft de volgende gegevens:

Code	Betekenis
Voertuiggegevens (met inachtneming van de opmerkingen van punt II.5)	
(D.1)	merk;
(D.2)	type (indien van toepassing variant/versie);
(D.3)	handelsnaam of -namen;
(E)	voertuigidentificatienummer
(F.1)	technisch toelaatbare maximummassa in beladen toestand, behalve voor motorfietsen (kg);
(G)	massa van het voertuig met carrosserie in rijklare toestand en, in geval van een trekker van een andere categorie dan categorie M1, met koppelinrichting (kg);
(H)	geldigheidsduur van de inschrijving, indien niet onbeperkt;
(K)	typegoedkeuringsnummer (indien beschikbaar);
(P.1)	slagvolume (cm ³);
(P.2)	nettomaximumvermogen (kW);
(P.3)	brandstoftype of vermogensbron;
(Q)	verhouding vermogen/massa (kW/kg) (uitsluitend voor motorfietsen);
(S.1)	aantal zitplaatsen, inclusief zitplaats van de bestuurder;
(S.2)	aantal staanplaatsen (indien van toepassing).

Op de achterzijde van de kaart mogen aanvullende gegevens van punt II.6 (met de geharmoniseerde codes) en punt II.7 worden vermeld.

C. Fysieke veiligheidskenmerken van de chipkaart

De fysieke veiligheid van documenten wordt bedreigd door:

- de vervaardiging van valse kaarten: het vervaardigen van een nieuwe kaart die sterke gelijkenis vertoont met het document, hetzij door deze geheel zelf te vervaardigen of door een authentiek document te kopiëren;
- materiële wijziging: het veranderen van een eigenschap van een authentiek document, bijvoorbeeld door bepaalde op het document gedrukte gegevens te wijzigen.

Het voor deel I van het kentekenbewijs gebruikte materiaal moet worden beveiligd tegen vervalsing met ten minste drie van de volgende technieken:

- microdruk,
- guilloche-patronen*,
- iriserende opdruk,
- lasergravure,
- onder ultraviolet licht fluorescerende inkt,
- inkt met kijkhoekafhankelijke kleur*,
- inkt met temperatuurafhankelijke kleur*,
- speciale hologrammen*,
- variabele laserbeelden,
- optische variabele beelden.

Het staat de lidstaten vrij aanvullende veiligheidskenmerken in te voeren.

Als basis verdienen de met een asterisk gemerkte technieken de voorkeur aangezien zij de handhavingsinstanties in staat stellen zonder bijzondere hulpmiddelen na te gaan of een kaart authentiek is.

Figuur 1: Lay-outvoorbeelden van de verplichte gegevens
(op de achterzijde van de kaart mogen nog andere facultatieve en aanvullende gegevens worden vermeld)

III.2. Opslag en beveiliging van gegevens

Voorafgegaan door de gemeenschappelijke geharmoniseerde codes (indien van toepassing samen met de eigen codes van de lidstaten overeenkomstig punt II.7) moeten of mogen additioneel de volgende gegevens worden opgeslagen op de zijde van de kaart waarop ook de leesbare gegevens als bedoeld in punt III.1 staan vermeld:

A. Gegevens als bedoeld in de punten II.4 en II.5

Alle in de punten II.4 en II.5 bedoelde gegevens moeten verplicht in de kaart worden opgeslagen.

B. Overige gegevens als bedoeld in punt II.6

Daarnaast staat het de lidstaten vrij nog andere gegevens als bedoeld in punt II.6 op te slaan, voor zover dit noodzakelijk wordt geacht.

C. Overige gegevens als bedoeld in punt II.7

Op de kaart mogen desgewenst nog andere gegevens worden opgeslagen.

De gegevens als bedoeld onder A en onder B worden opgeslagen in twee corresponderende bestanden met een transparante structuur (zie ISO/IEC 7816-4). De lidstaten mogen het formaat waarin de onder C bedoelde gegevens worden opgeslagen, op hun eigen behoeften afstemmen.

Er gelden geen leesbeperkingen ten aanzien van deze bestanden.

Schrijftoegang tot deze bestanden is voorbehouden aan de nationale bevoegde instanties (en hun bevoegde kantoren) van de lidstaat die de chipkaart heeft afgegeven.

Schrijftoegang wordt pas verleend na een asymmetrische authenticatie met uitwisseling van een sessiesleutel tussen de kentekenkaart en een beveiligingsmodule (bijvoorbeeld een Security Module Card) van de nationale bevoegde instanties (of hun bevoegde kantoren) ter bescherming van de sessie. Daarbij worden vóór de authenticatie door de kaart verifieerbare certificaten overeenkomstig ISO/IEC 7816/8 uitgewisseld. De door de kaart verifieerbare certificaten bevatten de corresponderende publieke sleutels die in het onderstaande authenticatieproces opgevraagd en gebruikt dienen te worden. Deze certificaten worden getekend door de nationale bevoegde autoriteiten en bevatten een autorisatieobject (autorisatie van de certificaathouder) conform ISO/IEC 7816-9 teneinde de rolspecifieke autorisatie van de kaart te encoderen. Deze rolautorisatie (bijvoorbeeld voor het updaten van een veld) is voor de nationale bevoegde instantie bestemd.

De corresponderende publieke sleutels van de nationale bevoegde instantie worden als trust anchor (publieke root-sleutel) in de kaart opgeslagen.

De specificatie van de bestanden en commando's die voor de authenticatie en het schrijfproces noodzakelijk zijn, valt onder de verantwoordelijkheid van de lidstaten. De beveiliging dient te worden goedgekeurd door middel van een Common Criteria Evaluation in overeenstemming met EAL4+. De volgende uitbreidingen zijn van toepassing: 1. AVA_MSU.3 Analysis and testing for insecure states; 2. AVA_VLA.4 Highly resistant.

D. Verificatiegegevens voor de authenticiteit van de inschrijvingsgegevens

De instantie die de chipkaart afgeeft berekent een elektronische handtekening over het volledige bestand van gegevens als bedoeld onder A of B en slaat deze op in een gerelateerd bestand. Met deze handtekeningen kan de authenticiteit van de opgeslagen gegevens worden geverifieerd. Op de kaart dienen de volgende gegevens te worden opgeslagen:

- elektronische handtekening van de inschrijvingsgegevens als bedoeld onder A;
- elektronische handtekening van de inschrijvingsgegevens als bedoeld onder B.

Ter verificatie van deze elektronische handtekeningen dienen op de kaart de volgende certificaten te worden opgeslagen:

- certificaten van de instantie die de kaart heeft afgegeven en die de elektronische handtekening voor de onder A en B bedoelde gegevens heeft berekend.

De elektronische handtekeningen en certificaten dienen onbeperkt te kunnen worden gelezen. De schrijftoegang tot elektronische handtekeningen en certificaten is voorbehouden aan de nationale bevoegde instanties.

III.3. Interface

Als interface dienen de contactvlakken aan de buitenzijde. Facultatief mag naast de contactvlakken aan de buitenzijde ook een transponder worden gebruikt.

III.4. Opslagcapaciteit van de kaart

De kaart dient voldoende capaciteit te hebben voor de opslag van de in punt III.2 bedoelde gegevens.

III.5. *Normen*

De gebruikte chipkaart en leesapparaten dienen aan te volgende normen te beantwoorden:

- ISO 7810: Identificatiekaarten — Fysieke kenmerken
- ISO 7816-1 en -2: Fysieke kenmerken van chipkaarten, afmetingen en plaats van de contacten,
- ISO 7816-3: Elektrische eigenschappen van de contacten, transmissieprotocollen,
- ISO 7816-4: Inhoud van de communicatie, datastructuur van de chipkaart, veiligheidsarchitectuur en toegangsmechanismen,
- ISO 7816-5: Structuur van applicatie-identifiers, selectie en uitvoering van applicatie-identifiers, registratieprocedure voor applicatie-identifiers (nummeringssysteem),
- ISO 7816-6: Interindustriële data-uitwisselingselementen,
- ISO 7816-8: Kaarten met geïntegreerde schakeling(en) met contacten — Interindustriële veiligheidsrelevante commando's,
- ISO 7816-9: Kaarten met geïntegreerde schakeling(en) met contacten — Aanvullende interindustriële commando's.

III.6. *Technische kenmerken en transmissieprotocollen*

Het formaat is ID-1 (normaal formaat, zie ISO/IEC 7810). De kaart dient transmissieprotocol T = 1 te ondersteunen, conform ISO/IEC 7816-3. Daarnaast mogen ook andere transmissieprotocollen worden ondersteund, bijvoorbeeld T = 0, USB of contactloze protocollen.

Bij de bitoverdracht dient de „directe conventie” te worden gevolgd (zie ISO/IEC 7816-3).

A. Voedingsspanning, programmeerspanning

De kaart werkt op $V_{cc} = 3V (\pm 0,3V)$ of $V_{cc} = 5V (\pm 0,5V)$. Voor het programmeren van de kaart is geen programmeerspanning op pin C6 vereist.

B. Answer to Reset (ATR)

In de ATR wordt de Information Field Size Card byte aangeboden op TA3. De waarde bedraagt ten minste „80h” (= 128 byte).

C. Protocolparametersselectie

De ondersteuning van protocolparametersselectie (PPS) is op grond van ISO/IEC 7816-3 verplicht. Deze wordt gebruikt voor de selectie van T = 1 als de kaart ook T = 0 kent en voor de onderhandeling over de Fi/Di-parameters voor het bereiken van hogere transmissiesnelheden.

D. Transmissieprotocol T = 1

Chaining dient te worden ondersteund.

De volgende vereenvoudigingen zijn toegestaan:

- NAD-byte: niet gebruikt (NAD dient „00” te zijn);
- S-Block ABORT: niet gebruikt;
- S-Block VPP state error: niet gebruikt.

Het Information Field Size Device (IFSD) wordt verstrekt vanuit het IFD onmiddellijk na ATR, d.w.z. het IFD stuurt na ATR het S-Block IFS Request en de kaart antwoordt met het S-Block IFS. De aanbevolen waarde voor IFSD is 254 byte.

III.7. *Temperatuurbereik*

Het kentekenbewijs in de vorm van een chipkaart dient onder alle op het grondgebied van de Gemeenschap heersende klimaatomstandigheden te werken en ten minste binnen het in ISO 7810 gespecificeerde temperatuurbereik. De kaarten dienen correct te functioneren bij een relatieve vochtigheid tussen 10 % en 90 %.

III.8. *Fysieke levensduur*

Bij gebruik onder de gespecificeerde omgevings- en elektrische omstandigheden dient de kaart gedurende minstens tien jaar naar behoren te blijven werken. Het materiaal van de kaart moet zo worden gekozen dat deze levensduur gegarandeerd is.

III.9. *Elektrische eigenschappen*

Tijdens het gebruik van de kaart dient deze aan Richtlijn 95/54/EG met betrekking tot de elektromagnetische compatibiliteit te voldoen en tegen elektrostatische ontlading te zijn beschermd.

III.10. *Bestandsstructuur*

In tabel 1 staan de verplichte elementaire bestanden (EF's) van applicatie-DF DF.Registration (zie ISO/IEC 7816-4). Al deze bestanden hebben een transparante structuur. De toegangseisen zijn beschreven in punt III.2. De bestandsgroottes worden door de lidstaten gespecificeerd aan de hand van hun eigen behoeften.

Tabel 1

Naam bestand	Bestands-ID	Omschrijving
EF.Registration_A	„D001”	Inschrijvingsgegevens bedoeld in de punten II.4 en II.5
EF.Signature_A	„E001”	Elektronische handtekening voor de volledige data-inhoud van EF.Registration_A
EF.C.IA_A.DS	„C001”	X.509v3-certificaat van de instantie die de kaart heeft afgegeven, waarin de handtekening voor EF.Signature_A wordt berekend
EF.Registration_B	„D011”	Inschrijvingsgegevens bedoeld in punt II.6
EF.Signature_B	„E011”	Elektronische handtekening voor de volledige data-inhoud van EF.Registration_B
EF.C.IA_B.DS	„C011”	X.509v3-certificaat van de instantie die de kaart heeft afgegeven, waarin de handtekening voor EF.Signature_B wordt berekend

III.11. *Datastructuur*

De certificaten moeten worden opgeslagen in X.509v3-formaat conform ISO/IEC 9594-8. De elektronische handtekeningen worden transparant opgeslagen.

De inschrijvingsgegevens worden in de elementaire bestanden (EF's) opgeslagen als BER-TLV dataobjecten (zie ISO/IEC 7816-4). De veldwaarden worden in ASCII gecodeerd, zoals gedefinieerd in ISO/IEC 8824-1, waarbij de waarden „C0-FF” gedefinieerd worden door ISO/IEC 8859-1 (Latin1-tekenset), ISO/IEC 8859-7 (Griekse tekenset) of ISO/IEC 8859-5 (Cyrillische tekenset). Het datumformaat is JJJJMMDD.

In tabel 2 staan de tags van de dataobjecten die corresponderen met de inschrijvingsgegevens van de punten II.4 en II.5 en de aanvullende gegevens van punt III.1. Tenzij anders vermeld zijn de dataobjecten van tabel 2 verplicht. Facultatieve dataobjecten mogen worden weggelaten. De kolom waarin de tag staat, wijst op het niveau van nesting.

Tabel 2

Tag				Omschrijving
„78”				compatible tag allocation authority, met genest object „4F” (zie ISO/IEC 7816-4 en ISO/IEC 7816-6)
	„4F”			application identifier (zie ISO/IEC 7816-4)
„71”				Interindustriële template (zie ISO/IEC 7816-4 en ISO/IEC 7816-6), corresponderend met verplichte gegevens van het Kentekenbewijs deel I, met de volgende geneste objecten:

Tag				Omschrijving
	„80”			versie van de tag-definitie
	„9F33”			naam van de lidstaat die het Kentekenbewijs deel I afgeeft
	„9F34”			andere (bv. oude nationale) aanduiding van het betrokken document (facultatief)
	„9F35”			naam van de bevoegde instantie
	„9F36”			naam van de instantie die het kentekenbewijs afgeeft (facultatief)
	„9F37”			gebruikte tekenset: „00”: ISO/IEC 8859-1 (Latin1-tekenset) „01”: ISO/IEC 8859-5 (Cyrillische tekenset) „02”: ISO/IEC 8859-7 (Griekse tekenset)
	„9F38”			eenduidig volgnummer van het document dat binnen de lidstaat wordt gebruikt
	„81”			inschrijvingsnummer
	„82”			datum van eerste inschrijving
	„A1”			persoonsgegevens, met geneste objecten „A2” en „86”
		„A2”		houder van het kentekenbewijs, met geneste objecten „83”, „84” en „85”
			„83”	achternaam of firmanaam
			„84”	voornamen of initialen (facultatief)
			„85”	adres in de lidstaat
		„86”		„00”: eigenaar van het voertuig „01”: niet de eigenaar van het voertuig „02”: niet aangewezen als de eigenaar van het voertuig
	„A3”			voertuig, met geneste objecten „87”, „88” en „89”
		„87”		merk
		„88”		type
		„89”		handelsbenamingen
	„8A”			voertuigidentificatienummer
	„A4”			massa, met genest object „8B”
		„8B”		technisch toelaatbare maximummassa in beladen toestand
	„8C”			massa van het voertuig met carrosserie in gebruik
	„8D”			geldigheidsduur
	„8E”			datum van de inschrijving waarop dit kentekenbewijs betrekking heeft
	„8F”			goedkeuringsnummer
	„A5”			motor, met geneste objecten „90”, „91” en „92”
		„90”		cilinderinhoud
		„91”		nettomaximumvermogen

Tag				Omschrijving
		„92”		brandstoftype
	„93”			verhouding vermogen/massa
	„A6”			aantal zitplaatsen, met geneste objecten „94”, „95” en „95”
		„94”		aantal zitplaatsen, inclusief zitplaats van de bestuurder
		„95”		aantal staanplaatsen

In tabel 3 staan de tags van de dataobjecten die corresponderen met de inschrijvingsgegevens van punt II.6. De dataobjecten van tabel 3 zijn facultatief.

Tabel 3

Tag				Omschrijving
„78”				compatible tag allocation authority, met genest object „4F” (zie ISO/IEC 7816-4 en ISO/IEC 7816-6)
	„4F”			application identifier (zie ISO/IEC 7816-4)
„72”				interindustriële template (zie ISO/IEC 7816-4 en ISO/IEC 7816-6), corresponderend met facultatieve gegevens van het Kentekenbewijs deel I, punt II.6, met de volgende geneste objecten:
	„80”			versie van de tag-definitie
	„A1”			persoonsgegevens, met geneste objecten „A7”, „A8” en „A9”
		„A7”		voertuigeigenaar, met geneste objecten „83”, „84” en „85”
			..	
		„A8”		tweede voertuigeigenaar, met geneste objecten „83”, „84” en „85”
			..	
		„A9”		persoon met een wettelijk recht om het voertuig te gebruiken maar niet de eigenaar, met geneste objecten „83”, „84”, en „85”
			..	
	„A4”			massa, met geneste objecten „96” en „97”
		„96”		toelaatbare maximummassa van het voertuig in beladen toestand
		„97”		toelaatbare maximummassa in beladen toestand van het gehele voertuig in gebruik
	„98”			voertuigcategorie
	„99”			aantal assen
	„9A”			wielbasis
	„AD”			verdeling van de toelaatbare maximummassa over de assen, met geneste objecten „9F1F”, „9F20”, „9F21”, „9F22” en „9F23”
		„9F1F”		as 1

Tag				Omschrijving
		„9F20”		as 2
		„9F21”		as 3
		„9F22”		as 4
		„9F23”		as 5
	„AE”			technisch toelaatbare getrokken maximummassa van de aanhangwagen, met geneste objecten „9B” en „9C”
		„9B”		geremd
		„9C”		ongeremd
	„A5”			motor, met geneste objecten „9D” en „9E”
		„9D”		nominaal toerental
		„9E”		identificatienummer van de motor
	„9F24”			kleur van het voertuig
	„9F25”			maximumsnelheid
	„AF”			geluidsniveau, met geneste objecten „DF26”, „DF27” en „DF28”
		„9F26”		stationair
		„9F27”		toerental van de motor
		„9F28”		rijdend
	„B0”			uitlaatgassen, met geneste objecten „9F29”, „9F2A”, „9F2B”, „9F2C”, „9F2D”, „9F2E”, „9F2F”, „9F30” en „9F31”
		„9F29”		CO
		„9F2-A”		HC
		„9F2B”		NO _x
		„9F2C”		HC+NO _x
		„9F2-D”		deeltjes, voor diesel
		„9F2E”		gecorrigeerde absorptiecoëfficiënt voor diesel
		„9F2F”		CO ₂
		„9F30”		gecombineerd brandstofverbruik
		„9F31”		vermelding van de milieuklasse van de EG-typegoedkeuring
	„9F32”			inhoud van de brandstoftank(s)

Het structuur en het formaat van de gegevens van punt II.7 worden door de lidstaten gespecificeerd.

III.12. Uitlezen van de inschrijvingsgegevens

A. Keuze van de applicatie

De applicatie „Kentekenbewijs” kan worden gekozen met het SELECT DF-commando (op naam, zie ISO/IEC 7816-4) met de bijbehorende applicatie-identificatie (AID). De AID-waarde wordt aangevraagd bij een door de Europese Commissie aangewezen laboratorium.

B. Uitlezen van bestandsgegevens

De bestanden met de gegevens van punt II, onder A, B en D, kunnen worden gekozen met het SELECT-commando (zie ISO/IEC 7816-4) waarbij de parameters P1 en P2 respectievelijk de waarden „02” en „04” en het dataveld de het bestands-ID (zie punt X, tabel 1) hebben. Het geretourneerde FCP-template bevat de bestands grootte, die nuttig kan zijn voor het lezen van het bestand.

Deze bestanden worden gelezen met het READ BINARY-commando (zie ISO/IEC 7816-4), waarin het data-veld leeg blijft en het L_c-veld de lengte van de verwachte datastring krijgt, met een korte L_c-waarde.

C. Verificatie van de authenticiteit van de data

Om de authenticiteit van de opgeslagen inschrijvingsgegevens te controleren kan de corresponderende elektronische handtekening worden geverifieerd. Dit betekent dat behalve de inschrijvingsgegevens ook de bijbehorende elektronische handtekening uit de chipkaart mag worden gelezen.

De publieke sleutel voor de verificatie van de handtekening kan worden verkregen door het corresponderende certificaat van de instantie die het kentekenbewijs heeft afgegeven, uit te lezen. De certificaten bevatten de publieke sleutel en de identiteit van de betrokken instantie. De verificatie van de handtekening kan geschieden met behulp van een ander systeem dan de kentekenkaart.

De lidstaten mogen publieke sleutels en certificaten opvragen voor de verificatie van het certificaat van de instantie die het kentekenbewijs heeft verstrekt.

III.13. Bijzondere bepalingen

Ongeacht de overige hier opgenomen bepalingen, mogen de lidstaten kleuren, merktekens of symbolen toevoegen, na de Commissie daarvan in kennis te hebben gesteld. Bovendien mogen de lidstaten voor bepaalde gegevens van punt III.2, onder C, het XML-formaat en toegang via TCP/IP toestaan.

Met instemming van de Europese Commissie mogen de lidstaten aan het kentekenbewijs andere toepassingen toevoegen waarvoor op EU-niveau nog geen geharmoniseerde voorschriften of documenten zijn ingevoerd (zoals het keuringsbewijs), teneinde aanvullende voertuigspecifieke diensten te realiseren.

BIJLAGE II

DEEL II VAN HET KENTEKENBEWIJS ⁽¹⁾

- I. Dit deel mag in één van twee formaten worden verstrekt: op papier of als chipkaart. De kenmerken van het papieren document worden gespecificeerd in hoofdstuk II, die van de chipkaart in hoofdstuk III.

II. **Specificaties van deel II van het kentekenbewijs in papieren vorm**

- II.1. Deel II van het kentekenbewijs mag niet groter zijn dan formaat A4 (210 × 297 mm) of wordt tot dat formaat gevouwen.

- II.2. Het voor deel II van het kentekenbewijs gebruikte papier wordt beveiligd tegen vervalsing door ten minste twee van de volgende technieken toe te passen:

- grafische technieken,
- watermerk,
- fluorescerende vezels, of
- fluorescerende opdrukken.

Het staat de lidstaten vrij aanvullende veiligheidskenmerken in te voeren.

- II.3. Deel II van het kentekenbewijs kan verscheidene bladzijden omvatten. De lidstaten stellen het aantal bladzijden vast op grond van de in het document vermelde informatie en de opmaak.

- II.4. Op de eerste bladzijde van deel II van het kentekenbewijs staan vermeld:

- de naam van de lidstaat die deel II van het kentekenbewijs afgeeft;
- het onderscheidingssteken van de lidstaat die deel II van het kentekenbewijs afgeeft, zijnde:
 - B België
 - DK Denemarken
 - D Duitsland
 - GR Griekenland
 - E Spanje
 - F Frankrijk
 - IRL Ierland
 - I Italië
 - L Luxemburg
 - NL Nederland
 - A Oostenrijk
 - P Portugal
 - FIN Finland
 - S Zweden
 - UK Verenigd Koninkrijk;
- de naam van de bevoegde instantie;
- de woorden „Kentekenbewijs deel II”, in grote letters afgedrukt in de taal of talen van de lidstaat die het kentekenbewijs afgeeft; deze vermelding dient tevens na een passende tussenruimte in kleine letters in de overige talen van de Europese Gemeenschap te worden aangebracht;
- de woorden „Europese Gemeenschap” in de taal of talen van de lidstaat die deel II van het kentekenbewijs afgeeft;
- het nummer van het document.

⁽¹⁾ Deze bijlage heeft uitsluitend betrekking op kentekenbewijzen die uit de delen I en II bestaan.

- II.5. Deel II van het kentekenbewijs moet ook de volgende gegevens bevatten, die worden voorafgegaan door de bijbehorende geharmoniseerde communautaire codes:
- (A) inschrijvingsnummer;
 - (B) datum van eerste inschrijving van het voertuig;
 - (D) voertuig:
 - (D.1) merk,
 - (D.2) type:
 - variant (indien van toepassing),
 - versie (indien van toepassing);
 - (D.3) handelsnaam of -namen;
 - (E) voertuigidentificatienummer;
 - (K) nummer van de typegoedkeuring (indien beschikbaar).
- II.6. Deel II van het kentekenbewijs kan bovendien de volgende gegevens bevatten, die worden voorafgegaan door de bijbehorende geharmoniseerde communautaire codes:
- (C) persoonsgegevens:
 - (C.2) eigenaar van het voertuig:
 - (C.2.1) achternaam of firmanaam,
 - (C.2.2) voornamen of initialen (indien van toepassing),
 - (C.2.3) adres in de lidstaat van inschrijving op de datum van afgifte van het document;
 - (C.3) natuurlijke persoon of rechtspersoon die in een andere juridische hoedanigheid dan die van eigenaar over het voertuig mag beschikken:
 - (C.3.1) achternaam of firmanaam,
 - (C.3.2) voornamen of initialen (indien van toepassing),
 - (C.3.3) adres in de lidstaat van inschrijving op de datum van afgifte van het document;
 - (C.5), (C.6) Wanneer een wijziging van de persoonsgegevens onder punt II.6, code C.2 en/of punt II.6, code C.3, niet leidt tot de afgifte van een nieuw Kentekenbewijs deel II, kunnen de bij die punten behorende nieuwe persoonsgegevens worden opgenomen onder code C5 of C6 met dezelfde onderverdeling als in punt II.6, code C.2, en punt II.6, code C.3;
 - (J) voertuigcategorie.
- II.7. De lidstaten kunnen extra gegevens op deel II van het kentekenbewijs vermelden; zij kunnen met name ook nationale codes tussen haakjes toevoegen aan de identificatiecodes die in de punten II.5 en II.6 zijn vastgesteld.
- III. **Specificaties van deel II van het kentekenbewijs in de vorm van een chipkaart** (Alternatief voor het in punt II beschreven papieren model)
- III.1. *Kaartformaat en met het oog leesbare gegevens*

De chipkaart is een kaart met microprocessor, die aan de in hoofdstuk III.5 vermelde normen dient te voldoen.

Op de voor- en achterzijde van de kaart dienen ten minste de in de punten II.4 en II.5 gespecificeerde gegevens te worden vermeld; deze gegevens dienen met het oog leesbaar te zijn (letterkorps minimaal 6 punten) en op onderstaande wijze te worden aangebracht. (Lay-outvoorbeelden worden getoond in figuur 2 aan het einde van dit punt.)

A. Basisopdruk

De basisgegevens omvatten het volgende:

Voorzijde

- a) Rechts van de plaats waar de chip is aangebracht:
in de taal of talen van de lidstaat die het kentekenbewijs afgeeft:
- de woorden „Europese Gemeenschap”,
 - de naam van de lidstaat die het kentekenbewijs afgeeft,
 - de woorden „Kentekenbewijs Deel II”, in grote letters afgedrukt,
 - een andere (bijvoorbeeld oude nationale) aanduiding van het betrokken document (facultatief),
 - de naam van de bevoegde instantie (eventueel ook in de vorm van een gepersonaliseerde opdruk als bedoeld onder B),
 - het eenduidige volgnummer van het document zoals dat binnen de lidstaat wordt gebruikt (eventueel ook in de vorm van een gepersonaliseerde opdruk als bedoeld onder B).
- b) Boven de plaats waar de chip is aangebracht:
het onderscheidingsteken van de lidstaat die het kentekenbewijs afgeeft, in wit afgedrukt en door twaalf gele sterren omringd in een blauwe rechthoek:
- B België
- DK Denemarken
- D Duitsland
- GR Griekenland
- E Spanje
- F Frankrijk
- IRL Ierland
- I Italië
- L Luxemburg
- NL Nederland
- A Oostenrijk
- P Portugal
- FIN Finland
- S Zweden
- UK Verenigd Koninkrijk.
- c) De lidstaten kunnen overwegen om in de onderhoek in kleine letters in hun eigen nationale taal of talen de opmerking „Dit document dient op een veilige plaats buiten het voertuig te worden bewaard.”.
- d) De basiskleur van de kaart is rood (Pantone 194); eventueel mag ook een rood-witte kleurgradiënt worden gebruikt.
- e) Een symbool in de vorm van een wiel (zie het lay-outvoorbeeld) dient op de voorzijde van de kaart in de linkeronderhoek van het afdrukgebied te worden afgedrukt.

Voor het overige zijn de voorschriften van punt III.13 van toepassing.

B. Gepersonaliseerde opdruk

De gepersonaliseerde opdruk dient de volgende gegevens te bevatten:

Voorzijde

- a) de naam van de bevoegde instantie — zie ook onder A a);
- b) de naam van de instantie die het kentekenbewijs afgeeft (facultatief);
- c) het eenduidige volgnummer van het document dat binnen de lidstaat wordt gebruikt — zie ook onder A a);

- d) de volgende gegevens van punt II.5; overeenkomstig punt II.7 mogen de geharmoniseerde communautaire codes worden voorafgegaan door eigen nationale codes:

Code	Betekenis
A	inschrijvingsnummer (officieel kenteken);
B	datum van eerste inschrijving van het voertuig.

Achterzijde

Op de achterzijde dienen ten minste de overige in punt II.5 gespecificeerde gegevens te worden vermeld; overeenkomstig punt II.7 mogen de geharmoniseerde communautaire codes worden voorafgegaan door eigen nationale codes:

Het betreft de volgende gegevens:

Code	Betekenis
------	-----------

Voertuiggegevens (met inachtneming van de opmerkingen van punt II.5)

- (D.1) merk;
- (D.2) type (indien van toepassing variant/versie);
- (D.3) handelsnaam of -namen;
- (E) voertuigidentificatienummer;
- (K) typegoedkeuringsnummer (indien beschikbaar).

Op de achterzijde van de kaart mogen aanvullende gegevens van punt II.6 (met de geharmoniseerde codes) en punt II.7 worden vermeld.

C. Fysieke veiligheidskenmerken van de chipkaart

De fysieke veiligheid van documenten wordt bedreigd door:

- de vervaardiging van valse kaarten: het vervaardigen van een nieuwe kaart die sterke gelijkenis vertoont met het document, hetzij door deze geheel zelf te vervaardigen of door een authentiek document te kopiëren;
- materiële wijziging: het veranderen van een eigenschap van een authentiek document, bijvoorbeeld door bepaalde op het document gedrukte gegevens te wijzigen.

Het voor deel II van het kentekenbewijs gebruikte materiaal moet tegen vervalsing worden beveiligd met ten minste drie van de volgende technieken:

- microprint,
- guilloche-patronen*,
- iriserende druk,
- lasergravure,
- ultraviolette fluorescerende inkt,
- inkt met kijkhoekafhankelijke kleur*,
- inkt met temperatuurafhankelijke kleur*,
- speciale hologrammen*,
- variabele laserbeelden,
- optische variabele beelden.

Het staat de lidstaten vrij aanvullende veiligheidskenmerken in te voeren.

Als basis verdienen de met een asterisk gemerkte technieken de voorkeur aangezien zij de handhavingsinstanties in staat stellen zonder bijzondere hulpmiddelen na te gaan of een kaart authentiek is.

Figuur 2: Lay-outvoorbeelden van de verplichte gegevens
(op de achterzijde van de kaart mogen nog andere facultatieve en aanvullende gegevens worden vermeld)

III.2. Opslag en beveiliging van gegevens

Voorafgegaan door de gemeenschappelijke geharmoniseerde codes (indien van toepassing samen met de eigen codes van de lidstaten overeenkomstig punt II.7) moeten of mogen additioneel de volgende gegevens worden opgeslagen op de zijde van de kaart waarop ook de leesbare gegevens als bedoeld in punt III.1 staan vermeld.

A. Gegevens als bedoeld in de punten II.4 en II.5

Alle in de punten II.4 en II.5 bedoelde gegevens moeten verplicht in de kaart worden opgeslagen.

B. Overige gegevens als bedoeld in punt II.6

Daarnaast staat het de lidstaten vrij nog andere gegevens als bedoeld in punt II.6 op te slaan, voor zover dit noodzakelijk wordt geacht.

C. Overige gegevens als bedoeld in punt II.7

Op de kaart mogen desgewenst nog andere voertuigspecifieke gegevens van algemeen belang worden opgeslagen.

De gegevens als bedoeld onder A en onder B worden opgeslagen in twee corresponderende bestanden met een transparante structuur (zie ISO/IEC 7816-4). De lidstaten mogen het formaat waarin de onder C bedoelde gegevens worden opgeslagen, op hun eigen behoeften afstemmen.

Er gelden geen leesbeperkingen ten aanzien van deze bestanden.

Schrijftoegang tot deze bestanden is voorbehouden aan de nationale bevoegde instanties (en hun bevoegde kantoren) van de lidstaat die de chipkaart heeft afgegeven.

Schrijftoegang wordt pas verleend na een asymmetrische authenticatie met uitwisseling van een sessiesleutel tussen de kentekenkaart en een beveiligingsmodule (bijvoorbeeld een Security Module Card) van de nationale bevoegde instanties (of hun bevoegde kantoren) ter bescherming van de sessie. Daarbij worden vóór de authenticatie door de kaart verifieerbare certificaten overeenkomstig ISO/IEC 7816/8 uitgewisseld. De door de kaart verifieerbare certificaten bevatten de corresponderende publieke sleutels die in het onderstaande authenticatieproces opgevraagd en gebruikt dienen te worden. Deze certificaten worden getekend door de nationale bevoegde autoriteiten en bevatten een autorisatieobject (autorisatie van de certificaathouder) conform ISO/IEC 7816-9 teneinde de rolspecifieke autorisatie van de kaart te encoderen. Deze rolautorisatie (bijvoorbeeld voor het updaten van een veld) is voor de nationale bevoegde instantie bestemd.

De corresponderende publieke sleutels van de nationale bevoegde instantie worden als trust anchor (publieke root-sleutel) in de kaart opgeslagen.

De specificatie van de bestanden en commando's die voor de authenticatie en het schrijfproces noodzakelijk zijn, valt onder de verantwoordelijkheid van de lidstaten. De beveiliging dient te worden goedgekeurd door middel van een Common Criteria Evaluation in overeenstemming met EAL4+. De volgende uitbreidingen zijn van toepassing: 1. AVA_MSU.3 Analysis and testing for insecure states; 2. AVA_VLA.4 Highly resistant.

D. Verificatiegegevens voor de authenticiteit van de inschrijvingsgegevens

De instantie die de chipkaart afgeeft berekent een elektronische handtekening over het volledige bestand van gegevens als bedoeld onder A of B en slaat deze op in een gerelateerd bestand. Met deze handtekeningen kan de authenticiteit van de opgeslagen gegevens worden geverifieerd. Op de kaart dienen de volgende gegevens te worden opgeslagen:

- elektronische handtekening van de inschrijvingsgegevens als bedoeld onder A;
- elektronische handtekening van de inschrijvingsgegevens als bedoeld onder B.

Ter verificatie van deze elektronische handtekeningen dienen op de kaart de volgende certificaten te worden opgeslagen:

- certificaten van de instantie die de kaart heeft afgegeven en de elektronische handtekening voor de onder A en B bedoelde gegevens heeft berekend.

De elektronische handtekeningen en certificaten dienen onbeperkt te kunnen worden gelezen. De schrijftoegang tot elektronische handtekeningen en certificaten is voorbehouden aan de nationale bevoegde instanties.

III.3. Interface

Als interface dienen contactvlakken aan de buitenzijde. Facultatief mag naast de contactvlakken aan de buitenzijde ook een transponder worden gebruikt.

III.4. Opslagcapaciteit van de kaart

De kaart dient voldoende capaciteit te hebben voor de opslag van de in punt III.2 bedoelde gegevens.

III.5. Normen

De gebruikte chipkaart en leesapparaten dienen aan te volgende normen te beantwoorden:

- ISO 7810: Identificatiekaarten — Fysieke kenmerken,
- ISO 7816-1 en -2: Fysieke kenmerken van chipkaarten, afmetingen en plaats van de contacten,
- ISO 7816-3: Elektrische eigenschappen van de contacten, transmissieprotocollen,
- ISO 7816-4: Inhoud van de communicatie, datastructuur van de chipkaart, veiligheidsarchitectuur en toegangsmechanismen,
- ISO 7816-5: Structuur van applicatie-identifiers, selectie en uitvoering van applicatie-identifiers, registratieprocedure voor applicatie-identifiers (nummeringssysteem),
- ISO 7816-6: Interindustriële data-uitwisselingselementen,
- ISO 7816-8: Kaarten met geïntegreerde schakeling(en) met contacten — Veiligheidsrelevante interindustriële commando's,
- ISO 7816-9: Kaarten met geïntegreerde schakeling(en) met contacten — Aanvullende interindustriële commando's.

III.6. Technische eigenschappen en transmissieprotocollen.

Het formaat is ID-1 (normaal formaat, zie ISO/IEC 7810).

De kaart dient transmissieprotocol T = 1 conform ISO/IEC 7816-3 te ondersteunen. Daarnaast mogen ook andere transmissieprotocollen worden ondersteund, bijvoorbeeld T = 0, USB of contactloze protocollen. Bij de bitoverdracht dient de „directe conventie” te worden gevolgd (zie ISO/IEC 7816-3).

A. Voedingsspanning, programmeerspanning

De kaart werkt op $V_{cc} = 3V (\pm 0,3V)$ of $V_{cc} = 5V (\pm 0,5V)$. Voor het programmeren van de kaart is geen programmeerspanning op pin C6 vereist.

B. Answer to Reset

In de ATR wordt de Information Field Size Card byte aangeboden op TA3. De waarde bedraagt ten minste „80h” (= 128 byte).

C. Protocolparametersselectie

De ondersteuning van protocolparametersselectie (PPS) is op grond van ISO/IEC 7816-3 verplicht. Deze wordt gebruikt voor de selectie van T = 1 als de kaart ook T = 0 kent en voor de onderhandeling over de Fi/Di-parameters voor het bereiken van hogere transmissiesnelheden.

D. Transmissieprotocol T = 1

Chaining dient te worden ondersteund.

De volgende vereenvoudigingen zijn toegestaan:

- NAD-byte: niet gebruikt (NAD dient „00” te zijn);
- S-Block ABORT: niet gebruikt;
- S-Block VPP state error: niet gebruikt.

Het Information Field Size Device (IFSD) wordt verstrekt vanuit het IFD onmiddellijk na ATR, d.w.z. het IFD stuurt na ATR het S-Block IFS Request en de kaart antwoordt met het S-Block IFS. De aanbevolen waarde voor IFSD is 254 byte.

III.7. Temperatuurbereik

Het kentekenbewijs in de vorm van een chipkaart dient onder alle op het grondgebied van de Gemeenschap heersende klimaatomstandigheden te werken en ten minste binnen het in ISO 7810 gespecificeerde temperatuurbereik. De kaarten dienen correct te functioneren bij een relatieve vochtigheid tussen 10 % en 90 %.

III.8. *Fysieke levensduur*

Bij gebruik onder de gespecificeerde omgevings- en elektrische omstandigheden dient de kaart gedurende minstens tien jaar naar behoren te blijven werken. Het materiaal van de kaart moet zo worden gekozen dat deze levensduur gegarandeerd is.

III.9. *Elektrische eigenschappen*

Tijdens het gebruik van de kaart dient deze aan Richtlijn 95/54/EG met betrekking tot de elektromagnetische compatibiliteit te voldoen en tegen elektrostatische ontlading te zijn beschermd.

III.10. *Bestandsstructuur*

In tabel 4 staan de verplichte elementaire bestanden (EF's) van de applicatie-DF DF.Registration (zie ISO/IEC 7816-4). Al deze bestanden hebben een transparante structuur. De toegangseisen zijn beschreven in punt III.2. De bestandsgroottes worden door de lidstaten gespecificeerd aan de hand van hun eigen behoeften.

Tabel 4

Naam bestand	Bestands-ID	Omschrijving
EF.Registration_A	„D001”	Inschrijvingsgegevens bedoeld in de punten II.4 en II.5
EF.Signature_A	„E001”	Elektronische handtekening voor de volledige data-inhoud van EF.Registration_A
EF.C.IA_A.DS	„C001”	X.509v3-certificaat van de instantie die de kaart heeft afgegeven, waarin de handtekening voor EF.Signature_A wordt berekend
EF.Registration_B	„D011”	Inschrijvingsgegevens bedoeld in punt II.6
EF.Signature_B	„E011”	Elektronische handtekening voor de volledige data-inhoud van EF.Registration_B
EF.C.IA_B.DS	„C011”	X.509v3-certificaat van de instantie die de kaart heeft afgegeven, waarin de handtekening voor EF.Signature_B wordt berekend

III.11. *Datastructuur*

De certificaten moeten worden opgeslagen in X.509v3-formaat conform ISO/IEC 9594-8.

De elektronische handtekeningen worden transparant opgeslagen.

De inschrijvingsgegevens worden in de elementaire bestanden (EF's) opgeslagen als BER-TLV dataobjecten (zie ISO/IEC 7816-4). De veldwaarden worden in ASCII gecodeerd, zoals gedefinieerd in ISO/IEC 8824-1, waarbij de waarden „C0”-„FF” gedefinieerd worden door ISO/IEC 8859-1 (Latin1-tekenset), ISO/IEC 8859-7 (Griekse tekenset) of ISO/IEC 8859-5 (Cyrillische tekenset). Het datumformaat is JJJJMMDD.

In tabel 5 staan de tags van de dataobjecten die corresponderen met de inschrijvingsgegevens van de punten II.4 en II.5 en de aanvullende gegevens van punt III.1. Tenzij anders vermeld zijn de dataobjecten van tabel 5 verplicht. Facultatieve dataobjecten mogen worden weggelaten. De kolom waarin de tag staat, wijst op het niveau van nesting.

Tabel 5

Tag				Omschrijving
„78”				compatible tag allocation authority, met genest object „4F” (zie ISO/IEC 7816-4 en ISO/IEC 7816-6)
	„4F”			application identifier (zie ISO/IEC 7816-4)
„73”				interindustriële template (zie ISO/IEC 7816-4 en ISO/IEC 7816-6), corresponderend met verplichte gegevens van het Kentekenbewijs deel II, met de volgende geneste objecten:
	„80”			versie van de tag-definitie

Tag				Omschrijving
	„9F33”			naam van de lidstaat die het Kentekenbewijs deel II afgeeft
	„9F34”			andere (bv. oude nationale) aanduiding van het betrokken document (facultatief)
	„9F35”			naam van de bevoegde instantie
	„9F36”			naam van de instantie die het kentekenbewijs afgeeft (facultatief)
	„9F37”			gebruikte tekenset: „00”: ISO/IEC 8859-1 (Latin1-tekenset) „01”: ISO/IEC 8859-5 (Cyrillische tekenset) „02”: ISO/IEC 8859-7 (Griekse tekenset)
	„9F38”			eenduidig volgnummer van het document dat binnen de lidstaat wordt gebruikt
	„81”			inschrijvingsnummer
	„82”			datum van eerste inschrijving
	„A3”			voertuig, met geneste objecten „87”, „88” en „89”
		„87”		merk
		„88”		type
		„89”		handelsbenamingen
	„8A”			voertuigidentificatienummer
	„8F”			goedkeuringsnummer

In tabel 6 staan de tags van de dataobjecten die corresponderen met de inschrijvingsgegevens van punt II.6. De dataobjecten van tabel 6 zijn facultatief.

Tabel 6

Tag				Omschrijving
„78”				compatible tag allocation authority, met genest object „4F” (zie ISO/IEC 7816-4 en ISO/IEC 7816-6)
	„4F”			application identifier (zie ISO/IEC 7816-4)
„74”				interindustriële template (zie ISO/IEC 7816-4 en ISO/IEC 7816-6), corresponderend met facultatieve gegevens van het Kentekenbewijs deel II, punt II.6, met de volgende geneste objecten:
	„80”			versie van de tag-definitie
	„A1”			persoonsgegevens, met geneste objecten „A7”, „A8” en „A9”
		„A7”		voertuigeigenaar, met geneste objecten „83”, „84” en „85”
			„83”	achternaam of firmanaam
			„84”	voornamen of initialen (facultatief)
			„85”	adres in de lidstaat
		„A8”		tweede voertuigeigenaar, met geneste objecten „83”, „84” en „85”
			...	

Tag				Omschrijving
		„A9”		persoon met een wettelijk recht om het voertuig te gebruiken maar niet de eigenaar, met geneste objecten „83”, „84”, en „85”
			...	
	„98”			voertuigcategorie

Het structuur en het formaat van de gegevens van punt II.7 worden door de lidstaten gespecificeerd.

III.12. Uitlezen van de inschrijvingsgegevens

A. Keuze van de applicatie

De applicatie „Kentekenbewijs” kan worden gekozen met het SELECT DF commando (op naam, zie ISO/IEC 7816-4) met de bijbehorende applicatie-identificer (AID). De AID-waarde wordt aangevraagd bij een door de Europese Commissie aangewezen laboratorium.

B. Uitlezen van bestandsgegevens

De bestanden met de gegevens van punt II, onder A, B en D, kunnen worden gekozen met het SELECT-commando (zie ISO/IEC 7816-4) waarbij de parameters P1 en P2 respectievelijk de waarden „02” en „04” en het dataveld de het bestands-ID (zie punt X, tabel 1) hebben. Het geretourneerde FCP-template bevat de bestandsgrootte, die nuttig kan zijn voor het lezen van het bestand.

Deze bestanden worden gelezen met het READ BINARY-commando (zie ISO/IEC 7816-4), waarin het data-veld leeg blijft en het L_c-veld de lengte van de verwachte datastring krijgt, met een korte L_c-waarde.

C. Verificatie van de authenticiteit van de data

Om de authenticiteit van de opgeslagen inschrijvingsgegevens te controleren kan de corresponderende elektronische handtekening worden geverifieerd. Dit betekent dat behalve de inschrijvingsgegevens ook de bijbehorende elektronische handtekening uit de chipkaart mag worden gelezen.

De publieke sleutel voor de verificatie van de handtekening kan worden verkregen door het corresponderende certificaat van de instantie die het kentekenbewijs heeft afgegeven, uit te lezen. De certificaten bevatten de publieke sleutel en de identiteit van de betrokken instantie. De verificatie van de handtekening kan geschieden met behulp van een ander systeem dan de kentekenkaart.

De lidstaten mogen publieke sleutels en certificaten opvragen voor de verificatie van het certificaat van de instantie die het kentekenbewijs heeft verstrekt.

III.13. Bijzondere bepalingen

Ongeacht de overige hier opgenomen bepalingen, mogen de lidstaten kleuren, merktekens of symbolen toevoegen, na de Commissie daarvan in kennis te hebben gesteld. Bovendien mogen de lidstaten voor bepaalde gegevens van punt III.2, onder C, het XML-formaat en toegang via TCP/IP toestaan. Met instemming van de Europese Commissie mogen de lidstaten aan het kentekenbewijs andere toepassingen toevoegen waarvoor op EU-niveau nog geen geharmoniseerde voorschriften of documenten zijn ingevoerd (zoals het keuringsbewijs), teneinde aanvullende voertuigspecifieke diensten te realiseren.”.

II

(Besluiten waarvan de publicatie niet voorwaarde is voor de toepassing)

COMMISSIE

BESCHIKKING VAN DE COMMISSIE

van 17 september 2003

betreffende de vrijstelling van de klimaatwijzigingsheffing die het Verenigd Koninkrijk van plan is ten uitvoer te leggen voor mijnogas

(kennisgeving geschied onder nummer C(2003) 3242)

(Slechts de tekst in de Engelse taal is authentiek)

(Voor de EER relevante tekst)

(2004/50/EG)

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, en met name op artikel 88, lid 2, eerste alinea,

Gelet op de Overeenkomst inzake de Europese Economische Ruimte, en met name op artikel 62, lid 1, onder a),

Gelet op Verordening (EG) nr. 659/1999 van de Raad van 22 maart 1999 tot vaststelling van nadere bepalingen voor de toepassing van artikel 93 van het EG-Verdrag ⁽¹⁾, en met name op artikel 7,

Na de belanghebbenden overeenkomstig de genoemde artikelen te hebben aangemaand hun opmerkingen te maken ⁽²⁾ en gezien deze opmerkingen,

Overwegende hetgeen volgt:

I. PROCEDURE

- (1) Bij brief van 5 december 2002 deed het Verenigd Koninkrijk kennisgeving aan de Commissie van zijn voornemen om vrijstelling van de klimaatwijzigingsheffing te verlenen aan leveranciers van elektriciteit die is geproduceerd met mijnogas van buiten bedrijf gestelde steenkoolmijnen.
- (2) Bij brief van 5 februari 2003 deelde de Commissie aan het Verenigd Koninkrijk mee dat zij had besloten de procedure van artikel 88, lid 2, van het EG-Verdrag met betrekking tot voorgenomen vrijstelling in te leiden.
- (3) Het besluit van de Commissie om de procedure in te leiden werd bekendgemaakt in het *Publicatieblad van de Europese Unie* ⁽³⁾. De Commissie verzocht belanghebbenden hun opmerkingen kenbaar te maken.

- (4) De Commissie ontving opmerkingen van belanghebbenden. Zij heeft deze voor reactie doorgestuurd naar het Verenigd Koninkrijk. In het licht van de opmerkingen van belanghebbenden heeft de Commissie nadere informatie gevraagd bij brief van 26 mei 2003. Op 11 juni 2003 werd een vergadering gehouden met de Britse autoriteiten. De opmerkingen van het Verenigd Koninkrijk over de opmerkingen van belanghebbenden en de door de Commissie gevraagde informatie werden ontvangen bij brief van 10 juli 2003.

II. GEDETAILLEERDE BESCHRIJVING VAN DE STEUN-MAATREGEL

- (5) De maatregel voorziet in vrijstelling van de klimaatwijzigingsheffing voor leveranciers van elektriciteit die is opgewekt met mijnogas van buiten bedrijf gestelde steenkoolmijnen.
- (6) De basiswetgeving voor de klimaatwijzigingsheffing is vervat in Schedule 6 van de Finance Act 2000. Section 126 van de Finance Act 2002 wijzigt Schedule 6 van de Finance Act 2000 door toevoeging van een nieuwe subparagraaf 4A na subparagraaf 4 van paragraaf 19 hiervan. De regeling wordt van kracht vanaf een dag die wordt bepaald door de Treasury Order. De relevante secundaire wetgeving (Regulations 46 tot 51 van de CCL (General) Regulations 2001 — SI 2001/838) zal mijnogas omvatten.
- (7) Mijnogas is een sterk broeikasgas, dat thans ontsnapt in de atmosfeer. Momenteel wordt aan vier voormalige mijnen mijnogas onttrokken en gebruikt voor de opwekking van elektriciteit met een totale opwekkingscapaciteit van 35 MW.

⁽¹⁾ PB L 83 van 27.3.1999, blz. 1.

⁽²⁾ PB C 69 van 22.3.2003, blz. 9.

⁽³⁾ Zie voetnoot 2.

- (8) De regeling is bedoeld als stimulans voor de industrie om nog meer installaties te ontwikkelen in ongeveer 40 andere voormalige kolenmijnen, met ongeveer 175 MW extra capaciteit. Wegens de onzekerheid over de exacte omvang van de uit de regeling voortvloeiende voordelen op milieugebied ligt het in de bedoeling de vrijstelling in 2004/2005 opnieuw te bekijken. De regeling was aanvankelijk echter aangemeld voor een periode van tien jaar.
- (9) De minimumwaarde van de vrijstelling tijdens het eerste jaar dat ze van kracht is, bedraagt ongeveer 1 miljoen GBP. Als de opname van elektriciteitscentrales gevoed met mijngas volgens plan verloopt, stijgen de door de overheid gederfde inkomsten naar 6,3 miljoen GBP per jaar.
- (10) Op grond van de steunregeling wordt een belastingvrijstelling toegekend die gelijk is aan een forfaitair bedrag van 4,30 GBP per MWh met mijngas geproduceerde elektriciteit. De Britse overheid ging er op het ogenblik van de kennisgeving van uit dat, aangezien de naar schatting 40 installaties die door de vrijstelling zullen worden gestimuleerd, niet allemaal oneconomisch zullen zijn in een mate die overeenkomt met het volledige steunniveau, een zekere verspilling van middelen inherent zal zijn aan de maatregel.
- (11) De regeling komt direct ten goede aan de producenten/leveranciers van elektriciteit die met mijngas is opgewekt, maar de belastingvrijstelling zal waarschijnlijk worden gedeeld met het bedrijf dat het gas wint. In het Verenigd Koninkrijk zijn er momenteel drie bedrijven die mijngas winnen om het aan elektriciteitsproducenten te verkopen. Dit zijn Alkane Energy, StrataGas en Octagon Energy. De elektriciteitsproducenten die ermee werken zijn Clarke Energy, Scottish and Southern Energy en Warwick Energy.
- (12) In tegenstelling tot het Verenigd Koninkrijk was de Commissie niet van oordeel dat het selectieve voordeel dat de maatregel oplevert, wordt gerechtvaardigd door de aard en logica van de belastingregeling zelf. De Commissie ging ervan uit dat de belasting verschuldigd is wegens het schadelijke effect van het gebruik van energie op de klimaatwijziging. Het strookt derhalve met de aard van de belasting om het gebruik van energie waarvan de productie geen schadelijk effect heeft, vrij te stellen. Dit is bijvoorbeeld het geval voor elektriciteit uit hernieuwbare bronnen, aangezien deze bronnen niet bijdragen tot langcyclische CO₂ ⁽⁴⁾. Elektriciteitsproductie met mijngas heeft, evenals elektriciteitsproductie uit andere fossiele bronnen, wel schadelijke effecten en is derhalve van een andere aard als elektriciteit uit hernieuwbare bronnen. In feite verschilt elektriciteitsproductie met mijngas in termen van CO₂-emissies niet van elektriciteitsproductie met aardgas. Het zou derhalve in overeenstemming zijn met de aard en logica van de belastingregeling om uit mijngas geproduceerde elektriciteit te belasten. Het is echter waar dat het gebruik van mijngas voor de productie van elektriciteit voorkomt dat het ongebruikte mijngas in de atmosfeer ontsnapt. De Commissie was van mening dat het algemene effect op de uitstoot van broeikasgassen niets verandert aan het bestaan van staatssteun, maar in aanmerking moet worden genomen bij de beoordeling van de verenigbaarheid van de maatregel met de regels inzake staatssteun.
- (13) De Commissie betwijfelde of de steun, die neerkwam op exploitatiesteun, verenigbaar was met de communautaire kaderregeling inzake staatssteun ten behoeve van het milieu (hierna te noemen „de kaderregeling”) ⁽⁵⁾.
- a) De maatregel voldoet niet aan punt 51.2 van de kaderregeling daar het een nieuwe vrijstelling is van een bestaande belasting en de Britse regering geen belangrijke verandering in de economische omstandigheden heeft aangetoond die zo'n vrijstelling kan rechtvaardigen. Bijgevolg zijn de punten 51.1, onder a) of b) van de kaderregeling, die belastingvrijstelling gedurende tien jaar mogelijk maken, niet van toepassing.
- b) Mijngas en de productie van elektriciteit met mijngas zijn geen hernieuwbare energiebronnen in de zin van de kaderregeling en Richtlijn 2001/77/EG van het Europees Parlement en de Raad van 27 september 2001 betreffende de bevordering van elektriciteitsopwekking uit hernieuwbare energiebronnen op de interne elektriciteitsmarkt ⁽⁶⁾. Hoe dan ook, het Verenigd Koninkrijk beweerde niet dat de maatregel verenigbaar was met de relevante bepalingen in hoofdstuk E.3.3 van de kaderregeling betreffende hernieuwbare energiebronnen.
- c) Op grond van punt 51.3 van de kaderregeling kunnen de lidstaten eveneens prikkels verlenen voor de invoering van elektriciteitsopwekkingsprocessen die gebruikmaken van traditionele energie, zoals bijvoorbeeld gas, maar tot een veel hogere energie-efficiëntie leiden dan de traditionele opwekkingsprocessen. In zulke gevallen, gezien het belang van deze technieken voor milieubescherming en op voorwaarde dat de gebruikte primaire energie de negatieve gevolgen op het stuk van milieubescherming aanzienlijk vermindert, kan volledige belastingvrijstelling gerechtvaardigd zijn voor een termijn van vijf jaar indien de steunregeling niet degressief is. De Commissie betwijfelde of deze bepaling van toepassing was op het onderhavige geval en in elk geval overschrijdt de aangemelde looptijd van tien jaar de looptijd van vijf jaar die is toegestaan op grond van punt 51.3 van de kaderregeling. Aan de voorwaarden van punt 51.1, die een looptijd van tien jaar zouden mogelijk maken op grond van punt 51.3, lijkt niet te zijn voldaan.

Gronden om de procedure in te leiden

- (12) In tegenstelling tot het Verenigd Koninkrijk was de Commissie niet van oordeel dat het selectieve voordeel dat de maatregel oplevert, wordt gerechtvaardigd door de aard en logica van de belastingregeling zelf. De Commissie ging ervan uit dat de belasting verschuldigd is wegens het schadelijke effect van het gebruik van energie op de klimaatwijziging. Het strookt derhalve met de aard van de belasting om het gebruik van energie waarvan de productie geen schadelijk effect heeft, vrij te stellen. Dit is bijvoorbeeld het geval voor elektriciteit uit hernieuwbare bronnen, aangezien deze bronnen niet bijdragen tot langcyclische CO₂ ⁽⁴⁾. Elektriciteitsproductie met mijngas heeft, evenals elektriciteitsproductie uit andere fossiele bronnen, wel schadelijke effecten en is derhalve van een andere aard als elektriciteit uit hernieuwbare bronnen. In feite verschilt elektriciteitsproductie met mijngas in termen van CO₂-emissies niet van elektriciteitsproductie met aardgas. Het zou derhalve in

⁽⁴⁾ Zie de beschikking van de Commissie van 28 maart 2001 betreffende staatssteun C 18/2001 — Verenigd Koninkrijk, klimaatwijzigingsheffing (PB C 185 van 30.6.2001, blz. 22) en met name blz. 35 en 36 over de vrijstelling voor elektriciteit uit bepaalde energiebronnen.

⁽⁵⁾ PB C 37 van 3.2.2001, blz. 3.

⁽⁶⁾ PB L 283 van 27.10.2001, blz. 33.

- d) Ook aan de bepalingen betreffende afvalbeheer en energiebesparing (punten 42 tot en met 46 van de kaderregeling) leek niet te worden voldaan. De steun is niet degressief, is niet beperkt tot een strikte compensatie voor de meerkosten van de productie ten opzichte van de marktprijs van de betrokken producten of diensten, en is niet beperkt tot vijf jaar. Bovendien is het ook de vraag of de maatregel kan worden geacht afvalbeheer of energiebesparing ten doel te hebben.
- e) Het Verenigd Koninkrijk betoogde dat afdeling F van de kaderregeling „Beleid, maatregelen en instrumenten ter beperking van de uitstoot van broeikasgassen” van toepassing is. Deze afdeling geldt voor staatssteun in het kader van gemeenschappelijke en op communautair niveau gecoördineerde beleidsmaatregelen, met inbegrip van economische instrumenten, en ook op staatssteun door middel van de bij het Protocol van Kyoto zelf ingestelde instrumenten, namelijk de verhandelbare uitstootrechten, de gezamenlijke uitvoering en het mechanisme van schone ontwikkeling. De Commissie betwistte of deze afdeling in dit geval van toepassing is.
- f) Verordening (EG) nr. 1407/2002 van de Raad van 23 juli 2002 betreffende staatssteun voor de kolenindustrie ⁽⁷⁾ leek niet van toepassing te zijn.
- g) Ten slotte bleek geen enkele andere wettekst gebaseerd op artikel 87, lid 2 of lid 3 relevant.
- (14) Bescherming van het klimaat is niettemin een doelstelling van de Gemeenschap. De Commissie gaf toe dat de maatregel het milieu ten goede kan komen waar het gaat om de bescherming van het klimaat, ook al voorzag de kaderregeling inzake staatssteun ten behoeve van het milieu niet in steun voor een dergelijke maatregel. De Commissie vreesde echter dat de opzet van de maatregel tot overcompensatie zou kunnen leiden.
- (15) De hoeveelheid elektriciteit die in het Verenigd Koninkrijk met mijn gas zou kunnen worden geproduceerd, is niet te verwaarlozen. De Commissie nam het potentieel voor elektriciteitsopwekking met mijn gas in niet alleen het Verenigd Koninkrijk, maar ook in andere lidstaten, in aanmerking. De Commissie was er ook van op de hoogte dat de lidstaten in dat stadium besprekingen voerden over de mogelijkheid van een facultatieve vrijstelling van de energiebelasting op met mijn gas geproduceerde elektriciteit in de context van de ontwerp-richtlijn voor de belasting van energieproducten ⁽⁸⁾. Om deze redenen wilde de Commissie belanghebbenden in de gelegenheid stellen opmerkingen over de maatregel te maken.
- mijn gas wettelijk een „hernieuwbare” bron van elektriciteit is en profiteert van de gegarandeerde aanvoerprijzen op grond van de „Erneuerbare-Energien-Gesetz” (wet ter bevordering van hernieuwbare energiebronnen). Terwijl de elektriciteitsproducenten in Duitsland 46,00 GBP per MWh krijgen, bedraagt de prijs in het Verenigd Koninkrijk 17 GBP per MWh. Vrijstelling van klimaatwijzigingsheffing in het Verenigd Koninkrijk zou de rendabiliteit van de sector helpen verbeteren en bestaande installaties beschermen. Met het oog op de economische situatie in het Verenigd Koninkrijk is het onwaarschijnlijk dat zich een verspilling van middelen zal voordoen. Gezien de aanzienlijke daling van de groothandelsprijzen voor elektriciteit van 25 GBP per MWh in 1998 naar 17 GBP per MWh op dit ogenblik twijfelt de ACMMO er zelfs aan dat de regeling als een alleenstaande maatregel voldoende zal zijn voor alle in aanbouw zijnde bijkomende capaciteit, zoals aangegeven door de Britse autoriteiten.
- b) De ACMMO benadrukt het belang van de regeling voor het milieu. Op het stuk van de vermindering van broeikasgassen is elektriciteitsopwekking uit mijn gas naar verluidt beter dan alle hernieuwbare technologieën, omdat ze methaan opslaat en gebruikt dat thans in de atmosfeer ontsnapt uit buiten bedrijf gestelde koolmijnen. In vergelijking met wind bijvoorbeeld vermindert het de uitstoot van koolstofdioxide-equivalent negen maal doeltreffender per opgewekt kWh. Uit opgevangen mijn gas opgewekte elektriciteit draagt ook bij tot het verminderen van koolstofdioxide-uitstoot doordat het fossiel aardgas vervangt. De maatregel is bedoeld voor de opvang en het gebruik van een gevaarlijk afvalgas dat in de atmosfeer ontsnapt en aanzienlijke milieuschade aanricht.
- c) De ACMMO verwacht dat een eventueel voordeel dat wordt verkregen door de vrijstelling van de klimaatwijzigingsheffing ongeveer gelijk zal worden verdeeld tussen de leveranciers van mijn gas en de elektriciteitsproducenten die gebruikmaken van deze energiebron. Het belangrijkste gevolg van de maatregel is evenwel niet dat de elektriciteitsproducenten worden gesubsidieerd, maar dat de gasleveranciers een economisch voordeel krijgen dat de opbrengst van marginale projecten verbetert.

III. OPMERKINGEN VAN BELANGHEBBENDEN

- (16) Op 23 april 2003 ontving de Commissie een brief gedateerd 16 april 2003 met opmerkingen van de Association of Coal Mine Methane Operators (ACMMO), die als volgt kunnen samengevat worden:
- a) De ACMMO vergelijkt de situatie van nieuwe investeringen voor de opvang van broeikasgassen in het Verenigd Koninkrijk met de Duitse markt, waar

IV. OPMERKINGEN VAN HET VERENIGD KONINKRIJK

- (17) Bij brief van 10 juli 2003 vroeg de Britse regering de Commissie de kennisgeving goed te keuren op grond van afdeling E.3.1, punten 42 tot en met 46 van de kaderregeling inzake staatssteun ten behoeve van het milieu („Regels van toepassing op alle productiesteun ter bevordering van afvalbeheer en energiebesparing”).

⁽⁷⁾ PB L 205 van 2.8.2002, blz. 1.

⁽⁸⁾ Fisc 311 Herz. 1 ADD van 9 december 2002.

- (18) De Britse autoriteiten zijn van mening dat de winning van mijngas uit buiten bedrijf gestelde koolmijnen en het gebruik ervan als brandstof voor de opwekking van elektriciteit zou overeenstemmen met de bedoelingen van deze afdeling. Zij zijn van oordeel dat mijngas een efficiënter en milieuvriendelijker middel voor elektriciteitsproductie is. De redenen hiervoor zijn de afleiding van methaan van het weglekken in de atmosfeer naar een gebruik met aanzienlijk minder vervuilende eindproducten en vermindering van het gebruik van fossiele brandstof uit natuurlijke reservoirs. Er zijn milieuvoordelen op het niveau van de winning van het mijngas op het stuk van vermeden uitstoot en afvalbeheer in de zin van punt 42, onder a), omdat het het weglekken van methaan in de atmosfeer matigt, en er zijn milieuvoordelen op het niveau van het gebruik ervan als brandstof voor elektriciteitsproductie op het stuk van energiebesparing, omdat het de winning van gas uit aardgasvoorraden vermindert, zoals bedoeld in punt 42, onder b), van de kaderregeling.
- (19) Het gebruik van mijngas voor elektriciteitsproductie is het enige praktische. Er is slechts één ander rendabel gebruik voor mijngas. Twee installaties gebruiken het als brandstof voor brandermonden bij bepaalde fabricageprocessen, zoals de keramiek- en glasproductie. Dit gebruik is echter afhankelijk van een voldoende grote plaatselijke vraag naar het gas, en is niet van toepassing op de meeste vestigingen. Alternatieve maatregelen voor de vermindering/het gebruik van mijngas, zoals het affakkelen van het uitgestoten gas, zouden volledig onrendabel en onuitvoerbaar zijn, en vormen daarom geen haalbare optie — de onbestendigheid in de natuurlijke snelheid van de gasstroom, veroorzaakt door atmosferische druk, kan ertoe leiden dat de vlammen uitgaan. Het gas heeft geen voldoende hoge calorische waarde om naar het gasnet van het Verenigd Koninkrijk te kunnen worden geleid en te worden vermengd met aardgas.
- (20) Punt 46 van afdeling E.3.1 van de kaderregeling bepaalt dat voor niet-degressieve steun de duur beperkt is tot vijf jaar, en de intensiteit beperkt is tot maximaal 50 % van de extra kosten.
- (21) De steun zou niet meer bedragen dan 50 % van de extra kosten. De steun die wordt verstrekt door vrijstelling van de klimaatwijzigingsheffing is 0,43 p/kWh. De Britse autoriteiten vernamen van de ACMMO dat de totale productiekosten van elektriciteit bestaan uit 50 % kosten voor mijngas en 50 % kosten voor elektriciteitsproductie in een typische elektriciteitscentrale waar de twee exploitaties afzonderlijke bedrijfseenheden zijn. Daarom zou de steun worden verdeeld in 0,215 p/kWh voor de gaswinning en 0,215 p/kWh voor de elektriciteitsproductie.
- (22) De Britse autoriteiten verstrekten de Commissie gedetailleerde cijfers over de kosten. Deze cijfers verschillen van die welke het Verenigd Koninkrijk voordien gebruikte en weerspiegelen het huidige economische scenario. Vergelijken met hun situatie op het ogenblik van de kennisgeving, moeten potentiële begunstigen nu het hoofd bieden aan hogere financieringskosten en aan het feit dat de hoeveelheid bruikbaar gas op potentiële sites minder groot is dan verwacht (waardoor de eenheidskosten stijgen).
- (23) Wat het mijngas betreft, blijkt uit de meest recente informatie dat de productiekosten 0,89 (bestaande installatie) of 1,07 (in nieuwe installaties) p/kWh (op het stuk van chemische energie) bedragen, hetgeen overeenkomt met 26 of 31 p/therm. Dit is vergelijkbaar met de prijs voor het alternatieve gas voor dit gebruik, namelijk aardgas tegen een prijs van ongeveer 20 p/therm. Daar de belastingvermindering gebaseerd is op met het gas geproduceerde elektriciteit, d.w.z. de helft van 0,43 p/kWh = 0,215, moet ze worden aangepast om een vergelijking met de prijs van aardgas mogelijk te maken. Elektriciteitsgeneratoren die mijngas als input gebruiken werken met een efficiëntie van 36 % (voor de nieuwe installatie wordt 40 % verwacht), zodat slechts 36 % van de vermindering (0,08 p/kWh chemische energie) kan worden toegewezen aan elke eenheid van chemische energie. Op het stuk van chemische energie bedraagt de huidige marktprijs van aardgas 0,68 p/kWh. De vermindering vertegenwoordigt bijgevolg één en twee vijfde van het verschil tussen de marktprijs van aardgas (0,68 p/kWh) en de kostprijs van mijngas (0,89 tot 1,07 p/kWh). De verleende steun zou derhalve minder bedragen dan 50 % van de extra kosten.
- (24) Wat de elektriciteitsproductie uit mijngas betreft, wijst de meest recente informatie uit dat de productiekosten 2,13 (bestaand) of 2,37 (nieuw) p/kWh bedragen, exclusief de kosten van het mijngas, ofwel 4,61 of 5,04 p/kWh inclusief de kosten van het mijngas. Dit is vergelijkbaar met de typische opwekkingskosten (indicatieve cijfers) voor elektriciteit van een nieuw te bouwen aardgascentrale van 0,87 p/kWh exclusief gaskosten, of 2,11 p/kWh inclusief gaskosten. De verleende steun zou derhalve minder bedragen dan 50 % van de extra kosten.
- (25) Wat het tijdschema betreft, zou de Britse regering een herziening van de voorgestelde looptijd van tien jaar naar vijf jaar aanvaarden, en zou ze zich het recht voorbehouden een nieuw verzoek om goedkeuring van staatssteun in te dienen aan het einde van de periode.
- (26) Op het ogenblik zijn er geen mijngasbedrijven die dochterondernemingen zijn van steenkoolbedrijven en de Britse regering heeft geen weet van steenkoolbedrijven met plannen om een mijngascentrale te ontwikkelen. De buiten bedrijf gestelde mijnen zelf zijn staatseigendom.

V. BEOORDELING VAN DE STEUNMAATREGEL

Het bestaan van staatssteun

- (27) De klimaatwijzigingsheffing op elektriciteit wordt aangerekend aan elektriciteitsleveranciers. De maatregel stelt elektriciteit geproduceerd met mijngas vrij van de heffing. Aangenomen wordt dat de hele belastingvrijstelling wordt doorgerekend aan de elektriciteitsproducenten die gebruikmaken van mijngas als input en aan de leveranciers van mijngas in ongeveer gelijke delen door de leveranciers, via hogere aankooprijzen⁽⁹⁾. De producenten en de mijngasleveranciers, die een specifieke categorie ondernemingen vertegenwoordigen, wordt daarom een voordeel toegekend. Het voordeel wordt bekostigd met staatsmiddelen aangezien de staat belastingontvangsten derft. De begunstigden oefenen een economische activiteit uit op markten (voor elektriciteit en aardgas) waar er handelsverkeer tussen de lidstaten is. De regeling vervalst derhalve de mededinging of dreigt deze te vervalsen en zou het handelsverkeer tussen de lidstaten ongunstig kunnen beïnvloeden.
- (28) Het selectieve voordeel dat de maatregel oplevert, wordt niet gerechtvaardigd door de aard en logica van het belastingstelsel zelf. In dit opzicht handhaaft de Commissie de redenering in haar besluit tot inleiding van de procedure, zoals die is samengevat in overweging 12 van deze beschikking. De Commissie merkt op dat het Verenigd Koninkrijk bij brief van 10 juli 2003 kennisgeving deed van de maatregel als staatssteun op grond van de kaderregeling inzake staatssteun ten behoeve van het milieu.
- (29) Ten slotte is de Commissie van oordeel dat de belastingvrijstelling neerkomt op staatssteun aan elektriciteitsproducten die gebruikmaken van mijngas en aan leveranciers van mijngas. Zo'n hulp, die niet gekoppeld is aan investeringen, is exploitatiesteun.
- (30) Ten aanzien van het argument van de ACMMO dat met mijngas geproduceerde elektriciteit wordt bevoordeeld in het kader van de Duitse „Erneuerbare-Energien-Gesetz”, wat een gevaar vormt voor de concurrentie, wijst de Commissie erop dat zij, ingevolge de uitspraak van het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen in zaak C-379/98 PreussenElektra AG⁽¹⁰⁾, heeft besloten dat de EEG geen staatssteun uitmaakt in de zin van artikel 87, lid 1, van het EG-Verdrag⁽¹¹⁾.

Beoordeling van de steunregeling

- (31) De Commissie beoordeelde de overeenstemming van de staatssteun met artikel 87, lid 3, onder c), van het Verdrag op grond van de kaderregeling inzake staatssteun ten behoeve van het milieu, en in het bijzonder afdeling E.3.1 daarvan.

⁽⁹⁾ Het kan niet worden uitgesloten dat leveranciers niet het hele voordeel van de vrijstelling doorrekenen en een klein deel ervan bijhouden via hun prijsonderhandelingen met elektriciteitsproducenten die gebruikmaken van mijngas. Er wordt echter verondersteld dat dit minimaal zal zijn. In alle vorige gevallen die aan de leveranciers aangerekende vrijstellingen of verminderingen van milieubelastingen op elektriciteit betroffen, was de Commissie van mening dat de echte begunstigden van de steun de elektriciteitsproducenten zijn.

⁽¹⁰⁾ Jurisprudentie 2001, blz. I-2099.

⁽¹¹⁾ NN 27/2000 — Duitsland, wet EEG (PB C 164 van 10.7.2002, blz. 5).

- (32) Methaan van buiten bedrijf gestelde steenkoolmijnen is een afvalgas en, wanneer het ontsnapt in de atmosfeer, een krachtig broeikasgas. Methaan uit buiten bedrijf gestelde steenkoolmijnen kan niet meer worden voorkomen of (enkele kleine uitzonderingen niet te na gesproken) op rendabele wijze worden gebruikt, behalve voor elektriciteitsproductie. Als het niet wordt gebruikt zal het gas weglekken in de atmosfeer. Daarom is de Commissie van oordeel dat de winning van methaan uit buiten bedrijf gestelde steenkoolmijnen voor elektriciteitsproductie een manier is om op verantwoorde wijze aan afvalbeheer te doen en bijgevolg strookt met de geest van punt 42, onder a), van de kaderregeling.
- (33) Gebruikmaken van mijngas voor elektriciteitsproductie zal leiden tot energiebesparing. Het zal ervoor zorgen dat minder andere fossiele brandstoffen worden gebruikt voor hetzelfde doel. Als ze niet worden gebruikt zouden methaan en CO₂ uit andere elektriciteitsproductie in de atmosfeer ontsnappen. Door andere energiebronnen te vervangen, helpt het de totale hoeveelheid broeikasgassen die de atmosfeer beschadigen, te verminderen. Daar de doelstelling van energiebesparende maatregelen het duurzame gebruik van energiebronnen en de vermindering van broeikasgassen is, kan de maatregel worden beschouwd als een bijdrage tot energiebesparing in de zin van punt 42, onder b), van de kaderregeling⁽¹²⁾.
- (34) Exploitatiesteun voor afvalbeheer en energiebesparing kan worden beschouwd als verenigbaar met punt 46 van de kaderregeling, als de steun beperkt is tot vijf jaar en niet meer bedraagt dan 50 % van de extra kosten. Bij brief van 10 juli 2003 heeft de Britse regering de looptijd van de regeling beperkt tot vijf jaar en heeft ze aangetoond dat noch op het niveau van de mijngasleveranciers, noch op het niveau van de elektriciteitsproducenten, de steun meer zal bedragen dan 50 % van de extra kosten.
- (35) Bovendien merkt de Commissie op dat artikel 15, lid 1, onder b), van het gemeenschappelijke standpunt van de Raad over het voorstel voor een richtlijn van de Raad tot herstructurering van het communautair kader voor de belasting van energieproducten en elektriciteit⁽¹³⁾ een facultatieve vrijstelling van energiebelasting beoogt voor elektriciteit geproduceerd uit methaan, uitgestoten door buiten bedrijf gestelde steenkoolmijnen.

VI. BESLUIT

- (36) Om de hierboven uiteengezette redenen is de Commissie van mening dat de maatregel staatssteun uitmaakt in de zin van artikel 87, lid 1, van het EG-Verdrag. De staatssteun strookt met artikel 87, lid 3, onder c), van het EG-Verdrag en met de kaderregeling inzake staatssteun ten behoeve van het milieu.

⁽¹²⁾ Dezelfde redenering wordt gehouden in de beschikking van de Commissie betreffende staatssteun N74/B/2002 — Finland (PB C 59 van 14.3.2003, blz. 23), en met name punt 3.2.2 daarvan.

⁽¹³⁾ Zie voetnoot 8.

HEEFT DE VOLGENDE BESCHIKKING GEGEVEN:

Artikel 1

De vrijstelling van de bij Section 126 van de Finance Act 2002 ingestelde klimaatwijzigingsheffing die het Verenigd Koninkrijk van plan is ten uitvoer te leggen voor elektriciteit die is geproduceerd met mijngas uit buiten bedrijf gestelde steenkoolmijnen is verenigbaar met de gemeenschappelijke markt in de zin van artikel 87, lid 3, onder c), van het Verdrag.

De uitvoering van de steunmaatregel wordt dienovereenkomstig goedgekeurd voor een periode van vijf jaar.

Artikel 2

Deze beschikking is gericht tot het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland.

Gedaan te Brussel, 17 september 2003.

Voor de Commissie

Mario MONTI

Lid van de Commissie

BESCHIKKING VAN DE COMMISSIE**van 23 december 2003****inzake de financiële bijdrage van de Gemeenschap in de subsidiabele kosten van de uitroeiing van aviaire influenza in Duitsland in 2003***(kennisgeving geschied onder nummer C(2003) 5009)***(Slechts de tekst in de Duitse taal is authentiek)****(Voor de EER relevante tekst)**

(2004/51/EG)

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Beschikking 90/424/EEG van de Raad van 26 juni 1990 betreffende bepaalde uitgaven op veterinair gebied ⁽¹⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 806/2003 ⁽²⁾, en met name op artikel 3, lid 3 en artikel 5, lid 3,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Zodra de aanwezigheid van aviaire influenza in 2003 officieel bevestigd werd, heeft Duitsland meegedeeld dat het onmiddellijk de bestrijdingsmaatregelen had uitgevoerd die bij een uitbraak van die ziekte moeten worden genomen krachtens Richtlijn 92/40/EEG van de Raad van 19 mei 1992 tot vaststelling van communautaire maatregelen ter bestrijding van aviaire influenza ⁽³⁾, laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 806/2003, met het oog op het verkrijgen van een financiële bijdrage van de Gemeenschap voor de uitroeiing van de ziekte overeenkomstig Beschikking 90/424/EEG.
- (2) Het uitbreken van aviaire influenza betekent een ernstig gevaar voor de veestapel van de Gemeenschap. Om verspreiding van deze ziekte te voorkomen en bij te dragen tot de uitroeiing ervan, moet de Gemeenschap dan ook bijstand verlenen voor de subsidiabele uitgaven die Duitsland heeft gedaan. Daarom moet volgens de voorschriften van Beschikking 90/424/EEG aan Duitsland een financiële bijdrage van de Gemeenschap worden toegekend ter dekking van de kosten in verband met de uitbraak van aviaire influenza in 2003.
- (3) De in artikel 3, lid 2, van Beschikking 90/424/EEG gehanteerde begrippen „onmiddellijke en passende schadeloosstelling van de veehouders” en „kosten in verband met destructie, reiniging, ontsmetting en insectenverdelg” moeten worden toegelicht en de in deze beschikking gebruikte begrippen „redelijke uitgaven” en „gerechtvaardigde uitgaven” moeten gedefinieerd worden.
- (4) Overeenkomstig artikel 3, lid 2, van Verordening (EG) nr. 1258/1999 van de Raad van 17 mei 1999 betreffende de financiering van het gemeenschappelijk landbouwbeleid ⁽⁴⁾ worden veterinaire en fytosanitaire maatregelen die volgens de communautaire voorschriften worden uitgevoerd, gefinancierd uit de afdeling Garantie

van het Europees Oriëntatie- en Garantiefonds voor de Landbouw. Voor de financiële controle gelden de artikelen 8 en 9 van Verordening (EG) nr. 1258/1999.

- (5) Gezien de onzekerheid over het uiteindelijk uit te keren vergoedingsbedrag in verband met de uitbraak van de ziekte moet de financiële bijdrage in dit stadium beperkt blijven tot een voorschot van 135 000 EUR voor de subsidiabele kosten die in verband met het verplicht doden van de dieren en vernietigen van de eieren ontstaan zijn.
- (6) De financiële bijdrage van de Gemeenschap wordt verleend mits de voorgenomen maatregelen efficiënt worden uitgevoerd en de bevoegde autoriteiten alle nodige inlichtingen binnen de in deze beschikking vastgestelde termijnen verstrekken.
- (7) De in deze beschikking vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van het Permanent Comité voor de voedselketen en de diergezondheid,

HEEFT DE VOLGENDE BESCHIKKING GEGEVEN:

*Artikel 1***Betaling van een financiële bijdrage van de Gemeenschap aan Duitsland**

Duitsland kan een financiële bijdrage van de Gemeenschap verkrijgen ten belope van 50 % van de subsidiabele uitgaven voor:

- a) de onmiddellijke en passende schadeloosstelling van de eigenaars voor het doden van de dieren en vernietigen van de eieren krachtens artikel 10 van Richtlijn 90/425/EEG van de Raad ⁽⁵⁾ en artikel 5 van Richtlijn 92/40/EEG in het kader van de verplichte uitroeingsmaatregelen als bedoeld in artikel 3, lid 2, eerste en zevende streepje, van Beschikking 90/424/EEG in verband met uitbraken van aviaire influenza in 2003, overeenkomstig deze beschikking;
- b) de kosten voor de vernietiging van de karkassen, eieren, besmet diervoeder en besmette uitrusting en voor de reiniging, insectenverdelg en ontsmetting op de bedrijven en van de uitrusting, als bedoeld in artikel 3, lid 2, eerste, tweede en derde streepje, van Beschikking 90/424/EEG, overeenkomstig deze beschikking.

⁽¹⁾ PB L 224 van 18.8.1990, blz. 19.⁽²⁾ PB L 122 van 16.5.2003, blz. 1.⁽³⁾ PB L 167 van 22.6.1992, blz. 1.⁽⁴⁾ PB L 160 van 26.6.1999, blz. 103.⁽⁵⁾ PB L 224 van 18.8.1990, blz. 29.

Artikel 2

Definities

In deze beschikking wordt verstaan onder:

- a) onmiddellijke en passende schadeloosstelling: uitbetaling binnen 90 dagen:
 - na het doden van de dieren van de vergoeding overeenkomstig de marktwaarde als omschreven in artikel 3, lid 1,
 - na de vernietiging van de eieren van de vergoeding overeenkomstig de marktwaarde als omschreven in artikel 3, lid 1;
- b) redelijke uitgaven: uitgaven voor de aankoop van materiaal of diensten tegen proportionele prijzen ten opzichte van de marktprijzen vóór de uitbraak van aviaire influenza;
- c) gerechtvaardigde uitgaven: uitgaven voor de aankoop van materiaal of diensten waarvan de aard en het directe verband met het verplicht doden van de dieren of vernietigen van de eieren als bedoeld in artikel 1, onder a), is aangetoond.

Artikel 3

Subsidiabele uitgaven waarvoor de financiële bijdrage van de Gemeenschap bestemd is

1. Het maximum aan subsidiabele uitgaven voor de schadeloosstelling van de eigenaars van de dieren en eieren wordt bepaald aan de hand van de naar leeftijdsklasse uitgesplitste cijfers over de marktwaarde van de verschillende soorten pluimvee en eieren.
2. Indien Duitsland de vergoedingen uit hoofde van artikel 1, onder a), uitbetaald heeft na afloop van de termijn van 90 dagen die in artikel 2, onder a), vastgelegd is, worden de subsidiabele bedragen wegens uitbetaling na afloop van de vastgestelde termijn gekort met:
 - 25 % in het geval van uitbetalingen die 91 tot 105 dagen na het doden van de dieren of het vernietigen van de eieren gedaan zijn;
 - 50 % in het geval van uitbetalingen die 106 tot 120 dagen na het doden van de dieren of het vernietigen van de eieren gedaan zijn;
 - 75 % in het geval van uitbetalingen die 121 tot 135 dagen na het doden van de dieren of het vernietigen van de eieren gedaan zijn;
 - 100 % in het geval van uitbetalingen die 136 dagen of later na het doden van de dieren of het vernietigen van de eieren gedaan zijn.

Indien zich bij de uitvoering van bepaalde maatregelen uitzonderlijke omstandigheden hebben voorgedaan of indien Duitsland goed onderbouwde bewijsstukken voor de vertraging voorlegt, zal de Commissie evenwel een ander tijdschema hanteren en/of lagere kortingspercentages of helemaal geen kortingspercentage toepassen.

3. De in artikel 1, onder b), vermelde kosten komen alleen voor een financiële bijdrage in aanmerking als het gaat om kosten die in bijlage III beschreven staan.

4. Bij de berekening van de financiële bijdrage van de Gemeenschap wordt geen rekening gehouden met:

- a) de belasting over de toegevoegde waarde,
- b) salarissen van ambtenaren,
- c) gebruik van overheidsmateriaal, met uitzondering van verbruiksgoederen.

Artikel 4

Betalingsvoorwaarden en bewijsstukken

1. Onder voorbehoud van de resultaten van de eventuele controles als bedoeld in artikel 5 wordt op grond van de door Duitsland ingediende bewijsstukken betreffende de onmiddellijke en passende schadeloosstelling van de eigenaars voor het verplicht doden van de dieren en vernietigen van de eieren in 2003 krachtens artikel 10 van Richtlijn 90/425/EEG en artikel 5 van Richtlijn 92/40/EEG een voorschot van 135 000 EUR betaald.

2. Het saldo van de financiële bijdrage van de Gemeenschap wordt volgens de procedure van artikel 41 van Beschikking 90/424/EEG bepaald aan de hand van:

- a) een overeenkomstig de bijlagen I a, I b en II binnen de in lid 3 gestelde termijn ingediend betalingsverzoek;
- b) uitvoerige bewijsstukken ter staving van de in het onder a) bedoelde betalingsverzoek vermelde bedragen;
- c) de resultaten van de eventueel door de Commissie verrichte controles ter plaatse als bedoeld in artikel 5.

De onder b) bedoelde bewijsstukken en alle relevante commerciële gegevens worden beschikbaar gesteld voor controles ter plaatse door de Commissie.

3. Het in lid 2, onder a), bedoelde betalingsverzoek wordt uiterlijk 60 dagen na de kennisgeving van deze beschikking in elektronische vorm overeenkomstig de bijlagen I a, I b en II ingediend.

Bij niet-naleving van deze termijnen wordt de financiële bijdrage van de Gemeenschap per maand vertraging met 25 % verlaagd.

Artikel 5

Controles ter plaatse door de Commissie

De Commissie kan, in samenwerking met de bevoegde nationale autoriteiten, controles ter plaatse uitvoeren om toe te zien op de uitvoering van de uitroeiingsmaatregelen voor aviaire influenza en de in verband daarmee gedane uitgaven.

Artikel 6

Adressaat

Deze beschikking is gericht tot de Bondsrepubliek Duitsland.

Gedaan te Brussel, 23 december 2003.

Voor de Commissie

David BYRNE

Lid van de Commissie

BIJLAGE II

Betalingsverzoek als bedoeld in artikel 4

„Andere kosten” voor bedrijf nr. 000 (indien van toepassing) of lijst (met uitzondering van de schadeloosstelling voor de waarde van de dieren)	
Onderdeel	Bedrag exclusief BTW
Doden	
Vernietiging van de karkassen (vervoer en behandeling)	
Vernietiging van de eieren (vervoer en behandeling)	
Reiniging en ontsmetting (salarissen en producten)	
Diervoeder (schadeloosstelling en vernietiging)	
Uitrusting (schadeloosstelling en vernietiging)	
Totaal	

BIJLAGE III

Subsidiabele kosten als bedoeld in artikel 3, lid 3

1. Kosten voor het doden van de dieren:
 - a) salarissen en vergoedingen voor het specifiek voor het doden ingezette personeel;
 - b) voor het doden gebruikte verbruiksgoederen en specifieke apparatuur;
 - c) voor het vervoer van de dieren naar de slachtplaats gebruikt materiaal.
 2. Kosten voor het vernietigen van de karkassen:
 - a) destructie: vervoer van de karkassen naar de opslagplaats en het destructiebedrijf, opslag van de karkassen, behandeling van de karkassen in het destructiebedrijf en vernietiging van het meel;
 - b) begraving: speciaal ingezet personeel, speciaal voor het vervoer en het begraven van de karkassen gehuurd materiaal en voor de ontsmetting van de plaats van begraving gebruikte producten;
 - c) verbranding: speciaal ingezet personeel, gebruikte brandstoffen of andere materialen, speciaal voor het vervoer van de karkassen gehuurd materiaal en voor de ontsmetting van de verbrandingsinstallatie gebruikte producten.
 3. Kosten voor het vernietigen van de eieren: salarissen en vergoedingen voor het speciaal ingezette personeel, gebruikte brandstoffen of andere materialen, speciaal voor het vervoer van de eieren gehuurd materiaal en voor de ontsmetting van de plaats van vernietiging gebruikte producten.
 4. Kosten voor de reiniging, ontsmetting en insectenverdelging op de bedrijven:
 - a) voor reiniging, ontsmetting en insectenverdelging gebruikte producten;
 - b) salarissen en vergoedingen voor speciaal aangesteld personeel.
 5. Kosten voor het vernietigen van besmet diervoeder:
 - a) schadeloosstelling voor het diervoeder tegen de aankoopprijs;
 - b) speciaal voor het vervoer en de vernietiging van het diervoeder gehuurd materiaal.
 6. Kosten voor de vergoeding van besmette uitrusting tegen de marktwaarde en de vernietiging van die uitrusting. Kosten voor de vergoeding van herbouw of nieuwbouw van landbouwbedrijfsgebouwen en infrastructuurkosten zijn niet subsidiabel.
-

BESCHIKKING VAN DE COMMISSIE**van 9 januari 2004**

tot wijziging van de Beschikkingen 90/14/EEG, 91/270/EEG, 92/471/EEG, 94/63/EG, 94/577/EG en 2002/613/EG wat de eisen betreft die worden gesteld aan de invoer van sperma van runderen (huisdieren), eicellen en embryo's van runderen en varkens (huisdieren) en sperma van varkens (huisdieren) en tot intrekking van Beschikking 93/693/EG

(kennisgeving geschied onder nummer C(2003) 5401)

(Voor de EER relevante tekst)

(2004/52/EG)

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Richtlijn 88/407/EEG van de Raad van 14 juni 1988 tot vaststelling van de veterinairerechtelijke voorschriften van toepassing op het intracommunautaire handelsverkeer in diepgevroren sperma van runderen en de invoer daarvan ⁽¹⁾, en met name op artikel 8,

Gelet op Richtlijn 89/556/EEG van de Raad van 25 september 1989 tot vaststelling van veterinairerechtelijke voorschriften voor het intracommunautaire handelsverkeer in embryo's van als huisdier gehouden runderen en de invoer daarvan uit derde landen ⁽²⁾, en met name op artikel 7,

Gelet op Richtlijn 90/429/EEG van de Raad van 26 juni 1990 tot vaststelling van de veterinairerechtelijke voorschriften van toepassing op het intracommunautaire handelsverkeer in sperma van varkens en de invoer daarvan ⁽³⁾, en met name op artikel 7,

Gelet op Richtlijn 92/65/EEG van de Raad van 13 juli 1992 tot vaststelling van de veterinairerechtelijke voorschriften voor het handelsverkeer en de invoer in de Gemeenschap van dieren, sperma, eicellen en embryo's waarvoor ten aanzien van de veterinairerechtelijke voorschriften geen specifieke communautaire regelgeving geldt als bedoeld in bijlage A, onder I, van Richtlijn 90/425/EEG ⁽⁴⁾, en met name op artikel 17, lid 3, onder a),

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Bij Beschikking 90/14/EEG van de Commissie ⁽⁵⁾ is een lijst van derde landen vastgesteld waaruit de invoer van diepgevroren sperma van runderen (huisdieren) door de lidstaten wordt toegestaan.

⁽¹⁾ PB L 194 van 22.7.1988, blz. 10. Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 2003/43/EG (PB L 143 van 11.6.2003, blz. 23).

⁽²⁾ PB L 302 van 19.10.1989, blz. 1. Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 806/2003 (PB L 122 van 16.5.2003, blz. 1).

⁽³⁾ PB L 224 van 18.8.1990, blz. 62. Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 806/2003.

⁽⁴⁾ PB L 268 van 14.9.1992, blz. 54. Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EG) nr. 1398/2003 (PB L 198 van 6.8.2003, blz. 3).

⁽⁵⁾ PB L 8 van 11.1.1990, blz. 71. Beschikking laatstelijk gewijzigd bij Beschikking 2003/152/EG (PB L 59 van 4.3.2003, blz. 28).

- (2) Bij Beschikking 91/270/EEG van de Commissie ⁽⁶⁾ is een lijst van derde landen vastgesteld waaruit de invoer van embryo's van runderen (huisdieren) door de lidstaten wordt toegestaan.

- (3) Bij Beschikking 92/452/EEG van de Commissie ⁽⁷⁾ zijn lijsten van embryoteams vastgesteld, die in derde landen zijn erkend met het oog op de uitvoer van runderembryo's naar de Gemeenschap.

- (4) Bij Beschikking 92/471/EEG van de Commissie ⁽⁸⁾ zijn gezondheidsvoorschriften en gezondheidscertificering voor de invoer van runderembryo's uit derde landen vastgesteld.

- (5) Bij Beschikking 93/693/EG van de Commissie ⁽⁹⁾ is een lijst van voor uitvoer van sperma van runderen (huisdieren) naar de Gemeenschap erkende spermacentra in derde landen vastgesteld.

- (6) Bij Beschikking 94/63/EG van de Commissie ⁽¹⁰⁾ is een voorlopige lijst van derde landen vastgesteld, waaruit de lidstaten de invoer van sperma, eicellen en embryo's van schapen, geiten en paarden en van eicellen en embryo's van varkens toestaan.

- (7) Bij Beschikking 94/577/EG van de Commissie ⁽¹¹⁾ zijn de veterinairerechtelijke voorschriften en de voorschriften inzake veterinaire certificering voor de invoer van sperma van runderen uit derde landen vastgesteld.

⁽⁶⁾ PB L 137 van 29.5.1991, blz. 56. Beschikking laatstelijk gewijzigd bij Beschikking 96/572/EG (PB L 250 van 2.10.1996, blz. 20).

⁽⁷⁾ PB L 250 van 29.8.1992, blz. 40. Beschikking laatstelijk gewijzigd bij Beschikking 2003/688/EG (PB L 251 van 3.10.2003, blz. 19).

⁽⁸⁾ PB L 270 van 15.9.1992, blz. 27. Beschikking laatstelijk gewijzigd bij Beschikking 96/572/EG.

⁽⁹⁾ PB L 320 van 22.12.1993, blz. 35. Beschikking laatstelijk gewijzigd bij Beschikking 2003/152/EG.

⁽¹⁰⁾ PB L 28 van 2.2.1994, blz. 47. Beschikking laatstelijk gewijzigd bij Beschikking 2001/734/EG (PB L 275 van 18.10.2001, blz. 19).

⁽¹¹⁾ PB L 221 van 26.8.1994, blz. 26. Beschikking laatstelijk gewijzigd bij Beschikking 1999/495/EG (PB L 192 van 24.7.1992, blz. 56).

- (8) Bij Beschikking 2002/613/EG van de Commissie ⁽¹⁾ zijn de voorwaarden voor de invoer van sperma van varkens (huisdieren) vastgesteld.
- (9) Cyprus, Estland, Litouwen, Letland en Malta moeten, gezien de huidige stand van zaken ten aanzien van de diergezondheid in die landen, worden toegevoegd aan de lijst van derde landen waaruit de invoer van sperma van runderen (huisdieren) ingevolge Beschikking 90/14/EEG wordt toegestaan.
- (10) Daarom moeten Cyprus, Estland, Litouwen, Letland, Malta en Slovenië worden toegevoegd aan de lijst van derde landen waaruit de invoer van sperma van runderen is toegestaan onder de voorschriften die zijn opgenomen in Beschikking 94/577/EG.
- (11) Cyprus, Estland, Litouwen, Letland, Malta en Slovenië moeten, gezien de huidige stand van zaken ten aanzien van de diergezondheid in die landen, worden toegevoegd aan de lijst van derde landen waaruit de invoer van embryo's van runderen (huisdieren) ingevolge Beschikking 91/270/EEG wordt toegestaan.
- (12) Daarom moeten Cyprus, Estland, Litouwen, Letland, Malta en Slovenië worden toegevoegd aan de lijst van derde landen waaruit de invoer van embryo's van runderen is toegestaan onder de voorschriften die zijn opgenomen in Beschikking 92/471/EEG.
- (13) De Tsjechische Republiek, Estland, Litouwen, Letland, Malta, Polen en Slowakije moeten, gezien de huidige stand van zaken ten aanzien van de diergezondheid in die landen, worden toegevoegd aan de lijst van derde landen waaruit de invoer van sperma van varkens (huisdieren) ingevolge Beschikking 2002/613/EG wordt toegestaan.
- (14) De Beschikkingen 90/14/EEG, 91/270/EEG, 92/452/EEG, 92/471/EEG, 94/63/EG, 94/577/EG en 2002/613/EG moeten derhalve dienovereenkomstig worden gewijzigd.
- (15) Sedert de inwerkingtreding van Beschikking 2003/43/EG worden de lijsten van de spermacentra en spermaopslagcentra waaruit de lidstaten de invoer van sperma uit derde landen toestaan, overeenkomstig artikel 9, lid 1, van Richtlijn 88/407/EEG vastgesteld en bijgewerkt en worden ze op de website van de Commissie openbaar gemaakt. Bijgevolg zijn de lijsten van erkende spermacentra in Beschikking 93/693/EG verouderd en dus achterhaald.
- (16) Beschikking 93/693/EG moet daarom worden ingetrokken.

- (17) De in deze beschikking vervatte maatregelen zijn in overeenstemming met het advies van het Permanent Comité voor de voedselketen en de diergezondheid,

HEEFT DE VOLGENDE BESCHIKKING GEGEVEN:

Artikel 1

De bijlage bij Beschikking 90/14/EEG wordt gewijzigd overeenkomstig bijlage I bij deze beschikking.

Artikel 2

De bijlage bij Beschikking 91/270/EEG wordt gewijzigd overeenkomstig bijlage II bij deze beschikking.

Artikel 3

De gegevens voor de Tsjechische Republiek, Hongarije en Slowakije in de bijlage bij Beschikking 92/452/EEG worden geschrapt op de datum waarop deze toetredende staten lidstaat van de Gemeenschap worden.

Artikel 4

Deel II van bijlage A bij Beschikking 92/471/EEG wordt gewijzigd overeenkomstig bijlage III bij deze beschikking.

Artikel 5

Beschikking 93/693/EG wordt ingetrokken.

Artikel 6

Deel III van de bijlage bij Beschikking 94/63/EG wordt gewijzigd overeenkomstig bijlage IV bij deze beschikking.

Artikel 7

Deel II van bijlage A bij Beschikking 94/577/EG wordt gewijzigd overeenkomstig bijlage V bij deze beschikking.

Artikel 8

1. De bijlagen I, II, III en IV bij Beschikking 2002/613/EG worden gewijzigd overeenkomstig de tekst in bijlage VI bij deze beschikking.

2. De gegevens voor Cyprus, Hongarije en Slovenië in bijlage V bij Beschikking 2002/613/EG worden geschrapt op de datum waarop deze toetredende staten lidstaat van de Gemeenschap worden.

Artikel 9

Deze beschikking is van toepassing vanaf 19 januari 2004.

⁽¹⁾ PB L 196 van 25.7.2002, blz. 45. Beschikking laatstelijk gewijzigd bij Beschikking 2003/15/EG (PB L 7 van 11.1.1990, blz. 90).

Artikel 10

Deze beschikking is gericht tot de lidstaten.

Gedaan te Brussel, 9 januari 2004.

Voor de Commissie

David BYRNE

Lid van de Commissie

BIJLAGE I

De bijlage bij Beschikking 90/14/EEG wordt vervangen door:

„BIJLAGE

Lijst van derde landen waaruit de invoer van sperma van runderen (huisdieren) door de lidstaten wordt toegestaan

ISO-code	Land	Opmerking
AU	Australië	
CA	Canada	
CH	Zwitserland	
IL	Israël	
NZ	Nieuw-Zeeland	
RO	Roemenië	
US	Verenigde Staten van Amerika	
CY	Cyprus	(*)
CZ	Tsjechische Republiek	(*)
EE	Estland	(*)
HU	Hongarije	(*)
LT	Litouwen	(*)
LV	Letland	(*)
MT	Malta	(*)
PL	Polen	(*)
SI	Slovenië	(*)
SK	Slowakije	(*)

(*) Van toepassing totdat deze toetredende staat lidstaat van de Gemeenschap wordt.”

BIJLAGE II

De bijlage bij Beschikking 91/270/EEG wordt vervangen door:

„BIJLAGE

Lijst van derde landen waaruit de invoer van embryo's van runderen (huisdieren) door de lidstaten wordt toegestaan

ISO-code	Land	Opmerking
AR	Argentinië	
AU	Australië	
CA	Canada	
CH	Zwitserland	
HR	Kroatië	
IL	Israël	
MK	Voormalige Joegoslavische Republiek Macedonië	(*)
NZ	Nieuw-Zeeland	
RO	Roemenië	
US	Verenigde Staten van Amerika	
CY	Cyprus	(**)
CZ	Tsjechische Republiek	(**)
EE	Estland	(**)
HU	Hongarije	(**)
LT	Litouwen	(**)
LV	Letland	(**)
MT	Malta	(**)
PL	Polen	(**)
SI	Slovenië	(**)
SK	Slowakije	(**)

(*) Voorlopige code die niet vooruitloopt op de definitieve benaming van dit land, die zal worden vastgelegd na de afsluiting van de lopende onderhandelingen in het kader van de Verenigde Naties.

(**) Van toepassing totdat deze toetredende staat lidstaat van de Gemeenschap wordt.”

BIJLAGE III

Deel II van bijlage A bij Beschikking 92/471/EEG wordt vervangen door:

„DEEL II

Lijst van landen waarvoor het in deel I van bijlage A opgenomen model van gezondheidscertificaat mag worden gebruikt

ISO-code	Land	Opmerking
AR	Argentinië	
CA	Canada	
CH	Zwitserland	
HR	Kroatië	
IL	Israël	
MK	Voormalige Joegoslavische Republiek Macedonië	(*)
NZ	Nieuw-Zeeland	
RO	Roemenië	
US	Verenigde Staten van Amerika	
CY	Cyprus	(**)
CZ	Tsjechische Republiek	(**)
EE	Estland	(**)
HU	Hongarije	(**)
LT	Litouwen	(**)
LV	Letland	(**)
MT	Malta	(**)
PL	Polen	(**)
SI	Slovenië	(**)
SK	Slowakije	(**)

(*) Voorlopige code die niet vooruitloopt op de definitieve benaming van dit land, die zal worden vastgelegd na de afsluiting van de lopende onderhandelingen in het kader van de Verenigde Naties.

(**) Van toepassing totdat deze toetredende staat lidstaat van de Gemeenschap wordt."

BIJLAGE IV

Deel III van de bijlage bij Beschikking 94/63/EG wordt vervangen door:

„DEEL III

Lijst van derde landen waaruit de lidstaten de invoer toestaan van eicellen en embryo's van varkens

De derde landen waaruit de invoer van sperma van varkens is toegestaan in overeenstemming met Beschikking 2002/613/EG van de Commissie.”.

BIJLAGE V

Deel II van bijlage A bij Beschikking 94/577/EG wordt vervangen door:

„DEEL II

Lijst van landen die gebruik mogen maken van het gezondheidscertificaat volgens het model in deel I van deze bijlage

ISO-code	Land	Opmerking
CH	Zwitserland	
NZ	Nieuw-Zeeland	
RO	Roemenië	
CY	Cyprus	(*)
CZ	Tsjechische Republiek	(*)
EE	Estland	(*)
HU	Hongarije	(*)
LT	Litouwen	(*)
LV	Letland	(*)
MT	Malta	(*)
PL	Polen	(*)
SI	Slovenië	(*)
SK	Slowakije	(*)

(*) Van toepassing totdat deze toetredende staat lidstaat van de Gemeenschap wordt.”

BIJLAGE VI

De bijlagen bij Beschikking 2002/613/EG worden vervangen door:

1. Bijlage I wordt vervangen door:

„BIJLAGE I

ISO-code	Land	Opmerking
CA	Canada	
NZ	Nieuw-Zeeland	
US	Verenigde Staten van Amerika	

2. Bijlage II wordt vervangen door:

„BIJLAGE II

ISO-code	Land	Opmerking
CH	Zwitserland	
CY	Cyprus	(*)
CZ	Tsjechische Republiek	(*)
EE	Estland	(*)
HU	Hongarije	(*)
LT	Litouwen	(*)
LV	Letland	(*)
MT	Malta	(*)
PL	Polen	(*)
SI	Slovenië	(*)
SK	Slowakije	(*)

(*) Van toepassing totdat deze toetredende staat lidstaat van de Gemeenschap wordt.”

3. De woorden „(Canada, Nieuw-Zeeland, Verenigde Staten van Amerika)” worden uit de titel van bijlage III verwijderd.
4. De woorden „(Zwitserland, Hongarije, Cyprus, Slovenië)” worden uit de titel van bijlage IV verwijderd.
-